μηνιαίο ηλεκτρονικό περιοδικό για τον Έλληνα blogger

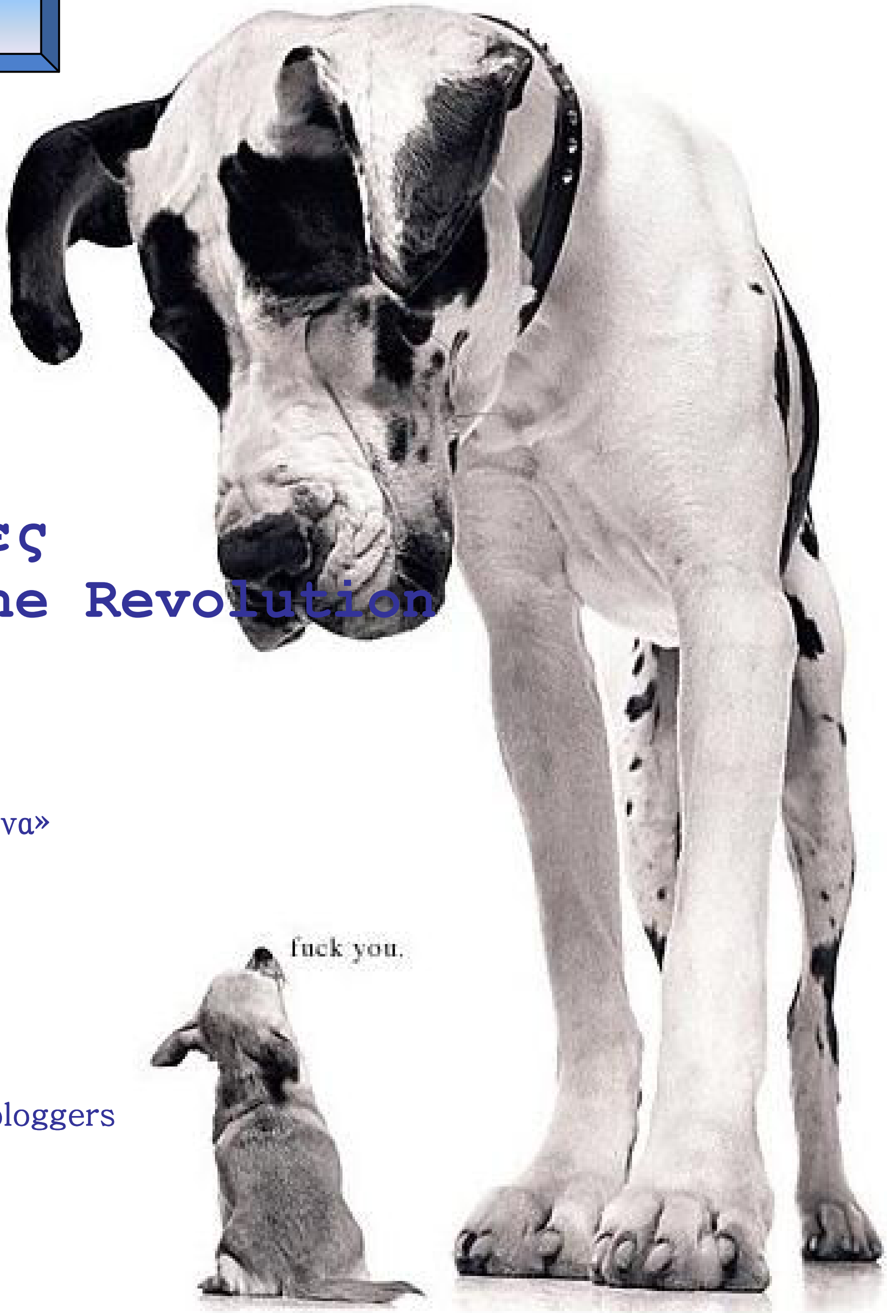
BloGR

Τεύχος 13ο [Μάιος 2006]

Ο Παναγιώτης Βρυώνης στο BloGR

HOW TO

*Βάλτε ένα ημερολόγιο στο blog σας
*Blogger tag tips
*Apache Web Server with MacOS X

-> Οπτικές Απάτες
-> Blogging - The Revolution

Νέα Στήλη: «Το μυθιστόρημα του μήνα»
Δωρεάν Μικρά μυθιστορήματα από γνωστούς συγγραφείς

Τα τελευταία νέα που αφορούν τους bloggers

NEVER BE AFRAID TO SAY WHAT YOU FEEL

Το BloGR μετακομίζει και... διοργανώνει διαγωνισμό σχεδιασμού λογοτύπου! Περισσότερα στο site του περιοδικού.

Πηγές του BloGR

Α/Α	Ψευδώνυμο	Α/Α	Ψευδώνυμο
1	Liberterian	58	Ελεύθερος Σκοπευτής
2	Wordpress	59	Case
3	Feelgood	60	Roidis
4	YiannisD	61	Aleck
5	Bluebloy	62	Pascal
6	Lazycat	63	Lambros
7	Amira_cas	64	Padrazo
8	Talos		
9	Skullone		
10	Neon.a		
11	Mauros skilos		
12	Minimalist		
13	Lkrory21		
14	Giorgos Stratis		
15	E- rooster **team**		
16	Don_kichotes		
17	George Ntasios		
18	Yannis43		
19	Netpant		
20	Funel		
21	Arxediamedia **team**		
22	Getman		
23	Avanti		
24	Τσουκαλάς Δημήτρης		
25	J95		
26	Filosofos		
27	Sofia		
28	Alkibiades		
29	Τάσος		
30	Alas		
31	Humanwritings **team**		
32	Nightide		
33	Χλέτσος Βασίλης		
34	Valentin		
35	Spasiklas		
36	LiAnne		
37	NeTpen		
38	Angelito		
39	Egypt		
40	CyrusGeo		
41	Christia		
42	Λαμπρούκος		
43	Kogi		
44	Rodia		
45	Chimeres		
46	Zouri		
47	XRC		
48	Wiggler		
49	MissLittleDevil		
50	Χαρτοπόντικας		
51	Kyralinna		
52	Lucyluce		
53	Psychognosia		
54	Non private		
55	Πέδρος		
56	Moga		
57	Μαύρος Γάτος		

Αν κάποιος από εσάς επιθυμεί να επιλέγονται κείμενα και από το δικό του blog μπορεί να συμπληρώσει τη σχετική φόρμα που υπάρχει στη σελίδα του περιοδικού (http://freehost.stuff.gr/jim_hellas/blogr.html)

Περιεχόμενα

BLOGR #13

Editorial……………………..σελ. 3
How to... …………………………..σελ. 4
Οπτικές Απάτες ……………..σελ. 7
Blogging – The Revolution ……………….σελ.10
O blogger του μήνα ………………..σελ. 11
Μικρά blogονέα ………………………………..σελ. 14

Άρθρα

Βίβλος 1: Η θέση της γυναίκας κατά την Καινή Διαθήκη…………..σελ 18
Βίβλος2: Η θέση της γυναίκας κατά την Καινή Διαθήκη………………..σελ 19
Βίβλος 3: Ο κήρυκας της αγάπης………………………………………..σελ. 22
O tempora, o mores! ………………..σελ 25
Μεν μου αντιμιλάτε, Δέρνω!……………..σελ 28
To Southpark λογοκρίθηκε ………………σελ 28
Η βία στα χρόνια της «ευημερίας»………….. σελ 29
Παγκοσμιοποίηση ή μονοχνωτισμός; …………………… σελ 29
Σκέψεις περί υιοθεσιών κτλ κτλ κτλ …………………..σελ 30
Σιγά καλέ κορίτσια! ……………………..σελ.30
Για τον Κώστα Τσαλικίδη ………………………………..σελ.31
Όσο ζούμε στην κριτική…………………………….σελ 31
Περί blog και άλλων δαιμονίων …………….σελ 32
As seen on DVD: Sympathy for lady Vengeance……………..σελ.33
3.14 ……………………………………………………σελ 33
Life is………………………………………………………..σελ 34
Η τάξη, η ησυχία και οι σούπερ γιαγιάδες…………………………….σελ 34
Η περιέργια σκοτώνει μόνο τους βλάκες και τους κακούς ………………….σελ 35
Γκάλοπ – Σουηδικά μοντελάκια 1-0 …………………………………σελ 35
Babels: τα γλωσσικά δικαιώματα από τη σκοπιά των κοινωνικών κινημάτων …….σελ.36
Στρες: 3 λεπτά είναι αρκετά… ……………………………………..σελ 37
Εκούσια και αβίαστη ή ακούσια ευθανασία……………………σελ 37
Μνήμη ………………………………………..σελ 38
91 χρόνια από τη σφαγή των Αρμενίων……………………….σελ 38
Για ποια Ανάσταση μου μιλάς; ………………………………………..σελ 39
Και είπε ο Χριστός………………………………..σελ 40

Xalara.GR

Ο χαμένος γιος του Χάρυ Κλυν………………..σελ 41
Νέα Φάρμακα……………………………………………………σελ 41

Το μυθιστόρημα του μήνα……………….σελ. 42
Επισκεφτείτε………………………………..σελ. 48
Contact us / Infos …………………………..σελ. 49

Editorial

Αγαπητοί αναγνώστες,

Καταρχήν να ευχηθώ χρόνια πολλά και Χριστός Ανέστη σε όλους ή έστω σε όσους οι μέρες που πέρασαν είχαν κάποιο βαθύτερο νόημα. Άλλος ένας μήνας πέρασε, παίρνοντας μαζί του όλες τις καλές και τις κακές στιγμές. Το BloGR ήταν εδώ παρακολουθώντας τις εξελίξεις γύρω από το blogging. Πολλά και πολύ ενδιαφέρονται τα post και αυτή τη φορά, όπως θα δείτε και στη συνέχεια.

Ο μήνας που έφυγε όμως ήταν πολύ ιδιαίτερος για το περιοδικό. Στις τελευταίες ημέρες του μήνα με πλησίασε ένας blogger, ο Case, και μου δήλωσε το ενδιαφέρον του να συμμετέχει ενεργά στο project αυτό. Ακολούθησε μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση και καταλήξαμε στο ότι έφτασε ο καιρός το περιοδικό να αποκτήσει δικό του σπίτι. Έτσι, σε λίγες ημέρες από τη στιγμή που θα διαβάζετε τις παρακάτω γραμμές θα εγκαινιάσουμε το νέο μας σπιτικό στο www.blogr.gr. Εκεί θα μεταφερθούν όλα τα αρχεία που είναι σχετικά με το BloGR, ώστε να ελαφρύνω και τον server που με φιλοξενεί αυτή τη στιγμή. Αλλά δεν σας λέω περισσότερες λεπτομέρειες. Θα δείτε τις εξελίξεις στις ημέρες που ακολουθούν.

Έτσι, με αυτές τις γραμμές θέλω να καλωσορίσω και επίσημα τον Case στο περιοδικό και είμαι σίγουρος ότι η συνεργασία μας θα δώσει νέα πνοή στο περιοδικό! Σε αυτό το τεύχος φυσικά θα βρείτε και άρθρα του ίδιου. Απολαυστε τα!

Όσον αφορά την ύλη του παρόντος τεύχους, είμαι στην ευχάριστη θέση να φιλοξενώ στις σελίδες τους περιοδικού μία συνέντευξη από τον Παναγιώτη Βρυώνη, δημιουργό του monitor και ελληνικό πατέρα του podcasting. Ο Παναγιώτης δέχτηκε να μας παραχωρήσει μια μικρή συνέντευξη για το περιοδικό και μας μίλησε για το blogging, το monitor και για τα μελλοντικά του σχέδια.

Επίσης στα How to προσφέρονται μερικά πολύ όμορφα scripts για να κάνετε το blog σας ξεχωριστό και να του δώσετε μία πιο προσωπική πινελιά, αλλά και μερικές οδηγίες για Apache Server σε MacOS Έπειτα έχω τη χαρά να φιλοξενώ για άλλη μια φορά αποκλειστικό άρθρο για το BloGR, φτιαγμένο με τα χεράκια ενός αναγνώστη του περιοδικού. Ο CyrusGeo μας έστειλε ένα άρθρο σχετικά με σελίδες στο internet που είναι αφιερωμένες στις ψευδαισθήσεις και μας καλεί να περάσουμε όμορφα μερικές στιγμές μπροστά στην οθόνη του υπολογιστή μας.

Τέλος, επειδή το δωρεάν είναι αλλιώς, αποφασίσαμε σε αυτό το τεύχος να σας προτείνουμε ορισμένες σελίδες για πολύ δωρεάν πράγμα στο ίντερνετ!

Να περνάτε πάντα καλά και ραντεβού από το νέο μας σπίτι σε έναν μήνα!

Jim_hellas

HOW TO . . . ? ? ? ?

Βάλτε στο blog σας ένα απλό ημερολόγιο με την χρήση javascript

Από:

Αντιγράψτε το παρακάτω κώδικα στο σημειωματάριο και αποθηκεύστε το στον ίδιο φάκελο* με την σελίδα σας, με το όνομα basicalendar.js.
Τα highlighted με πράσινο χρώμα μπορούν να αλλάξουν σε περίπτωση που θέλετε να είναι στα αγγλικά. Π.χ: το 'Ιανουάριος' θα γίνει 'January' και συνεχίζεται, οπώς και το "ΚΔΤΤΠΠΣ" θα γίνει "SMTWTFS"

```
function buildCal(m, y, cM, cH, cDW, cD, brdr){
var
mn=['Ιανουάριος','Φεβρουάριος','Μάρτιος','Απρίλιος','Μάιος','Ιούνιος','Ιούλιος','Αύγουστος','Σεπτέμβριος','Οκτώβριος','Νοέμβριος','Δεκέμβριος'];
var dim=[31,0,31,30,31,30,31,31,30,31,30,31];
var oD = new Date(y, m-1, 1); //DD replaced line to fix date bug when current day is 31st
oD.od=oD.getDay()+1; //DD replaced line to fix date bug when current day is 31st
var todaydate=new Date() //DD added
var scanfortoday=(y==todaydate.getFullYear() && m==todaydate.getMonth()+1)? todaydate.getDate() : 0 //DD added
dim[1]=(((oD.getFullYear()%100!=0)&&(oD.getFullYear()%4==0))||(oD.getFullYear()%400==0))?29:28;
var t='<div class="'+cM+'"><table class="'+cM+'" cols="7" cellpadding="0" border="'+brdr+'" cellspacing="0"><tr align="center">';
t+='<td colspan="7" align="center" class="'+cH+'">'+mn[m-1]+' - '+y+'</td></tr><tr align="center">';
for(s=0;s<7;s++)t+='<td class="'+cDW+'">'+"ΚΔΤΤΠΠΣ".substr(s,1)+'</td>';
t+='</tr><tr align="center">';
for(i=1;i<=42;i++){
var x=((i-oD.od>=0)&&(i-oD.od<dim[m-1]))? i-oD.od+1 : ' ';
if (x==scanfortoday) //DD added
x='<span id="today">'+x+'</span>' //DD added
t+='<td class="'+cD+'">'+x+'</td>';
if(((i)%7==0)&&(i<36))t+='</tr><tr align="center">';
}
return t+='</tr></table></div>';
}
```

Τα παρακατω τα αντιγράφουμε ανάμεσα στα <head></head> της σελίδας μας.
Όσα είναι highlighted με κίτρινο χρώμα μπορούν να αλλάξουν ανάλογα με τις προτιμήσεις μας και τα χρώματα του blog μας. Με λίγα λόγια είναι το μέγεθος του ημερολογίου, τα χρώματα των γραμμάτων και τα μεγέθη τους, και τα χρώματα του πίνακα του ημερολογίου.

```
<style type="text/css">
.main {
width:200px;
border:0px #ffffff;
}
.month {
background-color:#ffffff;
font:bold 12px verdana;
color:#b39663;
}
.daysofweek {
background-color:#ffffff;
font:bold 10px verdana;
color:#b39663;
}
.days {
font-size: 12px;
font-family:verdana;
color:#c69663;
background-color: #ffffff;
padding: 2px;
}

.days #today{
font-weight: bold;
color: maroon;
}
</style>
```

Το παρακάτω κώδικα τον αντιγράφουμε στο σημείο που θέλουμε να εμφανίζεται το ημερολόγιο μέσα στο blog μας. Εδώ δεν κάνουμε καμία αλλαγή.

```
<script type="text/javascript">
var todaydate=new Date()
var curmonth=todaydate.getMonth()+1 //get current month (1-12)
var curyear=todaydate.getFullYear() //get current year
document.write(buildCal(curmonth ,curyear, "main", "month", "daysofweek", "days", 1));
</script>
```

Το παρακάτω κώδικα τον αντιγράφουμε ανάμεσα στα <head></head>. Είναι η πηγή του basicalendar.js από όπου θα δουλέψει το ημερολόγιό μας.
*Το basiccalendar.js μπορούμε να το ανεβάσουμε οπουδήποτε στο δίκτυο θέλουμε αρκεί όπου src="να δώσουμε την διεύθυνσή του π.χ. "http://-------.baciccalendar.js"

```
<script type="text/javascript" src="basiccalendar.js"></script>
```

HOW TO . . . ? ? ? ?

Blogger tag tips

Από: iim hellas

Ψάχνοντας κανείς στο ίντερνετ μπορεί να βρει μερικά πολύ ενδιαφέροντα tags για το blogger.com τα οποία αναλαμβάνουν να δώσουν άλλη όψη στο blog σας. Εδώ θα σας παρουσιάσουμε δύο τέτοια tags.

1. Μόνιμο link για αρχική σελίδα και προηγούμενο post

Με τα tags που σας δίνονται πιο κάτω μπορείτε να εμφανίσετε σε κάθε εγγραφή σας δύο links (καλύτερα στο πάνω μέρος του blog) τα οποία θα βοηθούν στην πλοήγηση του χρήστη προς τις παλαιότερες εγγραφές, αλλά και την αρχική σας σελίδα. Για να το κάνετε αυτό, απλά αντιγράψτε τον παρακάτω κώδικα στο σημείο που θέλετε να εμφανίζεται το link. **Σημειώστε όμως ότι ο κώδικας πρέπει να είναι εκτός των tags <Blogger> </Blogger>.** Εάν το σημείο που θέλετε να το εισάγετε είναι εντός, απλά κλείστε και ξανανοίξτε τα <Blogger> tags:

```
<itempage><div align="center">« <a
href="<$BlogURL$>">Home</a>
<BloggerPreviousItems> | <a
href="<$BlogItemPermalinkURL$>">Next:
<$BlogPreviousItemTitle$></a> »</div><div
style="display:none"></BloggerPreviousItems></div><
/itempage>
```

2. Κάντε τα σχόλια στο blogger να εισάγονται με wordpress style!

Με τον κώδικα που σας δίνουμε παρακάτω μπορείτε να αντικαταστήσετε το παλιομοδίτικο τρόπο εισαγωγής σχολίων στο blogger μέσω του κοινότυπου παραθύρου του. Τη θέση του παίρνει μία φόρμα εισαγωγής σχολίου που μοιάζει με την φόρμα του wordpress! Σημειώστε ότι για να δουλέψει η φόρμα θα πρέπει το blog σας να έχει κωδικοποίηση UTF-8! Αλλιώς όταν κάποιος αφήνει σχόλια με ελληνικούς χαρακτήρες θα εμφανίζονται ερωτηματικά (???) στη θέση των γραμμάτων! Εισάγετε τον παρακάτω κώδικα στο σημείο που θέλετε να εμφανίζεται η φόρμα. Αυτό γίνεται συνήθως με αντικατάσταση του link «Προσθέστε νέο σχόλιο» που υπάρχει συνήθως!

```
<form id="cFrm" action="http://www.blogger.com/login-
comment.do" method="post">
<script type="text/javascript">
//<![CDATA[
 var expires = new Date();
 expires.setFullYear(expires.getFullYear()+1);
 function setCookie(name, value) {
  document.cookie = name +'='+ escape(value) +'; expires='+
expires.toGMTString();
 }
 function getCookie(name) {
  var key = name + '=';
  var c = document.cookie;
  var i = c.indexOf(key);
  if (i < 0) return '';
  var j = c.indexOf(';', i + key.length);
  if (j < 0) j = c.length;
  return unescape(c.substring(i + key.length, j));
 }
 function trim(text) {
  return text.replace(/^\s+|\s+$/g, '');
 }
 var bgPosted = false;
 function cFrmPost() {
  with (cFrm) {
   anonName.value = trim(anonName.value);
   anonURL.value  = trim(anonURL.value);
   postBody.value = trim(postBody.value);
   if (anonName.value == '') {
    alert('Please enter your name');
    anonName.focus();
    return false;
   }
   if (postBody.value == '') {
    alert('Please enter a comment');
    postBody.focus();
    return false;
   }
   anonURL.value = anonURL.value.replace(/^http:\/\//g, '');
  }
  bgPosted = true;
  return true;
 }
 function bgpostLoad() {
  if (bgPosted == true) {
   if (cFrm.remember.checked) {
    setCookie('anonName', cFrm.anonName.value);
    setCookie('anonURL', cFrm.anonURL.value);
   }
   window.location.reload();
  }
 }
//]]>
</script>
<iframe style="position:absolute;left:-9999px;top:0"
name="bgpost" onload="bgpostLoad()"></iframe>
<div>
 <input type="hidden" name="blogID" value="<$BlogID$>" />
 <input type="hidden" name="postID"
value="<$BlogItemNumber$>" />
 <input type="hidden" name="isPopup" value="false" />
 <input type="hidden" name="iden" value="Other" />
</div>
<dl>
 <dt><label for="uname">Name</label></dt>
 <dd><input type="text" id="uname" name="anonName"
maxlength="100" /></dd>
 <dt><label for="url">Homepage</label></dt>
 <dd><input type="text" id="url" name="anonURL"
maxlength="100" /></dd>
<!-- START SPAM PROTECT remove comment to enable
 <dt><label for="captcha">Word verification</label></dt>
 <dd>
  <img
src="http://www.blogger.com/captcha?postID=<$BlogItemNum
ber$>" height="70" width="200" alt="Verification image" />
  <br /><input type="text" id="captcha" name="captcha" /><br
/>
  This is <a
href="http://help.blogger.com/bin/answer.py?answer=1203">sp
am protection</a>.
  Please enter the text in the image above to leave your comment.
 </dd>
END SPAM PROTECT remove comment to enable -->
 <dt><label for="comment-body">Comment</label></dt>
 <dd><textarea id="comment-body" name="postBody"
cols="60" rows="10"></textarea>
<script type="text/javascript">
//<![CDATA[
 var cFrm = document.getElementById('cFrm');
 cFrm.target = 'bgpost';
 cFrm.onsubmit = function(){return cFrmPost()};
 if (document.cookie != '') {
  cFrm.anonName.value = getCookie('anonName');
  cFrm.anonURL.value = getCookie('anonURL');
 }
 cFrm.postBody.value = '';
 if (cFrm.captcha) cFrm.captcha.value = '';
 document.write(
  '</dd><dd><input type="checkbox" id="remember">'+
  ' <label for="remember">Remember me</label>'
 );
//]]>
</script>
 </dd>
</dl>
<p><input type="submit" name="post" value="Post" /></p>
```

```
</form>
```

5

HOW TO . . . ? ? ? ?

Από: Case

Apache Web-Serving with Mac OS X

Πολλοί από μας γνωρίζουμε πως το Mac OS X έχει ενσωματωμένο τον Apache web server. Αλλά δεν γνωρίζουμε πως είναι πολύ εύκολο μέσα σε λίγα λεπτά να τον σετάρουμε και να τρέξει. Στην πραγματικότητα ο καθένας από μας μπορεί να σηκώσει ένα web site μέσα σε λίγα λεπτά ακολουθώντας μερικά μικρά βήματα τα οποία θα εξηγήσω αναλυτικά παρακάτω. Το ότι αυτή η διαδικασία είναι εφικτή μέσα σε λίγα λεπτά δε σημαίνει πως το Mac OS X υστερεί στην κατηγορία των web server. O Apache web server έχει πολλές δυνατότητες και είναι ο πιο διάσημος web server σήμερα. Υποστηρίζει σχεδόν κάθε τεχνολογία για οτιδήποτε θέλει να κάνει κανείς. Έτσι η Μαμά Apple πολύ σοφά αποφάσισε να εκδώσει τον Apache μαζί με το Unix-based operating system που στην περίπτωση μας είναι το Mac OS X. Lets get busy...

1. Starting Apache Web Server

Ο ευκολότερος τρόπος να ξεκινήσουμε το Apache web-serving είναι μέσω του Mac OS X system preferences. Κάνουμε Κλικ -----> Apple Menu, επιλέγουμε -----> “System Preferences,” και από εκεί επιλέγουμε ------> “Sharing”. Μέσα στο Sharing preference panel βλέπουμε μια σειρά από επιλογές Εκεί επιλέγουμε----> Personal Web Sharing και Κλικαρουμε -----> Start button για να ξεκινήσουμε τον Apache web server. O Apache server είναι προγραμματισμένος να χρησιμοποιεί το Mac OS X “short” user name. (Μπορούμε να βρούμε δούμε το short user name in the Users preference panel. Κλικ----> “Accounts”.) Στην δικιά μου περίπτωση το short user name είναι “case”. Για να ανοίξω την web σελίδα μου στο local
network πληκτρολογώ στον web browser (Safari, IE) to
http://127.0.0.1/~case/

Το μόνο που έχετε να κάνετε είναι να αντικαταστήσετε το short user name “ansravar” με το δικό σας. Το 127.0.0.1 (“localhost”) υπάρχει σε κάθε υπολογιστή. Πληκτρολογώντας http://127.0.0.1/ σ’ εναν web browser κάνω access τον local Apache web server που ενεργοποιήσαμε στο Sharing preference panel.

Όλα καλά μέχρι εδώ. Καταφέραμε να κάνουμε προσβάσιμη μια web σελίδα στους local users. Γίνεται όμως να κάνουμε την σελίδα προσβάσιμη από το World Wide Web; Και βέβαια.. Η απάντηση βρίσκεται στο Sharing preference panel. Εκεί κάπου βλέπουμε την “IP address”μας . Για παράδειγμα άμα δούμε “209.204.146.22” τότε άμα κάποιος με σύνδεση στο ίντερνετ πληκτρολογήσει στον web browser http://209.204.146.22/~username/ θα επισκεφτεί την σελίδα μας.

2. Your personal web space

Στην σελίδα μας http://127.0.0.1/~username/ βλέπουμε μια εισαγωγή που περιγράφει τον Apache web server και πώς να χρησιμοποιήσουμε το “Personal Web Sharing.” Διαβάστε το διότι σε λίγο θα πειραματιστούμε με την συγκεκριμένη σελίδα αλλάζοντας την.
Με τον ίδιο τρόπο που η προσωπική μας σελίδα είναι βασισμένη στο short user name μας έτσι είναι και ο χώρος που χρησιμοποιεί η σελίδα μας στον σκληρό δίσκο του Mac OS X file system. Η σελίδα μας είναι αποθηκευμένη στο /Users/username/Sites/.

Πηγαίνοντας εκεί βλέπουμε το αρχείο index.html και έναν φάκελο με το όνομα images. Στην συνέχεια σβήνουμε τα αρχεία αυτά η τα κάνουμε backup και δημιουργούμε ένα καινούργιο index.html με ένα text Editor(BBEdit, Jedit) που να περιέχει τον παρακάτω html κώδικα

```
<html>
<body>
<h1>Served by Mac OS X</h1>
</body>
</html>
```

Κάνουμε “Save” το index.html που μόλις φτιάξαμε στο subdirectory /Users/username/Sites/ και κάνοντας reload το http://127.0.0.1/~username/ βλέπουμε την σελίδα που μόλις φτιάξαμε. Δεν είναι κάτι το εντυπωσιακό, απλά μια σελίδα με τίτλους και user names που δεν περιλαμβάνει server-side includes, δεν μπορούμε να κάνουμε install CGI programs στο /Sites directory, δε μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε PHP
or mod_perl και το σημαντικότερο, το Intranet μας είναι wide open στο Internet.

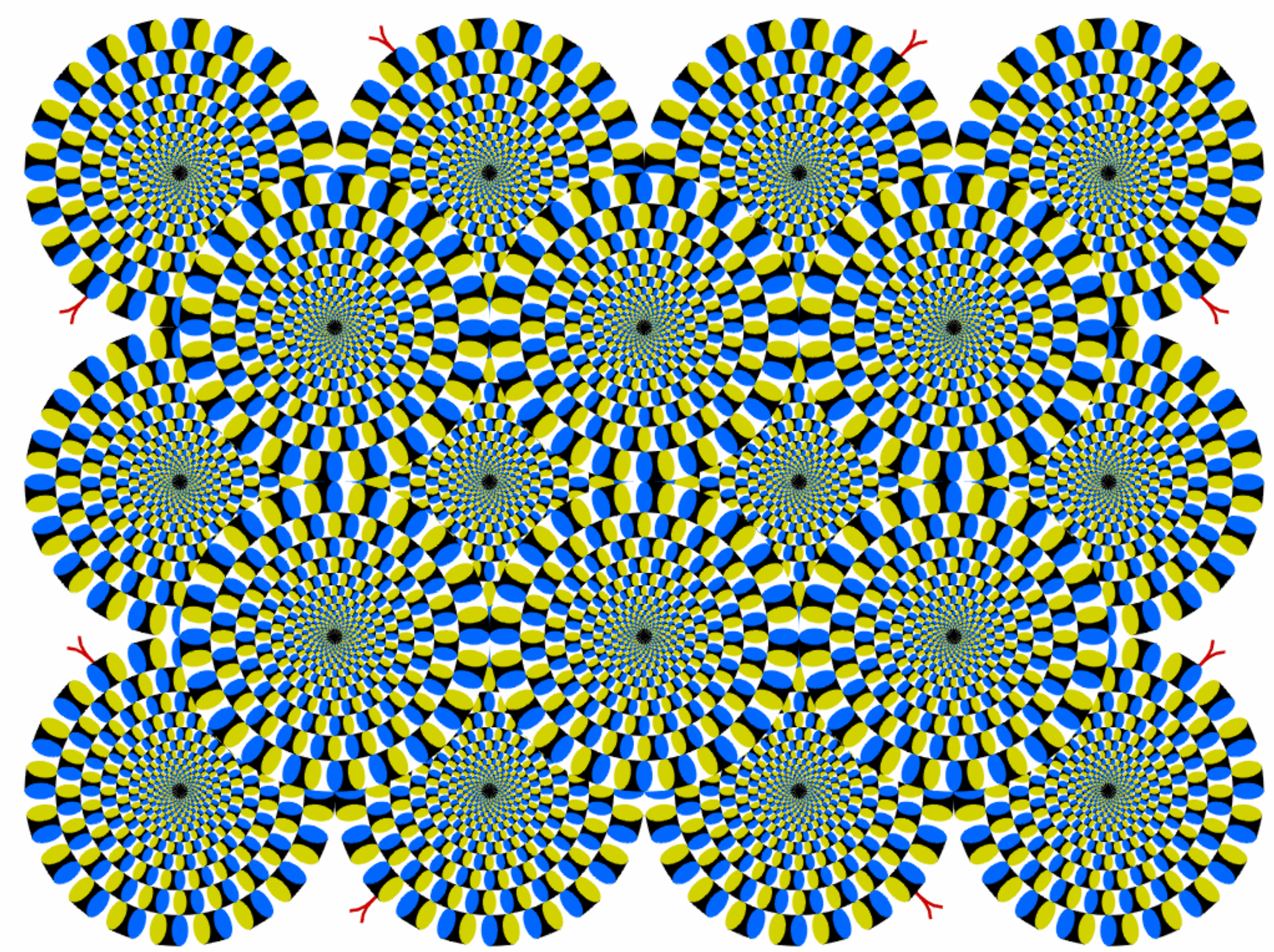
Το επόμενο βήμα μας είναι να δώσουμε στην σελίδα μας ένα ομορφότερο URL. Παραπάνω τοποθετήσαμε το index.html στο δικό μας user directory (/Users/username/Sites/). Τώρα θα σώσουμε ένα copy στο DocumentRoot του Apache. Το DocumentRoot είναι το default server (not user) location όπου ο Apache κάνει serve διάφορα αρχεία Για το Mac OS X, αυτό βρίσκεται στο /Library/Webserver/Documents/ directory.

3. Localization or “content negotiation”

Πηγαίνοντας στο /Library/Webserver/Documents/ ανακαλύπτουμε ακόμα ένα ωραίο feature του Apache:
“content negotiation”. Εντοπίζοντας τον τόπο του επισκέπτη ο Apache έχει την δυνατότητα να serve up international versions της σελίδας μας. Για παράδειγμα index.html.en for English speakers, or French (index.html.fr) and German (index.html.de) versions. O Apache for OS X έρχεται μαζί με 25 μεταφρασμένες εκδόσεις του default index.html αρχείου για να χρησιμοποιήσουμε το content negotiation δημιουργούμε διάφορες μεταφρασμένες εκδόσεις της σελίδας μας index. html και προσθέτουμε τα 2 letter language encoding (“de” for German”, “fr” for French, “es” for Spanish, etc.) στο τέλος της κατάληξης του κάθε αρχείου. Προς το παρόν σβήστε η κάντε backup όλα τα αρχεία που βλέπετε στο /Library/Webserver/Documents/ και σώστε εκεί το index.html που δημιουργήσαμε παραπάνω και reload το
http://127.0.0.1/

Προσωπικα καθε φορα που θελω να αλλαξω τον σχεδιασμο του Blog μου το σεταρω στο Powerbook μου χρησιμοποιωντας τον Apache ως Web Server. Σε ενα απο τα επομενα τευχη θα κατσω να γρψω οδηγιες για το πως μπορειτε να κανετε το ιδιο κανοντας ενα local install του Wordpress στον Mac σας.

Οπτικές Απάτες

[όχι, η εικόνα δεν είναι animated]

Επιμέλεια κειμένου: CyrusGeo

ΠΡΟΣΟΧΗ!!! Κάποιες από τις σελίδες στις οποίες παραπέμπει το κείμενο περιέχουν οπτικές απάτες που μπορεί να προκαλέσουν ζάλη ή ακόμη και επιληψία σε άτομα με κάποια σχετική ευαισθησία. Αν οποιαδήποτε στιγμή νιώσετε «περίεργα», κοιτάξτε αμέσως αλλού, ή κλείστε τον browser.

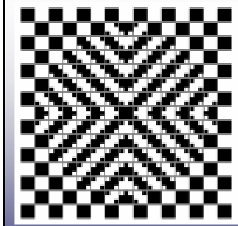
Οπτικές Απάτες

Στο δίκτυο θα βρείτε πολλές ιστοσελίδες με οπτικές απάτες και ψευδαισθήσεις. Προσπάθησα να βρω και να σας προτείνω κάποιους τόπους που να διαθέτουν είτε μεγάλη ποικιλία είτε κάποιο άλλο ενδιαφέρον στοιχείο (εξηγήσεις, βίντεο, διαδραστικότητα κ.τ.λ.). Όλα τα σάιτ που προτείνω είναι στα αγγλικά. Στα ελληνικά βρήκα πολύ λίγες σελίδες, με πολύ μικρή (συγκριτικά) ποικιλία και – σε μια τουλάχιστον περίπτωση, που μάλιστα απευθυνόταν σε παιδιά – ύποπτες διασυνδέσεις με επικίνδυνη οργάνωση που προσπαθεί να το παίξει «θρησκεία». Δεν επεκτείνομαι. Η ουσία είναι ότι στα ελληνικά δεν βρήκα τίποτε ανάλογο.

Σας εγγυώμαι ότι θα περάσετε πολλές ευχάριστες ώρες – και θα μάθετε και πέντε πράγματα, βρε αδερφέ!

Akiyoshi's Illusion Pages

http://www.ritsumei.ac.jp/~akitaoka/index-e.html

Πρόκειται για το δικτυακό τόπο του Ακιγιόσι Κιτάοκα, καθηγητή του Τμήματος Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου Ριτσουμέικαν στο Κιότο. Περιέχει πολλές οπτικές απάτες «ανώμαλης κίνησης» που έχει φτιάξει ο ίδιος, καθώς και πολλά λινκ που παραπέμπουν σε παραλλαγές, σε άλλες γνωστές οπτικές απάτες, καθώς και σε κείμενα που εξηγούν το πώς «λειτουργούν» κάποιες απ' αυτές. Οι οπτικές απάτες
του ίδιου του Ακιγιόσι είναι στατικές εικόνες που δίνουν την εντύπωση είτε της κίνησης είτε της παραμόρφωσης.

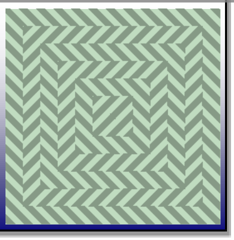
Το site δεν προτείνεται σε όσους από σας έχουν απλή PSTN σύνδεση, γιατί περιέχει πολλές και μεγάλες εικόνες – εκτός αν διαθέτετε ιώβεια υπομονή ή κάνετε και κάτι άλλο παράλληλα.

Interactive Mathematics Activities

http://www.cut-the-knot.org/Curriculum/index.shtml#illusions

Η σελίδα περιέχει, μεταξύ άλλων, 36 οπτικές απάτες σε μορφή Java applet. Σε κάθε μια μπορείτε να παίξετε με τις ρυθμίσεις, καθώς και να διαβάσετε λίγα λόγια που εξηγούν τι ακριβώς συμβαίνει. Και, αν σας αρέσουν τα μαθηματικά, θα βρείτε και πολλά παζλ και προβλήματα που θα σας κρατήσουν απασχολημένο/η ώρες ολόκληρες.

Φυσικά, θα χρειαστείτε Java.

62 Optical Illusions & Visual Phenomena

http://www.michaelbach.de/ot/index.html

Πολύ εύχρηστη σελίδα, καθώς μπορείτε να κάνετε την πλοήγησή σας είτε μέσω links (αριστερά) είτε μέσω thumbnails (δεξιά). Οι οπτικές απάτες που παρουσιάζονται έχουν να κάνουν με την αντίληψη της κίνησης, των χρωμάτων, της φωτεινότητας, της αντίθεσης, κ.ά..

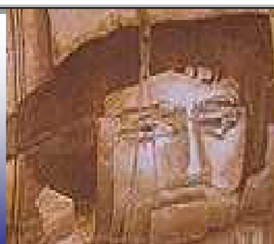
Θα χρειαστείτε Flash και Quicktime.

Grand illusions

http://www.grand-illusions.com/

Αυτός ο δικτυακός τόπος παρουσιάζει κάποιες οπτικές απάτες, αλλά επίσης πουλά και σχετικά προϊόντα. Το ενδιαφέρον εδώ είναι ότι σε πολλά από τα προϊόντα η περιγραφή συνοδεύεται από βίντεο (σε μορφή wmv). Προσέξτε ότι κάθε ένα από τα 4 tabs (εκτός του Home) στο επάνω μέρος του σάιτ παραπέμπει σε περισσότερες από μία σελίδες – εμφανίζεται σχετικό μενού στα αριστερά. Πολύ ενδιαφέροντα είναι και τα άρθρα (δεξί tab) που αναφέρονται σε διάφορα σχετικά θέματα – ανάμεσά τους και ο μηχανισμός των Αντικυθήρων.

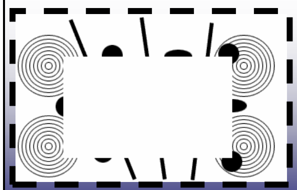
Θα χρειαστείτε γρήγορη σύνδεση, λόγω των βίντεο.

Οπτικές Απάτες

Brainbashers

http://www.brainbashers.com/illusions.asp

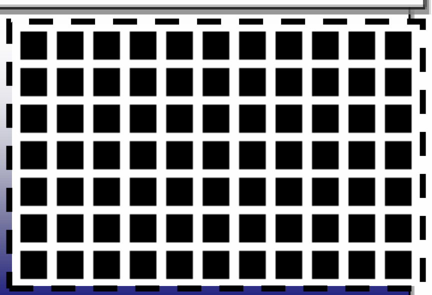
Η εμφάνιση του σάιτ δείχνει πως στοχεύει σε κάπως πιο νεανικό κοινό. Είναι όντως πολύ καλό για παιδιά (και για … μεγάλα παιδιά). Στη σελίδα με τις οπτικές απάτες, όμως (όπου παραπέμπει το λινκ), καλό είναι να έχετε κατά νου την προειδοποίηση στην αρχή αυτού εδώ του κειμένου. Μπορεί το παιδί σας να είναι ευαίσθητο στις έντονες αλλαγές φωτεινότητας ή χρωμάτων, και να μην το ξέρετε. Υπάρχει αρκετό υλικό, πάντως. Η σελίδα έχει επίσης στερεογράμματα και φράκταλ. Σε άλλες σελίδες (από το μενού στα αριστερά), μπορείτε να βρείτε γρίφους, παιχνίδια και sudoku.

Interactive Optical Illusions

http://psylux.psych.tu-dresden.de/i1/kaw/diverses%20Material/www.illusionworks.com/html/hall_of_illusions.html

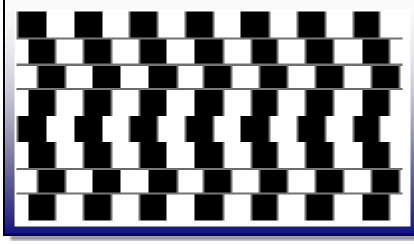
Το λινκ δεν παραπέμπει στην αρχική σελίδα του σάιτ, διότι κάποιες σελίδες (όπως το «εισαγωγικό επίπεδο») είναι ακόμη υπό κατασκευή. Οπότε, πάμε κατευθείαν στις οπτικές απάτες, οι οποίες παρουσιάζονται κατηγοριοποιημένες. Υπάρχουν πολύ λεπτομερείς εξηγήσεις σε αρκετές από τις οπτικές απάτες. Σε άλλες βγαίνει από κάτω ένα ενοχλητικό «under construction», αλλά δεν πειράζει: όπου υπάρχουν, οι εξηγήσεις θα σας λύσουν όλες τις απορίες – αρκεί να ξέρετε αγγλικά.

Θα χρειαστείτε Quicktime, Java και Shockwave.

Optical Illusion Galleries

http://www.eyetricks.com/illusions.htm

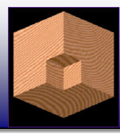

Καλή συλλογή από οπτικές απάτες. Επιλέγετε μια gallery και την εξερευνάτε πατώντας το περιστρεφόμενο κουμπί «next». Μετά πάτε στην επόμενη gallery κ.ο.κ. Υπάρχει αρκετό υλικό. Υπάρχουν επίσης παραπομπές σε έργα του Escher, του Dali και του Ocampo – που παίζουν πολλές φορές με την οπτική αντίληψη.

Illusion

http://www.sandlotscience.com/Illusion_Jump_Main/Master_Jump.htm

Επίσης πλούσια σελίδα. Εδώ η πλοήγηση γίνεται μέσω ενός tree (σε μορφή Windows Explorer) στα αριστερά. Θα χρειαστείτε Java και Flash.

Skytopia: Dynamic Optical Illusions

http://www.skytopia.com/project/illusion/illusion.html

Αυτή είναι η πρώτη σελίδα με οπτικές απάτες που είδα ποτέ, και θυμάμαι πως με είχε εντυπωσιάσει ιδιαίτερα το «Find Your Blind Spot», καθώς δεν ήξερα ότι η όρασή μας έχει τυφλά σημεία. Εν πάση περιπτώσει, θα βρείτε ενδιαφέρον υλικό. Το σάιτ περιλαμβάνει ακόμη πολλά ενδιαφέροντα – αν και, πού και πού, ολίγον … περίεργα – θέματα σε σχέση με τη μουσική, την αισθητική, τη φυσική, το φως κ.τ.λ.

Exploratorium Online Exhibits

http://www.exploratorium.edu/exhibits/nf_exhibits.html

Όχι ιδιαίτερα μεγάλη συλλογή, αλλά με πολύ καλές επιδείξεις και εξηγήσεις. Στην ίδια σελίδα θα βρείτε και ενδιαφέροντα επιστημονικά θέματα. Θα χρειαστείτε Shockwave.

Καλή Διασκέδαση!

Blogging - The Revolution

Από: Case

Στην αρχή - το 1994 - το αποκαλούμενο φαινομενο blogging ηταν λιγο πολυ το εμπνευσμένο γράψιμο στα online ημερολογια. Σημερα, υπάρχουν τεχνολογiκα blogs, σεξουαλικα blogs και ακομη blogs περι ναρκωτικων. Αλλά υπάρχουν επίσης blogs με ειδήσεις και σχόλια, ιστοδελιδες συσκευασμένος με τις συνδέσεις ,τα πειράγματα και τις ιδέες και τα επιχειρήματα εκείνων- που καποτε ηταν μονοπώλιο των καθιερωμένων ειδήσεων. Το Blogging ως Ισορροπημένο μέσο, μπορει να συγκριθει με την παραδοσιακή δημοσιογραφία προσθετοντας την αμεσότητα του ραδιοφώνου. Το φαινόμενο είναι πραγματικό. Το Blogging αλλάζει τον κόσμο των μέσων μαζικης ενημερωσης και αποτελει μια επανάσταση στο πώς η δημοσιογραφία λειτουργεί στον πολιτισμό μας.

Τα Blogs εχουν 2 χαρακτηριστικα που τα περιοδικα/εφημεριδες δε τα εχουν. Πρώτα από ολα, τα blogs είναι προσωπικα. Σχεδόν όλα τους εμποτίζονται με την ιδιοσυγκρασία του συγγραφέα τους. Αυτή η προσωπική αφή είναι πολύ περισσότερο εν αρμονία με την τρέχουσα ευαισθησία μας Οι αναγνώστες αμφιβάλλουν όλο και περισσότερο με του συνταχτες μεγαλων περιοδικων η εφημεριδων παροτι την διασημοτητα του ονοματος τους . Ξέρουν ότι πίσω από την κουρτίνα είναι συγγραφείς και συντάκτες που δεν είναι πλέον εγγενώς αξιόπιστοι σε συγκριση με εναν απομονωμένο blogger που έχει κερδίσει το σεβασμό ενός αναγνώστη.

Το δεύτερο χαρακτηριστικο των Blogs ειναι να καταλαμβάνουν τα μέσα της παραγωγής. Είναι δύσκολο να υποτιμηθεί μια τετοια τεράστια διαπραγμάτευση. Για οσο υπαρχει η δημοσιογραφία, οι συγγραφείς ο,τιδήποτε είδους είχαν μονο μια διαδρομή προς τους αναγνώστες: Ειχαν αναγκη απο εναν συντακτη και εναν εκδοτη. Ακόμη και στο πιό καλοκάγαθο σενάριο, αυτό η διαδικασία διαστρεβλώνει λεπτά τη δημοσιογραφία. Βρίσκονται σχεδόν ασυναίσθητα μεσα σε μια κλικα ανθρωπων που προωθουν διαφορες πολιτικες και συμφεροντα - οι συντάκτες που ψάχνουν έναν ορισμένο είδος ιστορίας, οι εκδότες που επιδιώκουν να ωθήσουν την Α' ιδιαίτερη επιχείρηση, ή οι διαφημιστές που επηρεάζουν τους συντάκτες και τους ιδιοκτήτες. Το Blogging παρακάμπτει απλά αυτό το αρχαίο τελετουργικό. Το Blogging θα μπορούσε να είναι στις λέξεις οπως το Napster ήταν στη μουσική - μια επανασταση.

Ο blogger του μήνα

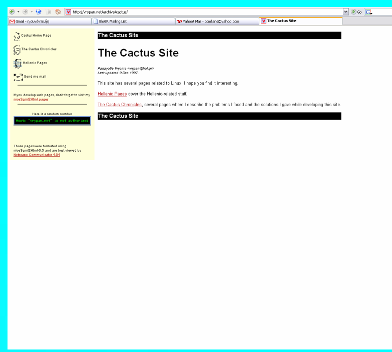
«Μπορεί ο επόμενος να είσαι εσύ...»

Αυτόν τον μήνα έχουμε τη χαρά να φιλοξενούμε στις σελίδες μας τον Παναγιώτη Βρυώνη, τον άνθρωπο κλειδί της ελληνικής μπλογκόσφαιρας. Μας μιλάει για το πώς ξεκίνησε το blogging… πριν καν υπάρξει αυτός ο όρος(!), για το πως σκέφτηκε να ξεκινήσει το Monitor, αλλά και για τα σχέδιά του για το μέλλον!

Vrypan

http://vrypan.net

Καλησπέρα Παναγιώτη, σε ευχαριστώ πολύ που δέχτηκες να μου παραχωρήσεις αυτή τη μικρή συνέντευξη. Θα προσπαθήσω να είμαι όσο το δυνατόν πιο σύντομος γίνεται.

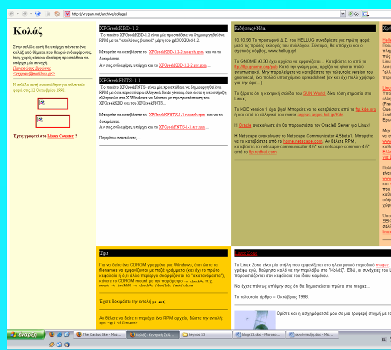
Screenshot από το πρώτο site του Vrypan

[BloGR] Νομίζω πως αν και οι πιο πολλοί σε γνωρίζουν μέσα από την δουλειά σου στο monitor, οφειλω να σε ρωτήσω και για το blogging για να δικαιολογήσω και τον τίτλο της στήλης στην οποία φιλοξενείται η συνένετευξή σου! Πόσα χρόνια ασχολείσαι με το blogging και τι ήταν αυτό που σε ώθησε σε αυτό;

[vrypan] Από το πρώτο μου site, http://users.hol.gr/~vrypan/ (νομίζω στις αρχές του 1997), χωρίς να το έχω συνειδητοποιήσει, υπήρχε μία λογική "να γράφω τα νέα μου και πράγματα που με ενδιαφέρουν". Το "cactus", έτσι ονομαζόταν, έγινε αργότερα "collage". Βέβαια τα sites εκείνα ήταν στατικά και δεν υπήρχε η δυνατότητα για comments. Αργότερα, όταν βοήθησα να στηθεί το EEEA.gr το 2000 (δεν υπάρχει πια, αλλά αν ψάξετε στο google θα βρείτε διάφορες αναφορές) ήρθα σε επαφή με την εμπειρία του να μπορεί ο καθένας να σχολιάζει αυτά που γράφεις. Θεωρώ την ΕΕΕΑ "μεγάλο σχολείο" για εμένα, εκεί έμαθα πώς συμπεριφέρεται ο κόσμος όταν του δίνεις την δυνατότητα να εκφραστεί ελέυθερα. Οι τσακωμοί, το θέμα της ανωνυμίας και όλα αυτά που "προκύπτουν" τώρα στα blogs είναι παλιές ιστορίες, όσοι είχαν παρόμοια sites ή συμμετείχαν σε forums τα έχουν ξαναδεί.

> **Θα θεωρούσα προφανές για όποιον σπουδάζει δημοσιογραφία ή είναι στα πρώτα βήματα μίας δημοσιογραφικής καριέρας ότι θε πρέπει να έχει το δικό του blog.**

Η λογική ότι το Internet είναι ένα πολύ βολικό μέσο για να δημοσιεύει κανείς σκέψεις, εμπειρίες, συμβουλές που ήταν γενικά πολύ οικεία, αφού είχα "εκτεθεί" σε αυτή μέσω του Linux και των τρόπων με τους οποίους η παγκόσμια κοινότητα των hackers το χρησιμοποιούσε για να οργανωθεί, να ανταλλάξει απόψεις και να προβάλει τις ιδέες της. Δεν ασχολούνταν κανένα ελληνικό περιοδικό με θέματα για το Linux; Φτιάξαμε (με τον Μιχάλη Καμπριάνη , τον Γιώργο Κουλογιάννη και τον Φώτη Γεωργάτο αρχικά) το MAGAZ (http://magaz.hellug.gr). Βρίσκαμε κάποιες λύσεις σε προβλήματα που είχαν να κάνουν με την χρήση των ελληνικών στο Linux; Συμπληρώναμε το Hellenic Linux HOWTO. Θέλαμε βοήθεια; Υπήρχαν οι σχετικές mailing lists.

Screenshot από το "Κολάζ"

Όμως, για να γυρίσουμε στο blogging, το πρώτο μου post σε "κανονικό" blog νομίζω ότι είναι αυτό εδώ (http://vrypan.net/weblog/2003/10/04/1/), τον Οκτώβριο του 2003.

[B] Θεωρείς πως μπορεί κάποιος να βγάλει ο ίδιος λεφτά από το blog του, το podcast του ή το videocast του; Μιλάμε και για Ελλάδα, αλλά και για εξωτερικό.

[v] Τώρα αυτό είναι μεγάλο θέμα, αλλά για την ώρα η σύντομη απάντηση είναι όχι. Προφανώς και μπορείς να βγάζεις 3, 5, 10 ευρώ τον μήνα από μικροδιαφημίσεις, google ads κ.λ. αλλά πιστεύω ότι από αυτό μέχρι να βγάζει κάποιος το αντίστοιχο ενός βασικού (έστω) μισθού απέχουμε πάρα πολύ. Βέβαια, το blogging μπορεί να βοηθήσει κάποιον που θα ήθελε να βγάλει λεφτά γράφωντας. Ήδη, από όσο ξέρω, υπάρχουν κάποιοι έλληνες bloggers που εξέδωσαν βιβλία βασιζόμενοι στα blogs τους -δεν αποκλείεται κάποια από αυτά να γίνουν επιτυχίες και να αποφέρουν κάποιο αξιόλογο ποσό στους bloggers-συγγραφείς τους!

Επίσης, θα θεωρούσα προφανές για όποιον σπουδάζει δημοσιογραφία ή είναι στα πρώτα βήματα μίας δημοσιογραφικής καριέρας ότι θε πρέπει να έχει το δικό του blog. Ποιός καλύτερος τρόπος να αποδείξει τί μπορεί να κάνει χωρίς περιορισμούς από το να διατηρεί την δική του on-line στήλη;

Αυτά για τώρα. Ίσως σε 2-3 χρόνια τα πράγματα να είναι διαφορετικά. Αλλά μην περιμένουμε και θαύματα, ε; Ποιός δημοσιογράφος βιοπορίζεται γράφωντας 200-300 λέξεις την εβδομάδα; Αν κάποιο blog θέλει να "βγάλει λεφτά" θα πρέπει ο blogger να δουλέψει σκληρά, να ψάχνει, να γράφει τακτικά, να δίνει το "κάτι παραπάνω".

Αλλά γιατί έχουμε φαγωθεί όλοι να βγάλουμε λεφτά από τα blogs μας; Θέλω να πω ότι αν κάτι γίνει δουλειά, σχεδόν πάντα παύει να είναι τόσο γοητευτικό όσο όταν ήταν χόμπι. Άλλο να γράφω στο blog μου ό,τι μου κατέβει, όποτε μου κατέβει και άλλο να πρέπει αύριο να γράψω οπωσδήποτε 2 άρθρα. Νομίζω ότι η ψύχωση του να βγάλουμε λεφτά από το blogging έχει να κάνει με το ότι δεν ξέρουμε κανένα "επαγγελματία blogger" με αποτέλεσμα να εξιδανικεύουμε την ιδέα. Για άλλα χόμπι δεν

ισχύει το ίδιο. Μπορεί να είσαι πολύ καλός στο να ράβεις ή να κεντάς ή να φτιάχνεις έπιπλα ή να μαγειρεύεις ή να προσέχεις τον κηπάκο σου, αλλά να ξέρεις ότι δεν θα ήθελες να το κάνεις επαγγελματικά...

[B] Νομίζω πως δικαιολογημένα θεωρείσαι ως ένας από τους θεμελιωτές ή έστω ένας ακρογωνιαίος λίθος στην ελληνική μπλογκόσφαιρα. Αυτοί οι χαρακτηρισμοί νομίζω οφείλονται στο πολύ χρήσιμο εργαλείο που ανέπτυξες: το Monitor. Τι έχεις να μας πεις για το monitor; Τι θεωρείς πως είναι και ποια είναι ή ποια θα μπορούσε να είναι στο μέλλον η δουλειά ενός ελληνικού blog agreegator;
[v] Λίγο υπερβολικά αυτά, αφού αργά ή γρήγορα το blogging θα γινόταν γνωστό και στην Ελλάδα. Άλλωστε υπήρχαν ελληνικά blogs πριν το monitor (προφανώς!). Μου αρέσει να θεωρώ ότι το monitor λειτούργησε και λειτουργεί ως καταλύτης ώστε να γίνουν κάποια πράγματα πιο γρήγορα. Επίσης θεωρώ ότι επιτρέπει σε ιδέες και ειδήσεις να κυκλοφορούν πιο γρήγορα μεταξύ blogs που δεν έχουν κάποια άλλη σχέση. Τέλος νομίζω ότι ειδικά σε αυτή την φάση που βρισκόμαστε, στα πρώτα βήματα, είναι χρήσιμο όταν προσπαθείς να εξηγήσεις σε κάποιον "τί είναι τα blogs". Αντί να του δώσεις μία λίστα με blogs, μπορείς να του πεις "πήγαινε στο monitor.vrypan.net και ακολούθησε τα links"!

Σχετικά με τα μελλοντικά σχέδιά μου για το monitor... Σίγουρα χρειάζεται να γίνει πιο φιλικό στον χρήστη που δεν είναι εξοικιωμένος με το όλο θέμα. Θέλω επίσης να το κάνω καλύτερο aggregator, με την έννοια να βοηθάει και να δίνει νέες δυνατότητες σε όποιον το χρησιμοποιεί για να περιηγείται στα ελληνικά blogs. Ίσως και να αλλάξω λίγο τον προσανατολισμό, να βασίζεται δηλ. και στο "τί διαβάζουν οι έλληνες" και όχι μόνο στο "τί γράφεται στα ελληνικά". Τέλος θα ήθελα να φτιάξω κάποια επιπλέον εργαλεία για τους bloggers. Π.χ. κάποιο τρόπο να εμφανίζουν στο ίδιο το άρθρο τον αριθμό των linkblogs ή των links από άλλα blogs.

[B] Πως σου ήρθε η ιδέα να ξεκινήσεις μια προσπάθεια σαν το monitor;
[v] Ξεκίνησα το monitor για δύο κυρίως λόγους. Ο ένας ήταν για να παρακολουθώ εύκολα τα blogs που με ενδιέφεραν και ο άλλος γιατί θεωρούσα ότι "αν τα βάλω όλα μαζί θα αρχίσουν αν αλληλεπιδρούν" -η λογική του καταλύτη που ανέφερα προηγουμένως.

[B] Ποιες ήταν οι αρχικές σου προβλέψεις για την προσπάθεια αυτή; Νομίζεις ότι βγήκαν αληθινές οι προβλέψεις ή απογοητεύτηκες;
[v] Δεν είχα προβλέψεις ή προσδοκίες, οπότε η επιτυχία (με δεδομένη την κλίματα της ελληνικής blog-όσφαιρας) είναι ευχάριστη έκπληξη. Προφανώς και δεν θα με πείραζε να αποδειχθεί κάποια στιγμή ότι μπορεί να αποτελέσει και ένα project με εμπορική επιτυχία, αλλά ο στόχος μου αυτή την στιγμή είναι να γίνεται όλο και καλύτερο και να καταφέρνει να βγάζει τα λεφτά του hosting.

[B]Εμείς οι απλοί χρήστες μπορεί να το βλέπουμε απλό, όμως πόση δουλειά απαιτείται για να έχουμε ένα αποτέλεσμα σαν το monitor;
[v] Αρκετή δουλειά. Και δεν είναι μόνο οι ώρες για διορθώσεις, βελτιώσεις συντήρηση, όσο και μία άτυπη υποχρέωση προς bloggers και αναγνώστες. Π.χ. ο άλλος έχει φτάξει το banner (τα γνωστά MYMONITORBANNERS :-) και περιμένει να το δει κάποια στιγμή στο monitor. Δεν μπορώ να το αναβάλλω για πάντα γι
ατί δεν προλαβαίνω. Ακόμη και το να βάλω ένα post στο blog μου που να εξηγεί με ευγενικό τρόπο ότι δεν έχω προλάβει, είναι μία "δουλεια", μία υποχρέωση που μπορεί να πρέπει να κάνω μετά από ένα ξενύχτι στο γραφείο.

Νομίζω ότι το podcasting είναι ο πρόδρομος για μία νέα γενιά από media που θα παράγουν οι "απλοί χρήστες".

[B] Εκτός από το blogging και το monitor ασχολείσαι και με το podcasting. Μιας και είσαι ο πρώτος podcaster που άκουσα, θα μπορούσες να μου πεις τι είναι το Podcasting για εσένα;
[v] Νομίζω ότι το podcasting είναι ο πρόδρομος για μία νέα γενιά από media που θα παράγουν οι "απλοί χρήστες". Η ελευθερία να επιλέξω τις εκπομπές που μου αρέσουν για να τις δω όποτε θέλω, όπως θέλω, να τις σταματάω αν χρειάζεται να κάνω κάτι ενδιάμεσα, κ.λ. με γοητεύει σαν ακροατή και θεατή. Έχω επιτέλους την δυνατότητα να ακούσω όλα αυτά που με ενδιέφεραν αλλά για τα οποία δεν μιλούσε κανείς ούτε στο ραδιόφωνο ούτε στην τηλεόραση. Και οι άνθρωποι που τα γνωρίζουν και θέλουν να μιλήσουν για αυτά έχουν πλέον ένα εύκολο τρόπο να το κάνουν!

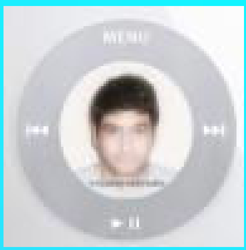
[B] Σκέφτεσαι να κάνεις κάποιες αλλαγές ΚΑΙ εκεί; Αν, ναι, μπορεις να μας αποκαλύψεις κάτι;
[v] Δεν νομίζω προς το παρόν. Ίσως μερικές συζητήσεις-συνεντεύξεις. Μπορεί η εκπομπή να έχει συμπληρώσει 16 μήνες αλλά δεν αισθάνομαι ότι το κατέχω το μέσο. Αυτό οφείλεται και στο ότι οι ακροατές είναι σχετικά λίγοι (ειδικά στην αρχή!) και δεν υπάρχει ακόμη αυτή η αλληλεπίδραση με πολλές απόψεις που σε βοηθάει να ανακαλύψεις τις δυνατότητες ενός μέσου.

[B]Μιας και αρκετές φορές έχεις απασχολήσει διάφορα έντυπα, θεωρείς ότι η προβολή που έχουν τα blogs είναι ουσιαστικά λόγω του νέου τρόπου επικοινωνίας που φέρνουν μαζί τους και άρα το ενδιαφέρον είναι πραγματικό ή πως απλά τα έντυπα ασχολούνται λόγω μόδας;
[v] Και γιατί η μόδα δεν είναι πραγματική; Αν δηλ. δεν το πούμε "μόδα" αλλά "τάση της εποχής"; Νομίζω ότι τα blogs επιτρέπουν νέες μορφές επικοινωνίας, ανταλλαγής και διάχυσης απόψεων. Επιτρέπουν σε περισσότερες και διαφοροποιημένες φωνές από τοτέ να μπορούν να ακουστούν πιο δυνατά. Αυτό είναι κάτι που θα επιρρεάσει, που επιρρεάζει ήδη, τον πολιτισμό μας. Άρα ακόμη και αν δεν ασχολούνται "σοβαρά" με το θέμα, τα mainstream media θα ασχοληθούν μαζί του σοβαρά αργά ή γρήγορα. Το παράδοξο είναι βέβαια ότι όταν θα είναι αναγκασμένα να ασοληθούν σοβαρά με το φαινόμενο γιατί θα παίζει σημαντικό ρόλο, τότε πιθανώς αυτά να μην έχουν την ίδια δύναμη ή το ίδιο κύρος.

[B] Τελικά κρίνεις την προβολή αυτή θετικά ή αρνητικά; Γιατί;
[v] Θετικά. Και για να είμαστε δίκαιοι, οι περισσότεροι δημοσιογράφοι που έχουν ασχοληθεί με το θέμα, έχουν το ένα πόδι στον κόσμο των blogs. Άλλος έχει δικό του blog, άλλος διαβάζει συχνά blogs, άλλος έχει ένα κολλητό που διατηρεί το δικό του blog. Οπότε, η αντιμετώπιση είναι θετική σε γενικές γραμμές.

[B]Μίλησέ μας λίγο για την ελληνική μπλογκόσφαιρα. Πως την κρίνεις;
[v] Μου αρέσει που έχει ένα σχετικό πλουραλισμό. Έχει και λιγότερα ταμπού από οποιαδήποτε άλλη "σφαίρα" της ελληνικής κοινωνίας. Ο καθένας μας λέει το μακρύ του και το κοντό του και αυτό έχει προφανώς καλά και κακά. Αλλά έχεις και την δυνατότητα σαν αναγνώστης να διαλέξεις αυτά που θεωρείς εσύ "καλά" και μπορεί να είναι διαφορετικά από τα δικά μου.

Ίσως το γεγονός ότι μέχρι πρόσφατα οι bloggers ήταν λίγοι και προέρχονταν οι περισσότεροι από συγκεκριμένους χώρους όπως η πληροφορική (γιατί ήταν εξοικιωμένοι με την τεχνολογία) και την δημοσιογραφία ή την διαφήμιση ή τα media (γιατί ήταν είχαν την ευκολία να γράφουν και να εκφράζονται δημόσια) να δημιουργούσε ένα επαρχιώτικο περιβάλλον -με την έννοια ότι είμαστε λίγοι, ο ένας ξέρει τον άλλο, τον αγαπάει, τον μισεί ή τον κουτσομπολεύει κ.λ. όπως σε μία μικρή επαρχιωτική πόλη ή χωριό. Νομίζω ότι σύντομα θα είμαστε μια μικρή μεγαλούπολη :-) όπου ο καθένας λέει και κάνει ό,τι θέλει με πολύ λιγότερους περιορισμούς -με τα θετικά και τα αρνητικά που αυτό συνεπάγεται...

[B]Πιστεύεις ότι έχει πάρει την μορφή πολλών κλειστών ομάδων που δεν επικοινωνούν μεταξύ τους ή ο κάθε blogger είναι ανεξάρτητος από τους άλλους; Δηλαδή υπάρχουν κλίκες ή όχι;
[v] Χα, χα! Αυτή η λογική με τις κλίκες και την συζήτησή που γίνεται γύρω από αυτές σε όλα τα επίπεδα (πολιτικές κλίκες, επιχειρηματικές κλίκες, κλίκες μέσα στο Fame Story, κλίκες στα blogs) μου μοιάζει τόσο αστεία! Κατά κανόνα κλίκα ονομάζουμε μία ομάδα ανθρώπων που μιλάνε μεταξύ τους αλλά δεν μιλάνε σε εμάς. Αυτούς που δεν μας κάνουν παρέα. Που δεν μας παίζουν. Όπως ακριβώς κάνουμε και εμείς, που έχουμε τους φίλους μας, αυτούς που εμπιστευόμαστε να κάνουμε μαζί τους δουλειές ή αυτούς με τους οποίους θέλουμε να παίζουμε ποδόσφαιρο. Γιατί θα έπρεπε όλοι να συμπαθούν το ίδιο όλους, με όλους να μιλάνε στο τηλέφωνο και με email και να έχουν όλοι link προς όλους από το blog τους;

Νομίζω ότι σύντομα θα είμαστε μια μικρή μεγαλούπολη όπου ο καθένας λέει και κάνει ό,τι θέλει με πολύ λιγότερους περιορισμούς

[B]Σε ευχαριστώ πολύ και πάλι που δέχτηκες να μου παραχωρήσεις αυτή τη μικρή συνέντευξη και ελπίζω να μην σε κούρασα. Μήπως εχεις να μας πεις κάτι άλλο το οποίο δεν αναφέραμε πιο πάνω;
[v]Εγώ ευχαριστώ Δημήτρη! Νομίζω τα είπαμε όλα :-)
Α, κάτι που θα ήθελα να πω είναι να παρακαλέσω όλους όσους περιμένουν κάτι από εμένα σχετικά με το monitor να δείχνουν λίγο κατανόηση. Το λέω αυτό γιατί κάνω και εγώ το ίδιο λάθος πολλές φορές σε sites τρίτων. Έχω την εντύπωση ότι ασχολούνται όλη την ημέρα με αυτό και λέω "γιατί δεν μου απαντάει", "γιατί δεν εμφανίστηκε ακόμη το comment μου" κ.λ. Προσπαθώ να προσθέτω τα νέα blogs στο monotor όσο πιο γρήγορα γίνεται και το ίδιο ισχύει και για τα banners. Επειδή όμως αυτό γίνεται στον ελέυθερο χρόνο μου που γενικά είναι περιορισμένος και στον οποίο πρέπει να κάνω και άλλα πράγματα, δείξτε λίγη υπομονή!

[B] Σου εύχομαι καλή δύναμη και καλή συνέχεια!
[v] Καλή επιτυχία στο BloGR!

monitor

Dailymotion – the youtube clone?

Από: stelabouras

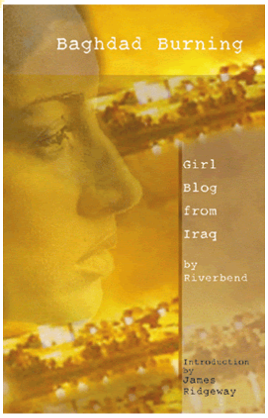
http://iridium.csd.auth.gr/~stpetrak/wordpress/?p=380

Πρόσφατα ανακάλυψα την σελίδα Daily motion, η οποία απο οτι φαίνεται είναι λιγότερο ένας κλώνος της γνωστής πλέον υπηρεσίας youtube και περισσότερο ένας εναλλακτικός τρόπος ανταλλαγής video μεταξύ των χρηστών του Internet..αυτό φαίνεται απο το γεγονός οτι το site κέρδισε πρόσφατα "Web 2.0 Award"! [ω ναι! υπάρχουν και αυτά] Η ομάδα πίσω απο το site αποτελείται απο γάλλους, οπότε το site ορισμένες φορές ίσως να σας μπερδέψει με τα γαλλικά video (+ comments) που ξεφυτρώνουν, παρόλαυτά φαίνεται για ιδιαίτερα προσεγμένη προσπάθεια! [Τουλάχιστον τώρα έχω και μια δεύτερη πηγή για video posts εκτός του youtube!]

Η Βαγδάτη καίγεται και κερδίζει βραβεία

Από: jim_hellas

Το πολύ γνωστό, ιδιαίτερα στο εξωτερικό, blog “Baghdad burning” δεν σταματά ούτε στιγμή να είναι στην επικαιρότητα. Εάν θυμάστε στο προηγούμενο BloGR είχαμε αναφερθεί στο blog αυτό, καθώς ήταν υποψήφιο για λογοτεχνικό βραβείο! Όπως ανακοίνωσε η δημιουργός του στο ίδιο το blog (http://riverbendblog.blogspot.com), το Baghdad Burning κέρδισε καλύτερου Μεσανατολικού και Αφρικανικού blog και κέρδισε ένα bloggie.

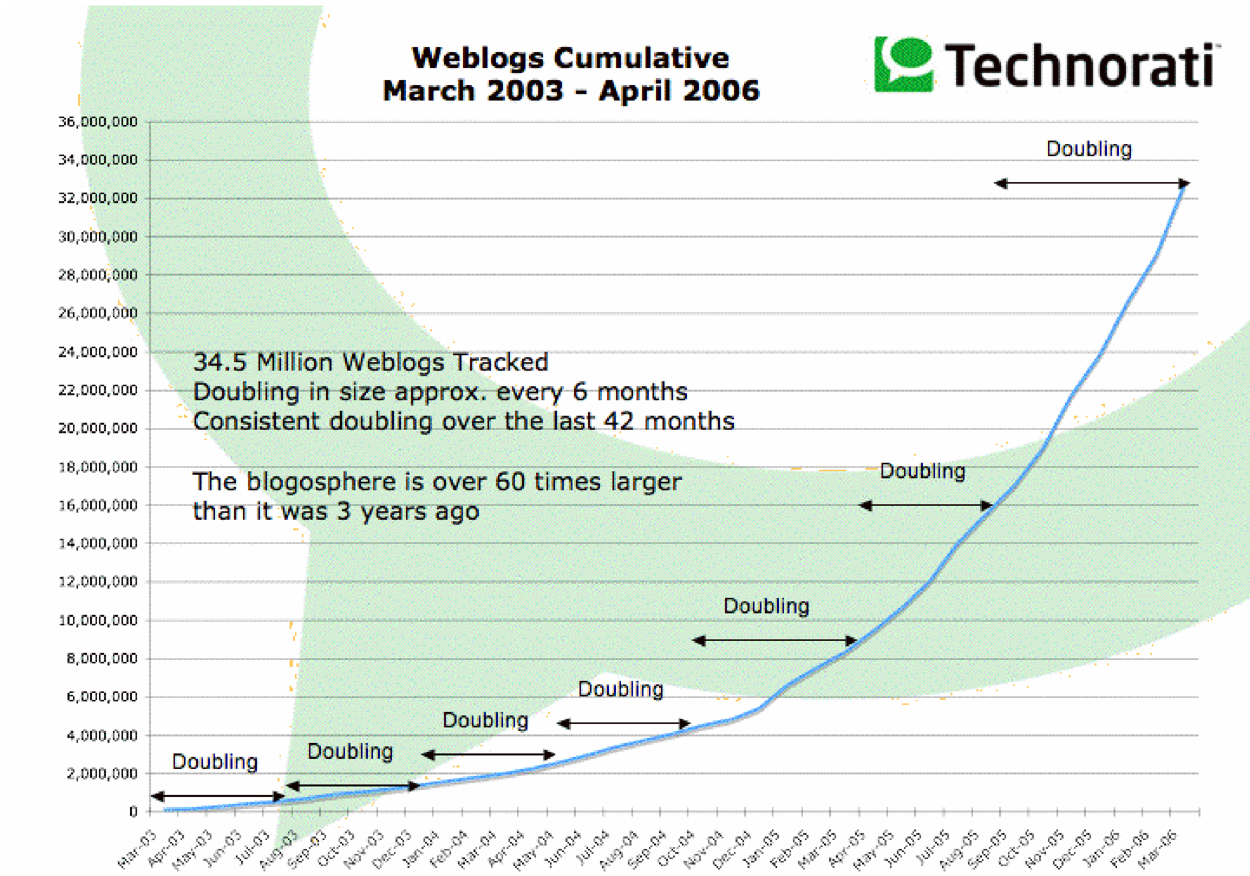
Το bloggie είναι ένα βραβείο για blogs (http://bloggies.com/) το οποίο δίνεται από το 2001 σε διάφορα blogs από όλο τον κόσμο. Από ότι κατάλαβα υπάρχουν κατηγορίες στις οποίες ανταγωνίζονται τα διάφορα blogs προσδοκώντας μία νίκη. Όταν μάλιστα το blog έχει, εκτός από συναισθηματική, πλέον και εμπορική αξία (το συγκεκριμένο έχει εκδοθεί) τα βραβεία αυτά αποκτούν άλλες διαστάσεις και άλλη αξία.

Το ίδιο blog συνεχίζει ακάθεκτο να διεκδικεί το λογοτεχνικό βραβείο καθώς μπήκε ήδη στην λίστα με τα επικρατέστερα! Περισσότερες λεπτομέρειες μπορείτε να βρείτε στο ίδιο το blog.

Υπερπληθυσμός στην μπλογκόσφαιρα

Απ

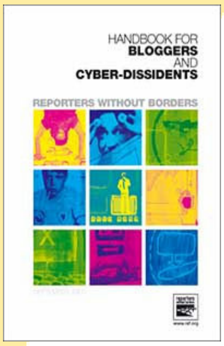
Ο παρακάτω πίνακας παρουσιάζει τον αριθμό των blogs από τον Μάρτιο του 2003 μέχρι τον Μάρτιο του 2006, έτσι όπως τον κατέγραψε το Technorati! Είναι γεγονός… Τα blogs αυξάνονται γεωμετρικά!

Μικρά Blogονέα

Από: jim_hellas

Εσείς ξέρετε τα δικαιώματά σας ως blogger;

Οι δημοσιογράφοι χωρίς σύνορα κυκλοφόρησαν έναν οδηγό προς τους απανταχού bloggers με σκοπό να τους προσατεύσουν από τυχόν αυθαιρεσίες των αρχών. Μπορείτε να πάτε στην σελίδα http://www.rsf.org/rubrique.php3?id_rubrique=542 και να κατεβάσετε τον οδηγό. Χαρακτηριστικά στην σελίδα τους αναφέρουν:

> Bloggers are often the only real journalists in countries where the mainstream media is censored or under pressure. Only they provide independent news, at the risk of displeasing the government and sometimes courting arrest.
>
> Reporters Without Borders has produced this handbook to help them, with handy tips and technical advice on how to to remain anonymous and to get round censorship, by choosing the most suitable method for each situation.

Εάν νομίζετε ότι ο οδηγός αυτός είναι άχρηστος, θα σας απαντήσω με μία λέξη: **ΚΙΝΑ**! Το nylon.gr (από όπου και ενημερώθηκα για το θέμα) έχει κάνει και μία ενδεικτική λίστα με τα δικαιώματα που έχουμε.

Τα δικαιώματα των bloggers – by nylon.gr

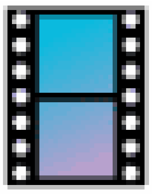
Έχουμε το δικαίωμα:

- να γράφουμε ΑΝΩΝΥΜΑ
- να κρατάμε τις πηγές μας ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΕΣ
- το δικαίωμα στη "δίκαιη χρήση" (μη κερδοσκοπική) πονημάτων που προστατεύονται από δικαιώματα ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ
- να επιτρέπουμε τα ΣΧΟΛΙΑ των αναγνωστών ΧΩΡΙΣ ΦΟΒΟ
- να προστατεύουμε τους servers μας από ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ
- να γράφουμε ελεύθερα πάνω σε θέματα που σχετίζονται με ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
- να γράφουμε για θέματα που σχετίζονται με τον χώρο της ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΜΑΣ
- να παρακολουθούμε και να καταγράφουμε και να μεταδίσουμε γεγονότα όπως τα MAINSTREAM MEDIA (TV, Radio κ.τ.λ.)

Νόμιμο download ταινιών!

http://iridium.csd.auth.gr/~stpetrak/wordpress/?p=351

Από: ispofacto

Μετά τα νόμιμα mp3, ήρθε η ώρα των νόμιμων avi! (ή οτιδήποτε άλλο format χρησιμοποιήσουν τέλος πάντων!). Το yahoo αναφέρει ότι μεγάλα studios του Hollywood αρχίζουν την πώληση ταινιών μέσω του διαδικτύου σε τιμές μεταξύ 20 και 30 δολλαρίων για τις καινούριες ταινίες, ενώ για τις παλιότερες οι τιμές θα κυμαίνονται σε χαμηλότερα επίπεδα. Στην ίδια τιμή περίπου όμως νομίζω μπορείς να αγοράσεις ένα dvd με αρκετά extras που μπαίνει μια χαρά στη βιβλιοθήκη σου,με τυπωμένα εξώφυλλα κτλ, κάτι δηλαδή που πιστεύω ότι αξίζει πολύ περισσότερο τα λεφτά του!

Bye bye papocast! Welcome weekendgeeks!

Από: jim_hellas

http://www.weekendgeeks.gr

Το papocast μας τελείωσε! Εδώ και δύο εβδομάδες έδωσε τη θέση του στο weekendgeeks! Η δομή φαίνεται πως άλλαξε, καθώς δεν υπάρχουν πλέον θέματα για την java (γιούπι!)... Τα weekendgeeks είναι ο papo και ο dilated. Μέσα από τις εκπομπές τους ευελπιστούμε να μας κρατάνε καλή παρέα και να μας ενημερώνουν στα περί του διαδικτύου και των νέων τεχνολογιών. Όλα φυσικά με αρκετή δόση χιούμορ. Καλή θεματολογία, ευχάριστη μουσική και ένα τρομερό δίδυμο σας περιμένουν. Εύχομαι στα παιδιά καλή (νέα) αρχή και δηλώνω φανατικός ακροατής τους!

Το ίντερνετ έχει πρόβλημα χώρου.

Από: Case

Το Διαδίκτυο υποτιθέται πως είναι απεριόριστο -- μια όριο-ελεύθερη ανταλλαγή ψηφιακών πληροφοριών και κέρδους. Πως ομως ειναι δυνατον να εχει προβλημα χωρου?

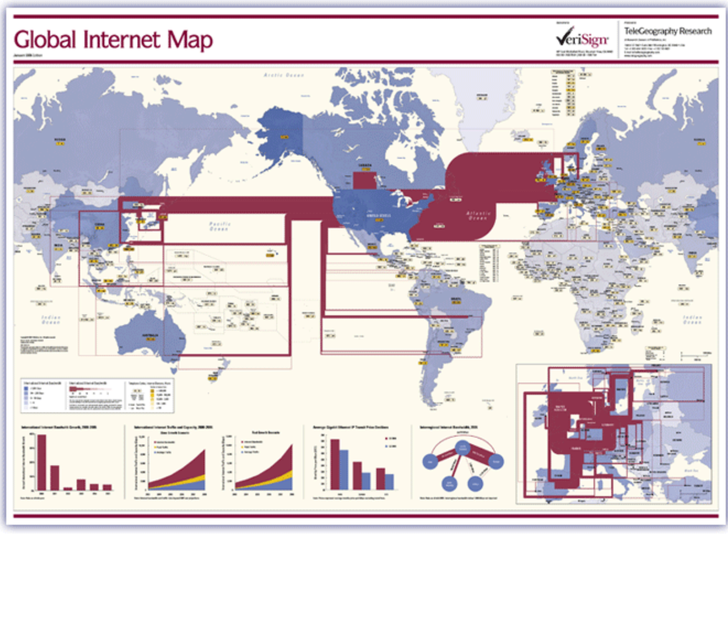
Η απάντηση, σύμφωνα με τους εμπειρογνώμονες τεχνολογίας πληροφοριών, βρίσκεται στη συνεχώς αναπτυσσόμενη δημοτικότητα του κυβερνοχώρου. Θεωρητικά, κάθε νέος χρήστης που θέλει να καταγράψει στις ανάγκες μια νέα διεύθυνση, όπως κάθε νέα Διαδίκτυο- συσκευή, όπως τα smartphones που μπορούν να έχουν πρόσβαση στον Ιστό. Οι δρομολογητές, που επιτρέπουν στους πολλαπλάσιους χρήστες και τις συσκευές για να χρησιμοποιήσουν μια ενιαία διεύθυνση, βοηθούν να εξορκίσουν το πρόβλημα για τώρα, αλλά είναι μόνο ένα stopgap μέτρο.
Αυτήν την περίοδο, το Διαδίκτυο έχει χωρο για 4.3 δισεκατομμύριο διευθύνσεις. Περίπου το ένα τρίτο είναι ήδη σε χρήση. Μέχρι το 2012, θα υπάρξουν περίπου 17 δισεκατομμύριο συσκευές που θα συνδέονται με το δίκτυο υστερα απο μια τελευταια ερευνα.

Αλλά μια αναπροσαρμογή στους κανόνες κατά μήκος του Διαδικτύου θα μπορούσε να λύσει το προβλημα προτού αρχισει. Μια κοινοπραξία των σχεδιαστών δικτύων, των χειριστών και των προμηθευτών εξοπλισμού ωθεί ένα νέο σύστημα διαταγής, που μεταγλωττίζεται την έκδοση 6 πρωτοκόλλου Διαδικτύου, η οποία είναι υποτιθέμενη στο remap τη λωρίδα ταχείας κυκλοφορίας πληροφοριών με περισσότερες-ΚΕΚΛΙΜΈΝΕΣ ράμπες -- υπό μορφή πιό μακροχρόνιων διευθύνσεων IP.

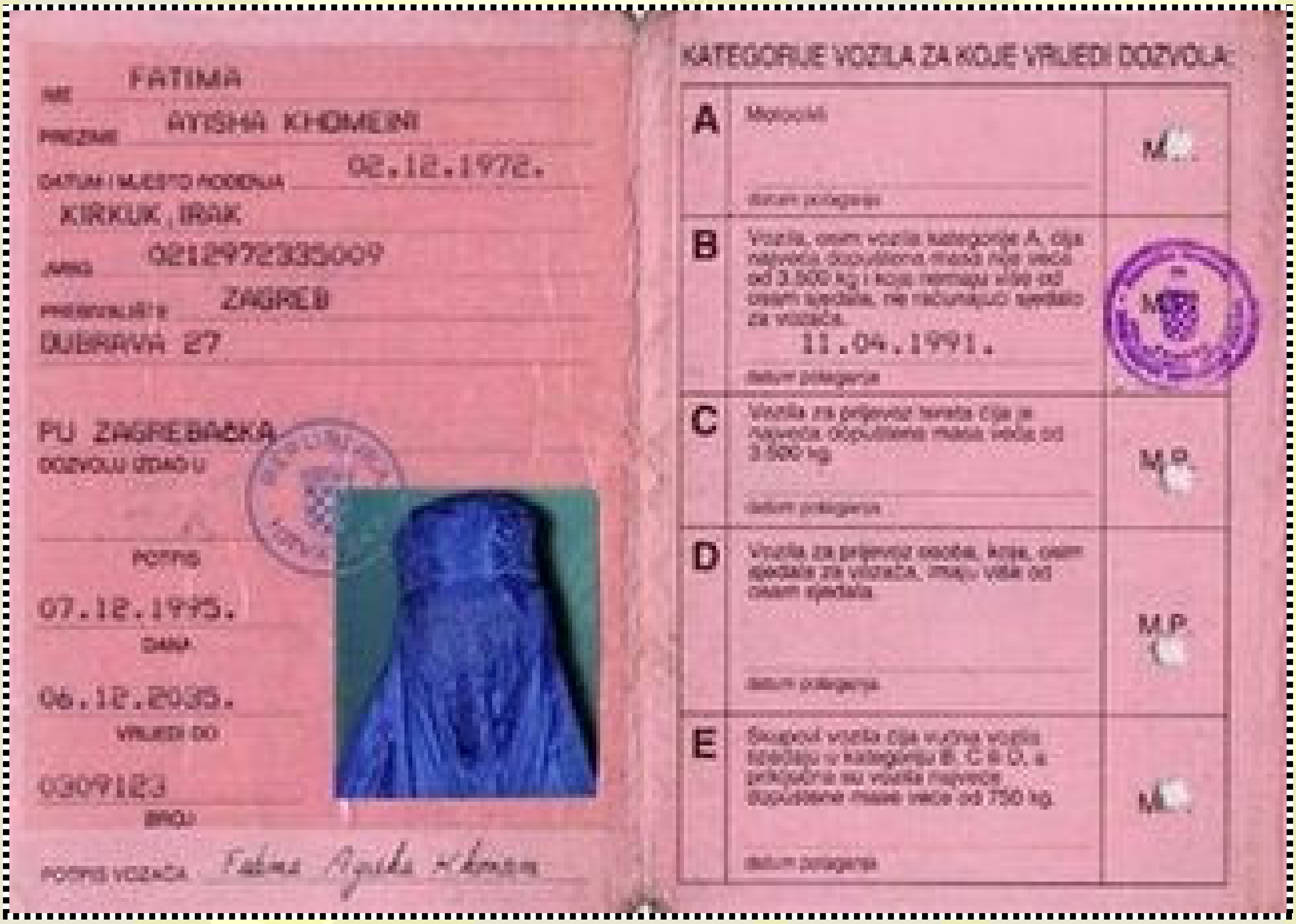
Η IPv6 κινεί επίσης την κυκλοφορία Διαδικτύου εμπρός διαφορετικά, η οποία θα μπορούσε τελικά να σημάνει την ευκολότερη οργάνωση δικτύων για τα τμήματα ΤΠ. Παραδείγματος χάριν, οι συσκευές IPv6 είναι σε θέση να ενώσουν αυτόματα, το οποίο θα μπορούσε να ωφελήσει το σε απευθείας σύνδεση τυχερό παιχνίδι και την όμοιος-$$$-ΌΜΟΙΑ διανομή αρχείων. Η διαφορετική δομή δεδομένων σημαίνει επίσης ότι οι φορείς παροχής υπηρεσιών θα μπορούσαν καλύτερα να ταξινομήσουν ή να φιλτραρίσουν την καθαρή κυκλοφορία. Αυτό μπορεί να επιτρέψει στις επιχειρήσεις όπως τις επικοινωνίες Verizon ή το AT&T για να δώσει προτεραιότητα στις κλήσεις voice-over-ip πρωτοκόλλου των συνδρομητών , μια έννοια που τα telcos καταθέτουν σε τράπεζα ήδη για τα νέα ρεύματα εισοδήματος.
Αλλά για να φθάσουν εκεί, οι περισσότερες από τις σημερινές συσκευές θα πρέπει να ενημερωθούν ή να αντικατασταθούν. Οι διοικητές ΤΠ θα χρειαστούν την κατάρτιση και πρέπει να εξετάσουν τα ενημερωμένα δίκτυα. Όλες αυτές οι δαπάνες θα προσθέσουν ποσό ύψους περισσότερο από $25 δισεκατομμύριο πάνω από 25 έτη, σύμφωνα με μια μελέτη από το ερευνητικό κεντρο RTI διεθνές.

Μερικοί από τους μεγαλύτερους νικητές θα είναι επιχειρήσεις που ακόμα δεν έχουν επενδύσει πολύ στα δίκτυά τους, λεει ο Tom Patterson. "Μερικά από τα laggers πρόκειται να είναι βαρελάκια," ο Patterson λέει, αναφέροντας τις ακόμα-παρασκευάζοντας ιδέες όπως WiMax, τα μεγάλα ασύρματα δίκτυα, ή το δίκτυο Google . Με τα φρέσκα συστήματα όπως το ραδιόφωνο, λέει, είναι πολύ ευκολότερο να προστεθούν οι ικανότητες IPv6 και πρόκειται να αλλάξει τον παλαιό εξοπλισμό στα δίκτυα.

Οι περισσότεροι ευρυζωνικοί προμηθευτές έχουν αρχίσει ήδη την καταχώρηση για τις διευθύνσεις IPv6, και ο Patterson λέει ότι μερικές μεγάλες επιχειρήσεις εξετάζουν τα δίκτυα επόμενος-παραγωγής στα εταιρικά περιβάλλοντά τους. Το RTI υπολογίζει ότι μόνο 30 τοις εκατό των προμηθευτών εφαρμογής θα έχουν ενσωματώσει τις ικανότητες IPv6 μέχρι το 2008.

Φ Α Τ Ι Μ Α

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ, Η ΠΑΡΑΝΟΙΑ ΚΑΙ Η ΦΡΙΚΗ ΤΟΥ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ...ΕΝΟΣ ΛΕΠΤΟΥ ΣΙΩΠΗ...Η ΟΣΟ ΧΡΕΙΑΣΤΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΡΑΓΙΣΕΙ Η ΚΑΡΔΙΑ, ΤΕΛΟΣ ΠΑΝΤΩΝ...

peace

http://apallou.blogspot.com

Βίβλος 1: Η θέση της γυναίκας κατά την Καινή Διαθήκη

p://gravityandthewind.blogspot.com

Πριν από κάποια χρόνια άκουσα στην τηλεόραση έναν παπά, ενοχλημένο από παρατήρηση για το μισογυνισμό της βίβλου, να εξανίσταται κράζων "μα τι λέτε; για την εκκλησία μας η γυναίκα είναι σχεδόν ίση με τον άντρα!" Σχεδόν ίση - μέχρι εκεί μπόρεσε ο κακόμοιρος... Ας δούμε λοιπόν πόσο σχεδόν ίση είναι η γυναίκα στη βίβλο:

Α΄ Πέτρου 3 (1): "Ομοίως αι γυναίκες υποτασσόμεναι τοις ιδίοις ανδράσιν."

Και αν ο Πέτρος το λέει μία φορά, ο Παύλος στις επιστολές του έχει ολόκληρη ομοβροντία:

Προς Κολασσαείς 3 (18): "Αι γυναίκες υποτάσσεσθε τοις ανδράσι, ως ανήκεν εν Κυρίω."

Προς Εφεσίους 5 (22-23): "Αι γυναίκες τοις ιδίοις ανδράσιν υποτάσσεσθε ως τω Κυρίω, ότι ο ανήρ εστι κεφαλή της γυναικός." (24): "Ώσπερ η εκκλησία υποτάσσεται τω Χριστώ, ούτω και αι γυναίκες τοις ιδίοις ανδράσιν εν παντί."

Προς Τίτο 2 (4-5): "Ίνα σωφρονίζουσι τας νέας φιλάνδρους είναι, φιλοτέκνους, σώφρονας, αγνάς, οικουρούς, αγαθάς, υποτασσομένας τοις ιδίοις ανδράσιν, ίνα μη ο λόγος του Θεού βλασφημήται."

Α΄ Προς Κορινθίους 11 (3): "Παντός ανδρός η κεφαλή ο Χριστός εστι, κεφαλή δε γυναικός ο ανήρ." (7-9): "Ανήρ ... εικών και δόξα Θεού ... γυνή δε δόξα ανδρός εστιν. ου γαρ έστιν ανήρ εκ γυναικός, αλλά γυνή εξ ανδρός· και γαρ ουκ εκτίσθη ανήρ διά την γυναίκα, αλλά γυνή διά τον άνδρα."

Α΄ Προς Τιμόθεο 2 (11-15): "Γυνή εν ησυχία μανθανέτω εν πάση υποταγή· γυναικί δε διδάσκειν ουκ επιτρέπω, ουδέ αυθεντείν ανδρός, αλλ' είναι εν ησυχία. Αδάμ γαρ πρώτος επλάσθη, είτα Εύα· και Αδάμ ουκ ηπατήθη, η δε γυνή απατηθείσα εν παραβάσει γέγονε· σωθήσεται δε διά της τεκνογονίας."

Σε απλά ελληνικά, δεν φτιάχτηκε ο άντρας για τη γυναίκα αλλά η γυναίκα για τον άντρα, οπότε η υποταγή της είναι θεάρεστη και η ανυπακοή βλασφημία. Η γυναίκα πρέπει να μαθαίνει ό,τι της λένε, με σκυφτό το κεφάλι και κλειστό το στόμα. Και δεν επιτρέπεται να μάθει κάτι αυτή στον άντρα της ή να του κάνει την έξυπνη, αλλά πρέπει να το βουλώνει. Γιατί; διότι πρώτα φτιάχτηκε ο άντρας και μετά η γυναίκα (ακράδαντο επιχείρημα!) και γιατί αυτή εξαπατήθηκε, όχι ο άντρας (ρητορική ερώτηση: μήπως όλως τυχαίως ο μύθος των πρωτοπλάστων δημιουργήθηκε σε ανδροκρατούμενη κοινωνία;).

Ανάλογα και αλλού:

Α΄ Προς Κορινθίους 14 (34-35): "Ως εν πάσαις ταις εκκλησίαις των αγίων, αι γυναίκες υμών εν ταις εκκλησίαις σιγάτωσαν· ου γαρ επιτέτραπται αυταίς λαλείν. Αλλ' υποτάσσεσθαι, καθώς και ο νόμος λέγει. Ει δε τι μαθείν θέλουσιν, εν οίκω τους ιδίους άνδρας επερωτάτωσαν· αισχρόν γάρ εστι γυναιξίν εν εκκλησία λαλείν."

Συνεννοηθήκαμε; οι γυναίκες απαγορεύεται να μιλάνε σε δημόσιο χώρο. Αν τυχόν – παρ' ελπίδα - θέλουν να μάθουν κάτι, να ρωτήσουν τον άντρα τους στο σπίτι (και πολύ τους είναι!).

Εκτός από την ομιλία, η διάκριση περιλαμβάνει και τα της εμφανίσεως. Ενώ για τους άντρες δεν τίθενται ανάλογοι περιορισμοί, οι γυναίκες πρέπει να είναι ντυμένες σεμνά και χωρίς πολυτέλειες:

Α΄ Προς Τιμόθεο 2 (8-9): "Βούλομαι ουν προσεύχεσθαι ... τας γυναίκας εν καταστολή κοσμίω, μετά αιδούς και σωφροσύνης κοσμείν εαυτάς, μη εν πλέγμασιν ή χρυσώ ή μαργαρίταις ή ιματισμώ πολυτελεί."

Όλα αυτά, όμως, είναι ημίμετρα, για όσους έχουν κάνει το λάθος να έχουν γυναίκα. Η ιδεώδης λύση είναι ριζικότερη:

Α΄ Προς Κορινθίους 7 (1): "Καλόν ανθρώπω γυναικός μη άπτεται."

Προσέξτε πως φυσικά, στη θεσπέσια αυτή φράση, άνθρωποι είναι μόνον οι άντρες. Παρακάτω έρχεται και η εξήγηση για το καλόν του πράγματος:

Α΄ Προς Κορινθίους 7 (32-34): "Ο άγαμος μεριμνά τα του Κυρίου, πώς αρέσει τω Κυρίω· ο δε γαμήσας μεριμνά τα του κόσμου, πώς αρέσει τη γυναικί."

Προς θεού, νοείται σοβαρός άντρας που να ασχολείται με το τι αρέσει στη σύντροφό του; Και, προς θεού, αν αρχίσουν οι άνθρωποι να ασχολούνται με τα του κόσμου, τι κάνουμε; (για τις πολιτικές θέσεις που εκφράζει αλλού ρητά ο Παύλος έπεται συνέχεια). Πάντως ο ίδιος ο Παύλος, κατά τα λεγόμενά του, εφάρμοζε πιστά τη ριζική λύση - το κακό είναι ότι θα του άρεσε να κάνουν όλοι το ίδιο:

Α΄ Προς Κορινθίους 7 (7-8): "Θέλω γαρ πάντας ανθρώπους είναι ως και εμαυτόν ... λέγω δε τοις αγάμοις και ταις χήραις, καλόν αυτοίς εστιν εάν μείνωσιν ως καγώ."

Αναρωτιέμαι, μήπως είχε και κάποιο προσωπικό πρόβλημα ο Παυλάκης;

Ο συνάδελφός του ο Ιωάννης, που είχε σοβαρότερα προβλήματα (παραισθησιακής και παραληρηματικής φύσεως - για τα οποία δεν πρέπει να έφταιγε μόνο η μακροχρόνια αποχή), μάλλον θα συμφωνούσε πως καλό είναι να αποφεύγεται η επαφή με γυναίκες, αν κρίνει κανείς από το ρήμα με το οποίο ορίζει τους παρθένους:

Αποκάλυψη 14 (4): "Ούτοί εισιν οι μετά γυναικών ουκ εμολύνθησαν."

Περισσότερα και πολύ χειρότερα περί της μολυσματικής αυτής νόσου στο επόμενο post, που θα αναφέρεται στην Παλαιά Διαθήκη. Μέχρι τότε ευχαριστώ για τη φιλοξενία και χαιρετώ με ένα από τα αγαπημένα μου (μη βιβλικά!) χωρία:

A woman who wants to be equal to men lacks ambition.

Βίβλος 2: Η θέση της γυναίκας κατά την Καινή Διαθήκη

Στο προηγούμενο σημείωμα παραθέσαμε μερικά αποσπάσματα από την Καινή Διαθήκη, τα οποία για έναν συντηρητικό χριστιανό υποπτεύομαι πως ενδέχεται να είναι έως και αποδεκτά. Οι εικόνες που θα δούμε σήμερα δεν νομίζω ότι μπορούν να γίνουν αποδεκτές το ίδιο εύκολα. Ανάμεσα στα νέα αυτά παραθέματα θα βρούμε και κάποια δείγματα υλικού που πολλοί έντιμοι χριστιανοί πραγματικά δεν γνωρίζουν ότι υπάρχει. Πρόκειται για υλικό που κάθε σκεπτόμενος άνθρωπος θα παραδεχόταν ότι δεν μας αφορά πλέον, γιατί δεν είναι παρά νόμοι και ήθη μιάς πολύ βάρβαρης κοινωνίας του πολύ μακρινού παρελθόντος (γενικότερα, βέβαια, η βίβλος είναι ένα πέλαγος ετεροκλήτων κειμένων, με πολλά επιπλέον προβλήματα που δεν έχουμε θίξει ακόμα). Οι φανατικοί όμως επιμένουν να κραδαίνουν τη βίβλο - ολόκληρη τη βίβλο - ως εξ αποκαλύψεως αλήθεια, ηθικό οδηγό για τα πάντα και απόλυτο γνώμονα για την απόρριψη κάθε διαφορετικής απόψεως (ακόμα και αδιαμφισβήτητων επιστημονικών δεδομένων). Έτσι σ' αυτή τη σειρά κειμένων θα προσπαθούμε να προβάλλουμε χαρακτηριστικά της βίβλου που ελπίζουμε να είναι χρήσιμα τόσο εναντίον τέτοιων φανατικών, όσο και για όσους ασπάζονται ειλικρινά, αλλά άκριτα, το πέλαγος αυτό στο σύνολό του, ανυποψίαστοι για τις τεράστιες πετρελαιοκηλίδες που περιλαμβάνει.

Όπως λοιπόν φαίνεται από το τι πρέπει να προσφέρουν στους ιερείς, οι γυναίκες κατ' αρχάς αποτιμούνται διαφορετικά από τους άντρες

Λευιτικό 27 (1-2): "Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· ... ος αν εύξηται ευχήν ώστε τιμήν της ψυχής αυτού τω Κυρίω ..." [και ακολουθεί στους στίχους 3-7 αναλυτικόν τιμολόγιον για την τιμή κάθε ψυχής: μέχρι 5 ετών, άρρ. 5 δίδραχμα αργυρίου, θηλ. 3 δίδραχμα. 5-20 ετών, άρρ. 20 δίδραχμα, θηλ. 10 δίδραχμα. 20-60 ετών, άρρ. 50 δίδραχμα, θηλ. 30 δίδραχμα. 60 ετών και άνω, άρρ. 15 δίδραχμα, θηλ. 10 δίδραχμα].

Ανάλογης ακριβοδίκαιης μαθηματικής αντιμετωπίσεως τυγχάνουν οι νέες μητέρες, που θεωρούνται βρώμικες αν γεννήσουν αγόρι, αλλά βέβαια πιο βρώμικες αν γεννήσουν κορίτσι:

Λευιτικό 12 (2): "Γυνή, ήτις εάν σπερματισθή και τέκη άρσεν, και ακάθαρτος έσται επτά ημέρας" (5): "εάν δε θήλυ τέκη, και ακάθαρτος έσται δις επτά ημέρας."

Και πάλι καλά που εδώ η αναλογία είναι ένα προς δύο. Σε άλλες περιπτώσεις οι γυναίκες είναι απολύτως αμελητέα ποσότης:

Κριταί 8 (30): "Και τω Γεδεών ήσαν υιοί εβδομήκοντα εκπορευόμενοι εκ μηρών αυτού, ότι γυναίκες πολλαί ήσαν αυτώ."

Κόρες δεν αναφέρονται, ενώ φυσικά είναι στατιστικά αδύνατον να μην έκανε και κόρες ο παραγωγικότατος Γεδεών. Απλώς, όπως φαίνεται από άλλα χωρία της ΠΔ, οι κόρες δεν κατατάσσονται στα τέκνα αλλά στα υπάρχοντα, μαζί δηλαδή με πρόβατα, αγελάδες, γαϊδούρια και άλλα συναφή.

Βλέπε π.χ. Δευτερονόμιο 5 (21): "Ουκ επιθυμήσεις την γυναίκα του πλησίον σου· ουκ επιθυμήσεις την οικίαν του πλησίον σου ούτε τον αγρόν αυτού ούτε τον παίδα αυτού ούτε την παιδίσκην αυτού ούτε του βοός αυτού ούτε του υποζυγίου αυτού ούτε παντός κτήνους αυτού ούτε πάντα όσα τω πλησίον σού εστι."

(Παις και παιδίσκη = νεαρός δούλος και δούλη. Σημειωτέον επίσης ότι, όπως σε ένα χωρίο του προηγούμενου post 'άνθρωπος' ήταν ο άντρας, το ίδιο και εδώ, στην τελευταία από τις λεγόμενες δέκα εντολές, 'πλησίον' είναι πάλι μόνον ο άντρας.)
Όσο για τις πολλές συζύγους, ο πτωχός Γεδεών ωχριά μπροστά στον πρωταθλητή:

Γ' Βασιλειών 11 (1): "Και ο βασιλεύς Σαλωμών ην φιλογύνης. Και ήσαν αυτώ γυναίκες άρχουσαι επτακόσιαι και παλλακαί τριακόσιαι."

Προηγουμένως (2:35 και 5:5) έχει τονιστεί ότι "έδωκε Κύριος φρόνησιν τω Σαλωμών και σοφίαν πολλήν σφόδρα,"

άρα ουδέν το αξιόμεμπτον αν έχεις μεγάλο κοπάδι γυναικών - όπως και άλλων ζώων... Γιατί περί ζώων πρόκειται, που μάλιστα αν τα πιάσεις πρέπει να τα κουρέψεις και να τους κόψεις τα νύχια πριν τα χρησιμοποιήσεις:

Δευτερονόμιο 21 (10-13): "Εάν δε εξελθών εις πόλεμον επί τους εχθρούς σου ... ίδης ... γυναίκα καλήν τω είδει ... εισάξης αυτήν ένδον εις την οικίαν σου, και ξυρήσεις την κεφαλήν αυτής και περιονυχείς αυτήν και περιελείς τα ιμάτια της αιχμαλωσίας απ' αυτής ... και έσται σου γυνή."

Η αντιμετώπιση αυτή δεν περιορίζεται σε γυναίκες εχθρών. Σκουπίδι μπορεί να είναι κάθε γυναίκα. Αν π.χ. ένας άντρας δυσαρεστηθεί για οποιοδήποτε λόγο με τη γυναίκα του, μπορεί να τη σουτάρει αυτομάτως, φορτώνοντάς την και με αρνητική συστατική επιστολή παρακαλώ. Κι αν τυχόν την παντρευτεί άλλος και τη διώξει κι αυτός ή πεθάνει, τότε δεν μπορεί να την ξαναπάρει ο πρώτος, γιατί η γυναίκα αυτή είναι πλέον μεταχειρισμένη, δηλαδή σκέτο σίχαμα:

Δευτερονόμιο 24 (1-4): "Εάν δε τις λάβη γυναίκα και συνοικήση αυτή, και έσται εάν μη εύρη χάριν εναντίον αυτού, ότι εύρεν εν αυτή άσχημον πράγμα, και γράψει αυτή βιβλίον αποστασίου και δώσει εις τας χείρας αυτής και εξαποστελεί αυτήν εκ της οικίας αυτού, και απελθούσα γένηται ανδρί ετέρω, και μισήση αυτήν ο ανήρ ο έσχατος ... ή αποθάνη ... ου δυνήσεται ο ανήρ ο πρότερος ... επαναστρέψας λαβείν αυτήν εαυτώ γυναίκα, μετά το μιανθήναι αυτήν, ότι βδέλυγμά εστιν εναντίον Κυρίου του Θεού σου."

Σκουπίδι μπορεί να είναι ακόμα και μιά βασίλισσα:

Εσθήρ 1, περιληπτικά: Ο βασιλιάς Αρταξέρξης, μετά από επτά μέρες οινοποσίας με τους υψηλούς προσκεκλημένους του, ζητά από τη βασίλισσα να τους επιδείξει τα κάλλη της, αλλά αυτή δεν δέχεται. Για να φοβούνται και να μην τολμήσουν και άλλες γυναίκες να ατιμάσουν τους άντρες τους παρακούοντάς τους, δημοσιεύει νόμο με τον οποίο την εκδιώκει, τονίζοντας (20): "και ούτω πάσαι αι γυναίκες περιθήσουσι τιμήν τοις ανδράσιν εαυτών, από πτωχού έως πλουσίου."

Η ιστορία αυτή συνεχίζεται με επιστροφή στη λογική του κοπαδιού:

Εσθήρ 2, περιληπτικά: Για την πλήρωση της κενής θέσεως συλλέγονται ωραίες παρθένες, και κάθε μιά προετοιμάζεται με καλλυντικά επί 12 μήνες. Ο βασιλιάς τις δοκιμάζει, κατά κανόνα από μία φορά. Τα test drives διαρκούν 3 χρόνια...

Αλλά η γυναίκα δεν είναι απλώς ζώο, είναι και βρωμερό ζώο, ιδίως κατά τις ημέρες της περιόδου της. Αν απλώς ακουμπήσεις είτε την ίδια ή οπουδήποτε κάθισε ή ξάπλωσε, θα είσαι κι εσύ βρώμικος επί μία ημέρα. Και αν - θεός φυλάξοι - κοιμηθείς μαζί της, θα είσαι βρώμικος για εφτά ημέρες:

Λευιτικό 15 (19-24): "Και γυνή, ήτις εάν ή ρέουσα αίματι, και έσται η ρύσις αυτής εν τω σώματι αυτής, επτά ημέρας έσται εν τη αφέδρω αυτής· πας ο απτόμενος αυτής ακάθαρτος έσται έως εσπέρας, και παν, εφ' ό εάν κοιτάζηται επ' αυτό εν τη αφέδρω αυτής, ακάθαρτον έσται. Και πας ος εάν άψηται της κοίτης αυτής, πλυνεί τα ιμάτια αυτού, και λούσεται το σώμα αυτού ύδατι και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. Και πας ο απτόμενος παντός σκεύους, ου εάν καθίση επ' αυτό, πλυνεί τα ιμάτια αυτού, και λούσεται ύδατι και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. Εάν δε εν τη κοίτη αυτής ούσης, ή επί του σκεύους, ου εάν καθίση επ' αυτώ εν τω άπτεσθαι αυτόν αυτής, ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. Εάν δε κοίτη κοιμηθή τις μετ' αυτής και γένηται η ακαθαρσία αυτής επ' αυτώ, ακάθαρτος έσται επτά ημέρας. Και πάσα κοίτη, εφ' ή αν κοιμηθή επ' αυτή, ακάθαρτος έσται."

Για να γίνει σαφέστερο το πού κατατάσσεται το ζήτημα, σημειώνω ότι το πρώτο μέρος του ιδίου κεφαλαίου περιλαμβάνει τα ανάλογα για άνδρες με βλενόρροια (προφανώς το ότι το ένα είναι φυσιολογική και σημαντική λειτουργία του σώματος, ενώ το άλλο βαρύ αφροδίσιο νόσημα, είναι λίαν αντιχριστιανική σκέψη...)

Μιά γυναίκα δεν επιτρέπεται ούτε να προσπαθήσει να απομακρύνει τον άντρα της από τσακωμό με άλλον άντρα - αυτό μας έλειπε. Αν τυχόν το κάνει (ιδίως με τον άκομψο τρόπο που παραλείπω να αναφέρω), θα φροντίσουμε να της κόψουμε τη διάθεση μαζί με τη δυνατότητα:

Δευτερονόμιο 25 (11-12): "Εάν δε μάχωνται άνθρωποι επί το αυτό ... και προσέλθη η γυνή ενός αυτών εξελέσθαι τον άνδρα αυτής εκ χειρός του τύπτοντος αυτόν ... αποκόψεις την χείρα αυτής· ου φείσεσθαι ο οφθαλμός σου επ' αυτή."

Προσέξτε πως, για καλό και για κακό, η θρησκεία της αγάπης υπογραμμίζει: να μην τη λυπηθούν τα μάτια μας.

Πόσο άνευ σημασίας μπορεί να είναι η προσωπικότητα ή η θέληση της γυναίκας φαίνεται και από το ότι μιά γυναίκα ήταν υποχρεωμένη να παντρευτεί, αν είναι δυνατόν, τον ίδιο το βιαστή της, αρκεί βέβαια αυτός να καταβάλει ένα τυπικό ποσόν για αποζημίωση που πείραξε το εμπόρευμα:

Έξοδος 22 (16): "Εάν δε απατήση τις παρθένον αμνήστευτον και κοιμηθή μετ' αυτής, φερνή φερνιεί αυτήν αυτώ γυναίκα" (φερνή = με προίκα, με δώρα).

Δευτερονόμιο 22 (28-29): "Εάν δέ τις εύρη την παίδα την παρθένον, ήτις ού μεμνήστευται, και βιασάμενος κοιμηθή μετ' αυτής και ευρεθή, δώσει ο άνθρωπος ο κοιμηθείς μετ' αυτής τω πατρί της νεάνιδος πεντήκοντα δίδραχμα αργυρίου, και αυτού έσται γυνή."

Αρκεί βέβαια επίσης, όπως ευφυώς αντιλαμβάνεται το Δευτερονόμιο, να βρεθεί ο δράστης. Αλλιώς αλλοίμονο στην κοπέλλα, γιατί αν το εμπόρευμα δεν είναι άθικτο, είναι για πέταμα:

Δευτερονόμιο 22 (13, 20-21): "Εάν δέ τις λάβη γυναίκα ... και μη ευρεθή παρθένια ... εξάξουσι την νεάνιν επί τας θύρας του οίκου του πατρός αυτής, και λιθοβολήσουσιν αυτήν εν λίθοις, και αποθανείται."

Ο λιθοβολισμός, συνήθης μέθοδος θανατώσεως (καθώς συνεπαγόταν ομαδική αποδοχή, συμμετοχή και ευθύνη), για κανονικές κοπέλλες που δεν βρέθηκαν παρθένες ήταν επαρκής. Αν όμως μία νεάνις δεν ήταν απλώς άτακτη αλλά και κόρη παπά, τότε απαιτούντο πιο φαντασμαγορικά μέτρα:

Λευιτικό 21 (9): "Και θυγάτηρ ανθρώπου ιερέως εάν βεβηλωθεί του εκπορνεύσαι, το όνομα του πατρός αυτής αυτή βεβηλοί, επί πυρός κατακαυθήσεται."

Η γυναίκα, ως κτήμα, ήταν στην απόλυτη δικαιοδοσία του πατέρα της ή του άντρα της για χρήση και ανάλωση κατά το δοκούν. Η γνωστή ιστορία του Λωτ, για παράδειγμα, περιλαμβάνει και μιά λιγότερο διαφημιζόμενη λεπτομέρεια:

Γένεσις 19 (1-8): "Ήλθον δε οι δύο άγγελοι εις Σόδομα ... ιδών δε Λωτ, εξανέστη εις συνάντησιν αυτοίς ... και εισήλθον εις τον οίκον αυτού. Και εποίησεν αυτοίς πότον ... και έφαγον. Προ του κοιμηθήναι δε, οι άνδρες της πόλεως ... περιεκύκλωσαν την οικίαν ... και έλεγον προς αυτόν· πού εισίν οι άνδρες οι εισελθόντες προς σε την νύκτα; εξάγαγε αυτούς προς ημάς, ίνα συγγενώμεθα αυτοίς. Εξήλθε δε Λωτ ... είπε δε προς αυτούς ... εισί δε μοι δύο θυγατέρες, αι ουκ έγνωσαν άνδρα· εξάξω αυτάς προς υμάς, και χράσθε αυταίς, καθά αν αρέσκη υμίν· μόνον εις τους άνδρας τούτους μη ποιήσετε άδικον."

(Συγγενώμεθα σημαίνει, εε..., να αποκτήσουμε στενή σχέση - πάρα πολύ στενή!)

Αν τυχόν δεν καταλάβατε, ο Λωτ, για να προστατέψει τους καλεσμένους του από τον ομαδικό βιασμό, αντιπροτείνει: έχω δύο κόρες παρθένες, σας τις φέρνω να τις χρησιμοποιήσετε όπως γουστάρετε. Έτσι ακριβώς. Κατά τα άλλα, ο θεός έκανε στήλη άλατος τη γυναίκα του Λωτ επειδή η δύστυχη τόλμησε να γυρίσει να κοιτάξει την καταστροφή της πόλεως - με τον ίδιο το Λωτ δεν είχε πρόβλημα...

Δεν μπορώ να αποφύγω την παρατήρηση ότι τα κείμενα αυτά μοιάζουν σαν να προέρχονται από κάποιον διεστραμμένο που του αρέσει να γράφει αρρωστημένες ιστορίες, καθώς το ίδιο σκηνικό επανεμφανίζεται σε άλλο βιβλίο της ΠΔ, με άλλα πρόσωπα και πιο φρικαλέες λεπτομέρειες:

Κριται 19 (1): "Ανήρ Λευίτης ... έλαβεν αυτώ γυναίκα παλλακήν από Βηθλεέμ ... [2-21 περιληπτικά: η κοπέλλα αρχικά γύρισε στον πατέρα της, και ο άνδρας πήγε να τον γνωρίσει ώστε μετά να την πάρει στο σπίτι του. Μετά από τριήμερο φαγοπότι ξεκινούν το ταξίδι τους και σταματούν για διανυκτέρευση στη Γαβαά, όπου τους φιλοξενεί ηλικιωμένος συντοπίτης του.] (22): και ιδού άνδρες της πόλεως ... εκύκλωσαν την οικίαν κρούοντες επί την θύραν. Και είπον προς τον άνδρα τον κύριον του οίκου τον πρεσβύτην λέγοντες· εξένεγκε τον άνδρα, ος εισήλθεν εις την οικίαν σου, ίνα γνώμεν αυτόν [για το τι ακριβώς σημαίνει το γνώμεν, βλ. στο προηγούμενο χωρίο το 'ουκ έγνωσαν άνδρα']. (23-29): και εξήλθε προς αυτούς ο ανήρ ο κύριος του οίκου και είπε· μη αδελφοί, μη κακοποιήσητε δη μετά το εισελθείν τον άνδρα τούτον εις την οικίαν μου, μη ποιήσητε την αφροσύνην ταύτην· ιδέ η θυγάτηρ μου η παρθένος και η παλλακή αυτού, εξάξω αυτάς, και ταπεινώσατε αυτάς και ποιήσατε αυταίς το αγαθόν εν οφθαλμοίς υμών ... και επελάβετο ο ανήρ της παλλακής αυτού και εξήγαγεν αυτήν προς αυτούς έξω, και έγνωσαν αυτήν και ενέπαιζον εν αυτή όλην την νύκτα έως το πρωί· και εξαπέστειλαν αυτήν, ως ανέβη το πρωί. Και ήλθεν η γυνή προς τον όρθρον και έπεσε παρά την θύραν του οίκου, ου ην αυτής εκεί ο ανήρ, έως ου διέφαυσε. Και ανέστη ο ανήρ αυτής το πρωί και ήνοιξε τας θύρας του οίκου ... και ιδού η γυνή αυτού η παλλακή πεπτωκυία παρά τας θύρας του οίκου, και αι χείρες αυτής επί το πρόθυρον. Και είπε προς αυτήν· ανάστα και απέλθωμεν· και ουκ απεκρίθη, ότι ην νεκρά. Και έλαβεν αυτήν επί τον όνον και επορεύθη εις τον τόπον αυτού. Και έλαβε την ρομφαίαν και εκράτησε την παλλακήν αυτού και εμέλισεν αυτήν εις δώδεκα μέλη και απέστειλεν αυτά εν παντί ορίω Ισραήλ."

Μεταφράζω για να αναδειχθεί πιο ξεκάθαρα η κτηνωδία ολονών τους (23-29): βγήκε ο οικοδεσπότης και είπε, αδέρφια, μην τον κακοποιήσετε αυτόν τον άντρα που τον φιλοξενώ, μην κάνετε τέτοια αποκοτιά. Να η κόρη μου η παρθένα και η σύντροφος η δική του, θα σας τις βγάλω να τις ντροπιάσετε και να τους κάνετε ό,τι σας κάνει κέφι. Και πήρε ο άντρας τη σύντροφό του και την έβγαλε και τους την έδωσε, και πήγαν μαζί της και τη βρίσκαν μέσα της όλη νύχτα, κι όταν πλησίασε το πρωί την ξαπόστειλαν. Κατά το ξημέρωμα έφτασε η γυναίκα κι έπεσε κοντά στην πόρτα του σπιτιού όπου βρισκόταν ο άντρας της, μέχρι που έγινε μέρα. Τότε σηκώθηκε ο άντρας της, άνοιξε την εξώπορτα, και βλέπει τη νέα τη γυναίκα του πεσμένη κοντά στην πόρτα, με τα χέρια της στο κεφαλόσκαλο. Της λέει σήκω να φύγουμε, μα αυτή δεν απάντησε γιατί είχε πεθάνει. Τη φόρτωσε στο γαϊδούρι του και γύρισε στην πόλη του. Εκεί πήρε το σπαθί του και την έπιασε και την έκανε δώδεκα κομμάτια που τα 'στειλε πεσκέσι σ' όλη την επικράτεια.

Περαστικά μας - αυτό το πράγμα, μαζί με πολλά άλλα τέτοια, περιλαμβάνεται σε ένα βιβλίο που κάποιοι επιμένουν να το λένε Αγία Γραφή...

(Περισσότερο από όλα με ανατριχιάζει το ότι, μπροστά στην εικόνα που πρέπει να παρουσίαζε μιά άψυχη πια κοπέλλα που τη βίαζε όλη η γειτονιά ένα βράδυ ολόκληρο, η μόνη αντίδραση του μάγκα ήταν "σήκω να φύγουμε"!)

Βίβλος 3: Ο κήρυκας της Αγάπης

Στο σημερινό κείμενο θα μας απασχολήσουν μερικές εικόνες για τον Ιησού, τον υποτιθέμενο κήρυκα της αγάπης, της συγχώρεσης, της καλωσύνης, της ταπεινότητας, της ειρήνης, της ομόνοιας... Πρώτα όμως θα πρέπει να (ξανα)γίνουν μερικές διευκρινίσεις για το σκεπτικό μας (έχουν ήδη γίνει, εν μέρει όμως σε απαντήσεις επί των σχολίων, που είναι εύλογο να μην τα σκαλίζουν όλοι όσοι τυχαίνει να διαβάσουν τα κυρίως κείμενα).

Κατηγορηθήκαμε από κάποιους ότι η παρουσίαση που κάνουμε δεν είναι ισορροπημένη. Εμείς όχι απλώς συμφωνούμε με την κατηγορία αυτή αλλά το διατυμπανίζουμε, υπογραμμίζοντας με τη μεγαλύτερη δυνατή έμφαση ότι η στάση μας και η εικόνα που παρουσιάζουμε είναι μονόπλευρη. Ισορροπημένη παρουσίαση θα είχε νόημα μόνο για μιά εισαγωγή σε κάτι νέο ή άγνωστο. Για την περίπτωση της βίβλου, ποιός χρειάζεται κάτι τέτοιο (και ποιός χρειάζεται ειδικά εμάς για κάτι τέτοιο); Κατά καμμία έννοια δεν αρνούμαστε ότι στη βίβλο υπάρχουν όμορφα στοιχεία: αρνούμαστε ότι υπάρχουν **μόνο** όμορφα στοιχεία. Τα όμορφα είναι πασίγνωστα και υπερπροβεβλημένα, με διαρκή προπαγάνδα και από μύριες όσες κατευθύνσεις και από τα γεννοφάσκια μας. Εμείς προσπαθούμε να προβάλουμε κάποια μελανά σημεία, ώστε να κλονιστεί η διαδεδομένη εντύπωση ότι όλα στη βίβλο είναι θαυμάσια, αλλά και να φανεί ότι ορισμένα από τα θεωρούμενα ως όμορφα είναι απλώς ωραιοποιημένα. Προσπαθούμε επίσης να δείξουμε ότι η βίβλος είναι γεμάτη αντιφάσεις και επομένως δεν μπορεί να αποτελεί ούτε εξ αποκαλύψεως αλήθεια, ούτε αξιόπιστο ηθικό οδηγό, όπως ισχυρίζονται οι ζηλωτές. Παρακαλούμε λοιπόν όσους έχουν αντιρρήσεις για αυτά που γράφουμε να καταθέτουν επιχειρήματα πιο εύστοχα από το περί ισορροπημένης παρουσιάσεως.

Ο Ιησούς, λοιπόν, υποτίθεται ότι είναι ο απόλυτος κήρυκας της αγάπης. Αγαπάτε αλλήλους, μας λένε. Ο Χριστός σας αγαπάει, μας λένε. Μας δείχνουν το 13ο κεφάλαιο της Α' προς Κορινθίους: "Εάν ταις γλώσσαις των ανθρώπων λαλώ και των αγγέλων, αγάπην δε μη έχω, γέγονα χαλκός ηχών ή κύμβαλον αλαλάζον ... ... νυνί δε μένει πίστις, ελπίς, αγάπη, τα τρία ταύτα• μείζων δε τούτων η αγάπη." (για το τι είδους αγάπη εννοεί ο Παύλος, που θα προτιμούσε να μη ζευγαρώνουν οι άνθρωποι - βλέπε το post Βίβλος 1 - παραπέμπω στα Μυστικά του Κόλπου). Ο χριστιανισμός είναι η θρησκεία της αγάπης, μας λένε (στην πραγματικότητα είναι η θρησκεία της ενοχής, αλλά αυτό το αφήνουμε για άλλη φορά). Να αγαπάμε ακόμα και τους εχθρούς μας, μας λένε:

Κατά Ματθαίο 5 (44): "Εγώ δε [ο Ιησούς] λέγω υμίν, αγαπάτε τους εχθρούς υμών, ευλογείτε τους καταρωμένους υμάς, καλώς ποιείτε τοις μισούσιν υμάς."

Έτσι φέρεται να μας λέει (εδώ, όχι παντού) ο Ιησούς για τους δικούς μας εχθρούς. Για τους δικούς του εχθρούς, όμως, έχει άλλη άποψη:

Κατά Λουκά 19 (27): "Πλην τους εχθρούς μου εκείνους, τους μη θελήσαντάς με βασιλεύσαι επ' αυτούς, αγάγετε ώδε και κατασφάξατε αυτούς έμπροσθέν μου."

Όσοι διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους ότι η αγάπη είναι το κυρίαρχο στοιχείο του χριστιανισμού, φροντίζουν να ξεχνούν ένα άλλο, επίσης κυρίαρχο, στοιχείο: τη διαβόητη μισαλλοδοξία του. Η αγάπη και η συγχώρεση ισχύουν υπό ένα βασικό όρο, και ο όρος αυτός είναι το να είσαι ή να γίνεις ημέτερος. Για τους δικούς του νοιάζεται ο Ιησούς:

Κατά Ιωάννη 17 (6): "Εφανέρωσά σου το όνομα τοις ανθρώποις ους δέδωκάς μοι εκ του κόσμου• (9): "Εγώ περί αυτών ερωτώ• ού περί του κόσμου ερωτώ, αλλά περί ων δέδωκάς μοι, ότι σοί εισι."

Αν είσαι δικός του, έχεις και προνόμια έναντι των άλλων, προς τους οποίους άλλους μάλιστα μπορείς να εκφράσεις την αγάπη σου τσακίζοντάς τους με σιδερόβεργες:

Αποκάλυψη 2 (26-7): "Και ο νικών και ο τηρών άχρι τέλους τα έργα μου, δώσω αυτώ εξουσίαν επί των εθνών, και ποιμανεί αυτούς εν ράβδω σιδηρά, ως τα σκεύη τα κεραμικά συντριβήσεται."

Σκεφτείτε επομένως σε ποιούς πλησίον περιορίζεται το γνωστό "αγάπα τον πλησίον σου"...

Αν δεν είσαι από τους σωστούς πλησίον, η αντιμετώπιση είναι διαφορετική. Όπως εξηγεί στους δικούς του ο Ιησούς όταν φεύγει ο πολύς κόσμος, τα μυστικά είναι για αυτούς μόνο - στους άλλους μιλάει με παραβολές, λέει, ώστε να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να καταλάβουν, να μεταστραφούν και να συγχωρηθούν:

Κατά Μάρκο 4 (10-12): "Ότε δε εγένετο κατά μόνας, ηρώτησαν αυτόν οι περί αυτόν συν τοις δώδεκα την παραβολήν. και έλεγεν αυτοίς• υμίν δέδοται γνώναι τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού• εκείνοις δε τοις έξω εν παραβολαίς τα πάντα γίνεται, ίνα βλέποντες βλέπωσι και μη ίδωσι, και ακούοντες ακούωσι και μη συνιώσι, μήποτε επιστρέψωσι και αφεθή αυτοίς τα αμαρτήματα."

Αλλά όχι μόνο. Για όποιον δεν δεχτεί τους δικούς του και αυτά που λένε, αναιρείται η ευχή για ειρήνη, και χίλιες φορές καλύτερα να ήταν από πόλεις αλλοφύλων ή αμαρτωλών παρά από πόλη που αρνήθηκε να πιστέψει:

Κατά Ματθαίο 11 (20-23): "Τότε ήρξατο ονειδίζειν τας πόλεις εν αις εγένοντο αι πλείσται δυνάμεις αυτού, ότι ου μετενόησαν• ουαί σοι, Χοραζίν, ουαί σοι, Βηθσαϊδά• ... Τύρω και Σιδώνι ανεκτότερον έσται εν ημέρα κρίσεως ή υμίν. και συ Καπερναούμ, η έως του ουρανού υψωθείσα, έως άδου καταβιβασθήση."

Κατά Ματθαίο 10 (12-15): "Εισερχόμενοι δε εις την οικίαν ασπάσασθε αυτήν λέγοντες• ειρήνη τω οίκω τούτω. Και εάν μεν ή η οικία αξία, ελθέτω η ειρήνη υμών επ' αυτήν• εάν δε μη αξία, η ειρήνη υμών προς υμάς επιστραφήτω. Και ος εάν μη δέξηται υμάς μηδέ ακούση τους λόγους υμών, εξερχόμενοι έξω της οικίας ή της πόλεως εκείνης εκτινάξατε τον κονιορτόν των ποδών υμών. αμήν λέγω

υμίν, ανεκτότερον έσται γη Σοδόμων και Γομόρρας εν ημέρα κρίσεως ή τη πόλει εκείνη."
(Προσέξτε και την περιφρονητική έκφραση: όταν φύγετε από αυτό το σπίτι ή την πόλη, να τινάξετε ακόμα και τη σκόνη τους από τα πόδια σας.)

Αλλά και πάλι όχι μόνο. Ο Ιησούς είναι σαφής:

Κατά Ματθαίο 12 (30): "Ο μη ων μετ' εμού κατ' εμού εστι" (το και νυν δόγμα Bush!).

Κατά Ιωάννη 15 (6): "Εάν μη τις μείνει εν εμοί, εβλήθη έξω ως το κλήμα και εξηράνθη, και συνάγουσιν αυτά και εις το πυρ βάλλουσι, και καίεται."

Κατά Ιωάννη 3 (36): "Ο πιστεύων εις τον υιόν έχει ζωήν αιώνιον• ο δε απειθών τω υιώ ουκ όψεται ζωήν, αλλ' η οργή του Θεού μένει επ' αυτόν."

Κατά Ματθαίο 10 (33): "Όστις δ' αν αρνήσηται με έμπροσθεν των ανθρώπων, αρνήσομαι αυτόν καγώ έμπροσθεν του πατρός μου του εν ουρανοίς."

Οι αμέσως επόμενοι στίχοι αποσαφηνίζουν ακόμα περισσότερο την άποψη του κήρυκα της ειρήνης και της ομόνοιας:

Κατά Ματθαίο 10 (34-35): "Μη νομίσητε ότι ήλθον βαλείν ειρήνην επί την γην• ουκ ήλθον βαλείν ειρήνην, αλλά μάχαιραν. ήλθον γαρ διχάσαι άνθρωπον κατά του πατρός αυτού και θυγατέρα κατά της μητρός αυτής και νύφην κατά της πενθεράς αυτής."

Τα ίδια και αλλού:

Κατά Λουκά 12 (49-53): "Πυρ ήλθον βαλείν επί την γην, και τι θέλω ει ήδη ανήφθη! ... δοκείτε ότι ειρήνην παρεγενόμην δούναι εν τη γη; ουχί, λέγω υμίν, αλλ' ή διαμερισμόν. ... διαμερισθήσονται πατήρ επί υιώ και υιός επί πατρί, μήτηρ επί θυγατρί και θυγάτηρ επί μητρί, πενθεράν επί την νύμφην αυτής και νύμφη επί την πενθεράν αυτής."

Παρά ταύτα ο Ιησούς σφυρίζει αμέριμνα:

Κατά Ματθαίο 11 (29): "Πράος ειμί και ταπεινός."

Και αναμφίβολα όλοι γνωρίζουμε το παρακάτω:

Κατά Ματθαίο 19 (13-14): "Τότε προσηνέχθη αυτώ παιδία, ίνα επιθή αυτοίς τας χείρας και προσεύξηται• οι δε μαθηταί επετίμησαν αυτοίς. ο δε Ιησούς είπεν• άφετε τα παιδία και μη κωλύετε αυτά ελθείν πρός με• των γαρ τοιούτων εστίν η βασιλεία των ουρανών."

Τι καλούλης! Αφήστε τα παιδιά να έρθουν κοντά μου, να προσευχηθώ για αυτά, και μην τα εμποδίζετε... Ναι – αρκεί να είναι τα δικά μας παιδιά:

Κατά Ματθαίο 15 (21-24): "Και εξελθών εκείθεν ο Ιησούς ανεχώρησεν εις τα μέρη Τύρου και Σιδώνος. και ιδού γυνή Χαναναία από των ορίων εκείνων εξελθούσα εκραύγασεν αυτώ λέγουσα• ελέησόν με, Κύριε, υιέ Δαυίδ• η θυγάτηρ μου κακώς δαιμονίζεται. ο δε ουκ απεκρίθη αυτή λόγον. και προσελθόντες οι μαθηταί αυτού ηρώτων αυτόν λέγοντες• απόλυσον αυτήν, ότι κράζει όπισθεν ημών. ο δε αποκριθείς είπεν• ουκ απεστάλην ει μη εις τα πρόβατα τα απολωλότα οίκου Ισραήλ." (26): "Ουκ έστι καλόν λαβείν τον άρτον των τέκνων και βαλείν τοις κυναρίοις."

Πάμε πάλι σε αργή κίνηση; Μιά γυναίκα εκλιπαρεί τον Ιησού να γιατρέψει την κόρη της. Η γυναίκα αυτή, όμως, είναι φοινικικής καταγωγής. Ο Ιησούς αδιαφορεί. Επεμβαίνουν οι μαθητές του - αλλά όχι με συμπόνια: του λένε να τη διώξει γιατί έρχεται από πίσω τους και τους ενοχλεί με τις φωνές της. Ο Ιησούς, ο πρίγκηπας της καλωσύνης, καταδέχεται επιτέλους να απαντήσει και ξεκαθαρίζει τη θέση του: η δουλειά που έχει αναλάβει είναι μόνο για τους εβραίους. Και δίνει τη χαριστική βολή στη μάνα που κλαίει για το παιδί της, εξηγώντας της πως είναι άνθρωποι δευτέρας διαλογής με τον πιο σκληρό τρόπο που θα μπορούσε: λέγοντας πως δεν γίνεται να πάρεις το ψωμί από τα παιδιά σου και να το πετάξεις στα σκυλιά. Στα σκυλιά!... (Με σημερινούς όρους αυτό ονομάζεται ρατσισμός, αγνός και αμόλυντος, αν δεν απατώμαι). Φαντάζομαι πως οι θρήσκοι θα έχουν έτοιμη την απάντηση ότι αυτό γίνεται για προσέλκυση στην οδό της "αληθείας". Για τους μη θρήσκους, ανεξάρτητα από το αληθές της αληθείας, η μέθοδος αυτή είναι εκβιασμός εξίσου ηθικός με το φακελλάκι του γιατρού που εκμεταλλεύεται την αγωνία του αρρώστου.

Παρένθεση: και όποτε επενέβαινε ο Ιησούς για να βοηθήσει κάποιον, αυτό δεν γινόταν από καλωσύνη αλλά ως απόδειξη ότι είναι ο αναμενόμενος, ως επίδειξη των δυνάμεών του:

Κατά Ματθαίο 8 (16-17): "Και πάντας τους κακώς έχοντας εθεράπευσεν, όπως πληρωθεί το ρηθέν διά Ησαΐου του προφήτου λέγοντος• αυτός τας ασθενείας ημών έλαβε και τας νόσους εβάστασεν."

Κατά Ματθαίο 9 (6) [μιλά ο ίδιος ο Ιησούς, για τη θεραπεία του παραλυτικού]: "Ίνα ... ειδήτε ότι εξουσίαν έχει ο υιός του ανθρώπου επί της γης αφιέναι αμαρτίας."

Κατά Ματθαίο 8 (2-4): "Και ιδού λεπρός ελθών προσεκύνει αυτώ ... και ευθέως εκαθαρίσθη αυτού η λέπρα. και λέγει αυτώ ο Ιησούς• ... ύπαγε σεαυτόν δείξον τω ιερεί."

Για χάρη της επιδείξεως την πληρώνουν ενίοτε και τα δέντρα:

Κατά Ματθαίο 21 (18-22): "Πρωίας δε επανάγων εις την πόλιν επείνασε• και ιδών συκήν μίαν επί της οδού ήλθεν επ' αυτήν, και ουδέν εύρεν εν αυτή ει μη φύλλα μόνον, και λέγει αυτή• μηκέτι εκ σου καρπός γένηται εις τον αιώνα. και εξηράνθη παραχρήμα η συκή. και ιδόντες οι μαθηταί εθαύμασαν ... αποκριθείς δε ο Ιησούς είπεν αυτοίς ... εάν έχητε πίστιν ... πάντα όσα εάν αιτήσητε ... λήψεσθε."

Φυσικά δεν χρειάζεται να σχολιάσουμε ότι τα δύστυχα τα δέντρα δεν επιλέγουν σκοπίμως το αν και πότε θα καρποφορήσουν. Χρειάζεται όμως να παρατηρήσουμε ότι το "παραχρήμα" (= την ίδια στιγμή) του "θαύματος" είναι η εκδοχή του κατά Ματθαίο: στο κατά Μάρκο (11:12-26) ο Ιησούς φαίνεται απλώς να εκμεταλλεύεται όπως κάθε καλός λαοπλάνος μιά σύμπτωση, αφού περιγράφεται καθαρά ότι έφυγαν, πήγαν σε άλλη πόλη, και βρήκαν το δέντρο ξεραμένο άλλη μέρα...

Τέλος παρενθέσεως. Ακόμα και την ώρα του εσχάτου μαρτυρίου ο Ιησούς διατηρεί ακόμα ακέραιη την άνεση να κάνει διακρίσεις (καθώς και την άνεση να απαγγέλει αρχαία ποιήματα: τα φερόμενα ως τελευταία λόγια του και ορισμένα περιστατικά της σταυρώσεως είναι παρμένα από τον Ψαλμό 21). Υποτίθεται ότι δίνει άφεση σε αυτόν, αλλά μόνο σε αυτόν, που τον πιστεύει:

Κατά Λουκά 23 (43): "Και είπεν αυτώ ο Ιησούς• αμήν λέγω σοι, σήμερον μετ' εμού έση εν τω παραδείσω."

Δεύτερη παρένθεση: γράφουμε "υποτίθεται", γιατί τα τέσσερα ευαγγέλια δεν συμφωνούν επ' αυτού (όπως και

επί πολλών άλλων): στο κατά Ιωάννη αναφέρεται μόνον ότι υπήρχαν δύο ακόμα σταυρωμένοι εκατέρωθεν του Ιησού και τίποτε άλλο για αυτούς, στα κατά Ματθαίο και κατά Μάρκο γίνονται ληστές που τον χλευάζουν, και μόνο στο κατά Λουκά εμφανίζεται η εμπλουτισμένη εκδοχή της ιστορίας:

Κατά Ιωάννη 19 (17-18): "Παρέλαβον δε τον Ιησούν και ... αυτόν εσταύρωσαν, και μετ' αυτού άλλους δύο εντεύθεν και εντεύθεν, μέσον δε τον Ιησούν." Κατά Ματθαίο 27 (38): "Τότε σταυρούνται συν αυτώ δύο λησταί, εις εκ δεξιών και εις εξ ευωνύμων." (44): "και οι λησταί οι συσταυρωθέντες αυτώ ωνείδιζον αυτόν." Κατά Μάρκο 15 (27): "Και συν αυτώ σταυρούσι δύο ληστάς, ένα εκ δεξιών και ένα εξ ευωνύμων αυτού." (32): "και οι συνεσταυρωμένοι αυτώ ωνείδιζον αυτόν." Κατά Λουκά 23 (39-42): "Είς δε των κρεμασθέντων κακούργων εβλασφήμει αυτόν λέγων• ει συ εί ο Χριστός, σώσον σεαυτόν και ημάς. αποκριθείς δε ο έτερος επετίμα αυτώ ... και έλεγε τω Ιησού• μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου."

Είναι προφανές ότι ο "Λουκάς" διαφοροποιεί τη στάση των δύο ληστών για να παράγει 'ηθικόν δίδαγμα.' Είναι μάλιστα χαρακτηριστικό το ότι αυτά που βάζει στο στόμα του ασεβούς ληστή, στο κατά Ματθαίο και το κατά Μάρκο τα λένε, πολύ λογικά, οι παρευρισκόμενοι γραμματείς και φαρισαίοι μαζί με τον όχλο (Ματ. 27:39-42, Μάρ. 15:29-32).

Τέλος δεύτερης παρενθέσεως και επιστροφή στην απέραντη καλωσύνη του Ιησού. Δεν μπορούν να ελπίζουν όλοι:

Κατά Ματθαίο 12 (32): "Ος εάν είπη λόγον κατά του υιού του ανθρώπου, αφεθήσεται αυτώ• ος δ' αν είπη κατά του Πνεύματος του Αγίου, ουκ αφεθήσεται αυτώ ούτε εν τω νυν αιώνι ούτε εν τω μέλλοντι."

Δεν υπάρχει χώρος για όλους:

Κατά Λουκά 13 (24-27): "Αγωνίζεσθε εισελθείν διά της στενής πύλης• ότι πολλοί ... ζητήσουσιν εισελθείν και ουκ ισχύσουσιν ... αφ' ου αν εγερθή ο οικοδεσπότης και αποκλείση την θύραν ... ερεί• λέγω υμίν, ουκ οίδα υμάς πόθεν εστέ• απόστητε απ' εμού πάντες οι εργάται της αδικίας."

Μόνο οι δικοί μας θα μπουν:

Κατά Ματθαίο 7 (21): "Ού πας ο λέγων μοι Κύριε Κύριε, εισελεύσεται εις την βασιλείαν των ουρανών, αλλ' ο ποιών το θέλημα του πατρός μου."

Όσοι μιλούν για άφεση, συγχώρεση και τα τοιαύτα, ξεχνούν το άλλο ωραίο εύρημα του χριστιανισμού, που λέγεται κόλαση (και επειδή ορισμένοι ισχυρίζονται ότι όλα τα φρικτά εμφανίζονται στην Παλαιά Διαθήκη μόνον, σημειώνουμε ότι εκεί τουλάχιστον η μοχθηρία του θεού περιορίζεται στους ζωντανούς - η κόλαση είναι εφεύρεση της Καινής):

Κατά Ματθαίο 25 (41): "Πορεύεσθε απ' εμού οι κατηραμένοι εις το πυρ το αιώνιον το ητοιμασμένον τω διαβόλω και τοις αγγέλοις αυτού." (46): "και απελεύσονται ούτοι εις κόλασιν αιώνιον."

Αποκάλυψη 21 (8): "Τοις δε δειλοίς και απίστοις και εβδελυγμένοις και φονεύσι και πόρνοις και φαρμακείς και ειδωλολάτρας και πάσι τοις ψευδέσι το μέρος αυτών εν τη λίμνη τη καιομένη εν πυρί και θείω, ό εστιν ο θάνατος ο δεύτερος."

Κατά Ματθαίο 13 [μετά από παραβολή για θερισμό σιταριού και ζιζανίων που θα πρέπει να καούν] (41-42): "Αποστελεί ο υιός του ανθρώπου τους αγγέλους αυτού, και συλλέξουσιν ... τους ποιούντας την ανομίαν, και βαλούσιν αυτούς εις την κάμινον του πυρός• εκεί έσται ο κλαυθμός και ο βρυγμός των οδόντων."

Το ίδιο και παρακάτω, για να το εμπεδώσουμε καλύτερα, μετά από παραβολή για ψαριά από την οποία κρατάμε μόνο τα καλά ψάρια:

Κατά Ματθαίο 13 (49-50): "Ούτως έσται εν τη συντελεία του αιώνος• εξελεύσονται οι άγγελοι και αφοριούσι τους πονηρούς εν μέσω των δικαίων, και βαλούσιν αυτούς εις την κάμινον του πυρός• εκεί έσται ο κλαυθμός και ο βρυγμός των οδόντων."

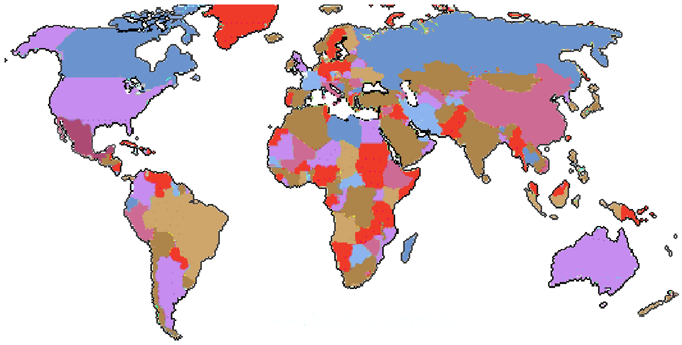
Προσέξτε όμως ότι στην κόλαση δεν πηγαίνουν μόνο αυτοί που έχουν κάνει πραγματικά κακές πράξεις. Πηγαίνουν και αυτοί που έχουν κάνει την πιο κακή από όλες, δηλαδή το ότι δεν έγιναν δικοί μας:

Β' προς Θεσσαλονικείς 1 (7-9): "Εν τη αποκαλύψει του Κυρίου Ιησού ... εν πυρί φλογός, διδόντος εκδίκησιν τοις μη ειδόσι Θεόν και τοις μη υπακούουσι τω ευαγγελίω του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, οίτινες δίκην τίσουσιν όλεθρον αιώνιον..."

Προς Εβραίους 10 (27-31): "Φοβερά δε τις εκδοχή κρίσεως και πυρός ζήλος εσθίειν μέλλοντος τους υπεναντίους. αθετήσας τις νόμον Μωυσέως ... αποθνήσκει• πόσω δοκείτε χείρονος αξιωθήσεται τιμωρίας ο τον υιόν του Θεού καταπατήσας ... και το Πνεύμα της χάριτος ενυβρίσας; εμοί εκδίκησις, εγώ ανταποδώσω, λέγει Κύριος• ... φοβερόν το εμπεσείν εις χείρας Θεού ζώντος."

Φωτιά θα φάει τους αντιτιθέμενους; εκδίκηση; ανταπόδωση προσβολής; φοβερό να πέσεις στα χέρια του θεού; και - θυμίζω - φέρτε τους εχθρούς μου και σφάξτε τους μπροστά μου; Όχι ακριβώς η εικόνα που διαφημίζουν οι χριστιανοί για το Χριστό...

Μετά από όλα αυτά επαναλαμβάνουμε: δεν εννοούμε ότι πουθενά στη βίβλο δεν γράφεται τίποτα περί αγάπης, ειρήνης κτλ. - εννοούμε ότι είναι η μισή αλήθεια. Πίσω από τη χριστιανική αγάπη σέρνεται καραδοκώντας ο προσηλυτισμός. Αν αυτός αποτύχει, τότε σκίζεται το γλοιώδες περίβλημα και ξεχύνεται το μίσος και η λύσσα να σταλούμε στο πυρ το εξώτερον κι εμείς και οι αγάπες μας.

Από το άτομο στο έθνος

Οι λαοί σε όλο τον κόσμο με το πέρασμα των αιώνων άλλαξαν. Με τον όρο "λαοί" εννοώ το σύνολο των ανθρώπων του πλανήτη, έτσι όπως ομαδοποιούνταν από εποχή σε εποχή. Ο άνθρωπος αρχικά ήταν μόνος του. Αυτό όμως του δημιουργούσε μεγάλο φόβο και κατά συνέπεια άγχος καθώς έβλεπε ότι δεν ήταν σε θέση μόνος του να τα βγάλει πέρα με το δίκιο του ισχυρότερου. Έτσι θέλησε να είναι σε μια ομάδα όμοιων οργανισμών ώστε να αλληλοβοηθούνται, ενωμένοι σε έναν κοινό σκοπό: την επιβίωση και τη διαιώνιση.

Οι ομάδες αυτές αρχικα ήταν μικρές. Δέκα με δεκαπέντε άτομα αρκούσαν για να μπορέσουν να επιβιώσουν ανάμεσα στις προκλήσεις της άγριας ζωής. Αργότερα όμως οι ομαδοποιήσεις άλλαξαν μέσω του σχηματισμού μικρών κοινωνιών όπως έχουμε σήμερα τα χωριά. Ακόμη περισσότερα πλάσματα ήταν συγκεντρωμένα σε μια περιοχή και μάλιστα για να αυξήσουν την αποδοτικότητά τους μοίρασαν τις εργασίες τους. Ο καθένας ήταν υπεύθυνος για κάτι και όφειλε να προσφέρει στην κοινωνία, αλλιώς δεν θεωρούταν δεκτός σε αυτή.

Καθώς ο χρόνος κυλούσε οι ομάδες άλλαζαν συνεχώς μορφή. Πόλεις - Κράτη έκαναν την εμφάνισή τους ταυτόχρονα με την εμφάνιση της ιεραρχίας και των πολιτικών θεσμών. Οι άνθρωποι άρχισαν να σκέφτονται τη διοίκηση της κοινωνίας τους με σκοπό την όσο το δυνατόν πιο μακρόχρονη πορεία των ομάδων τους, όπως ακριβώς και οι πρώτοι άνθρωποι που ξεκίνησαν τις ομάδες. Μόνο που εδώ υπήρχε μια διαφορά: η διαιώνιση της ομάδας είχε πάρει πιο βαθιές μελλοντικές διαστάσεις σε σχέση με την διαιώνιση του "εδώ και του τώρα" (του παρόντος δηλαδή) στην οποία αποσκοπούσαν οι άνθρωποι στα αρχικά στάδια ομαδοποίησης.

Η πολιτικές διαστάσεις έκτοτε έμειναν στην ανθρώπινη ιστορία ξεπερνώντας τα απλά βιολογικά όρια που κάποτε οι άνθρωποι μοιράζονταν με τα ζώα. Οι πολιτικές διοικήσεις άλλαζαν ανάλογα με το μοντέλο που ήταν κυρίαρχο κάθε εποχή, το οποίο και εξυπηρετούσε καλύτερα τα συμφέροντα των μελών των κοινοτήτων. Τα φέουδα ήταν μία από τις βασικές αυτές διοικήσεις που στιγμάτισαν την ανθρώπινη ιστορία. Στα φέουδα "αρχηγός" ήταν αυτός που κατείχε την γη και επέτρεπε την καλλιέργεια της σε άλλα άτομα, από τα οποία εισέπραττε φόρους, από τους οποίους και ζούσε. Η εποχή των βασιλείων θεωρείται ότι είναι σχεδόν το ίδιο με τα φέουδα, πράγμα λανθασμένο καθώς τα βασίλεια είχαν μια πιο μεγάλη εδαφική επιρροή, μη φτάνοντας βέβαια τα μεγέθη που έχουν σήμερα τα περισσότερα κράτη.

Δημιουργία του εθνικισμού

Με την γαλλική επανάσταση όμως απαιτήθηκε εκδημοκράτιση από τον λαό. Ο λαός ήθελε να είναι στην εξουσία. Εκεί άρχισε και η έννοια του έθνους. Οι Γάλλοι μιλώντας για έθνος εννοούσαν τον "λαό". Το αίτημα για εθνική κυριαρχία ήταν στην ουσία αίτημα για λαϊκή κυριαρχία, ενάντια στην βασιλεία. **Υπό αυτήν την πρωταρχική του έννοια το έθνος περιέχει την δημοκρατία**. Οι ιδέες του έθνους ήταν συναρπαστικές λόγω ακριβώς του δημοκρατικού στοιχείου. Το έθνος ορίζει ότι όλοι είναι το ίδιο. Όλοι είναι ίσοι. Δεν υπάρχει κάποιος που είναι ανώτερος από κάποιον άλλο, καθώς όλοι ανήκουν στο "έθνος", δηλαδή στον λαό. Αυτή η ιδέα αργότερα επεκτάθηκε και πήρε την μορφή πολιτικής διεκδίκησης εθνικών κρατών. Αυτό βέβαια ήταν κάτι που το απαιτούσαν οι εποχές. Η σταθερότητα που επιθυμούσαν δεν ερχόταν μέσω των διαμαχών. Έτσι καλλιεργήθηκε και άλλο η έννοια του έθνους.

Εθνικισμός και οικονομία

Πολλοί σύγχρονοι μελετητές υποστηρίζουν ότι η έννοια του έθνους δεν επεκτάθηκε τόσο για πολιτικούς λόγους, όσο για οικονομικούς. Η συνεννόηση μεταξύ των εργατών ήταν δύσκολη, καθώς ο καθένας προερχόταν από διαφορετικό μικροπεριβάλλον. Εκτός από την γλώσσα, που ήταν το κύριο πρόβλημα, υπήρχε πρόβλημα στην ψυχοσύνθεση και τις συνήθειες του καθενός.

Εθνικισμός και τυπογραφία

Άλλοι μελετητές δίνουν μεγάλη έμφαση στην ανάπτυξη της τυπογραφίας ως μέσο εξέλιξης της ιδέας του έθνους. Οι άνθρωποι από μακρινές περιοχές δεν είχαν τρόπο συνεννόησης. Δεν μπορούσαν να μοιραστούν ιδέες. Όταν όμως αναπτύχθηκε η τυπογραφία οι άνθρωποι διάβαζαν ένα κοινό κείμενο, μοιράζονταν κοινές ιδέες, ένοιωθαν ότι ανήκαν σε ένα άλλο σύνολο ατόμων που σκέπτονταν όπως αυτοί. Επίσης οι άνθρωποι έγιναν πιο ευάλωτοι και αυτοί που ήταν στην εξουσία μπορούσαν πλέον να τους χρησιμοποιήσουν και να τους βάζουν να σκέφτονται με έναν παρόμοιο τρόπο. Σκεφτείτε ότι ήταν κάτι σαν την σημερινή τηλεόραση ή τον κινηματογράφο.

Εθνικισμός και εθνισμός

Συνεπώς κάποιος που θέλει να μελετήσει το έθνος μπορεί να το κάνει από δύο σκοπιές: την σκοπιά του εθνισμού και την σκοπιά του εθνικισμού. Ο **εθνισμός** δέχεται την επιρροή του έθνους πάνω στο ατομο ως επιρροή μιας ομάδας ατόμων με τα οποία το υποκείμενο μοιράζεται ορισμένα κοινά χαρακτηριστικά. Επομένως δέχεται ότι τα

έθνη δεν ειναι τίποτα άλλο από ομάδες ανθρώπων. Αυτές οι ομάδες όμως δεν έχουν πολιτική υφή. Δηλαδή με άλλα λόγια όταν λέμε Γερμανοί δεν θα πρέπει να εννοούμε μόνο όσα άτομα ζουν στην Γερμανία, αλλα όλους όσους θεωρούν ότι έχουν κοινά χαρακτηριστικά. Ο σκοπός μίας χώρας δεν θα πρέπει να είναι η εθνική ομοιογένεια, αλλά η διοίκηση. Δηλαδή δεν χτίζουμε μια Ελλάδα Ελλήνων, ούτε μια Ισπανία Ισπανών. Οι έννοιες Ισπανός και Έλληνας έχουν ψυχολογική και κοινωνιολογική αξία, όχι όμως ταυτόχρονα και πολιτική.

Ο **εθνικισμός** από την άλλη υποστηρίζει ότι σκοπός των κρατών είναι η εθνική ομοιογένεια και ότι όλα τα έθνη πάνω στον πλανήτη πρέπει να χωρίσουν σε διαφορετικά κράτη. Κάθε κράτος έχει αυστηρά στεγανά με τα οποία χωρίζει τους κατοίκους του. Δηλαδή η έννοια του Ισπανού και του Έλληνα που είδαμε πιο πάνω έχει πλέον πολιτικες διαστάσεις και όχι απλά κοινωνιολογικές και ψυχολογικές. Ο εθνικισμός δεν δέχεται ότι τα έθνη δεν υπήρχαν από πάντα και ότι αυτό είναι δημιούργημα των τελευταίων αιώνων, αλλά υποστηρίζει την έννοια της "εθναφύπνισης", σύμφωνα με την οποια τα έθνη υπήρχαν από πάντα, απλά δεν είχαν προσπαθήσει αποφασιστικά να γίνουν ένα. Φυσικά οι επιστήμες δεν δέχονται αυτό το επιχείρημα του εθνικισμού, καθώς από την μελέτη της ιστορίας καταγράφεται πεντακάθαρα η έννοια του έθνους και το ποτε αυτή ξεκίνησε.

Τα επιχειρήματα του εθνικισμού

Ο εθνικισμός προστάζει διάφορες ομοιότητες μεταξύ των λαών μεταξύ των οποίων είναι η γλώσσα, η θρησκεία, η κοινή γη - πατρίδα και τα έθιμα. Κανένα από αυτά ή ο συνδυασμός αυτών όμως δεν είναι ικανός να μας εξηγήσει διάφορα γεγονότα. Καταρχήν πως γίνεται σήμερα να υπολογίζεται ότι υπαρχουν 3000+ έθνη σε όλο τον κόσμο; Ένας τόσος μεγάλος αριθμός εθνών θα έπρεπε να υποστηρίζεται και από την ύπαρξη άλλων τόσων χωρών, πράγμα που δεν ισχύει φυσικά.

Η **γλώσσα** δεν μπορεί να είναι ένα στοιχείο εθνικής ενότητας καθώς υπάρχουν πάρα πολλά παραδείγματα εθνών που έχουν κοινή γλώσσα, αλλά διαφορετική εθνότητα, όπως είναι η Μεγάλη Βρετανία, οι ΗΠΑ και η Αυστραλία. Επίσης υπάρχουν έθνη με πολλές γλώσσες, όπως είναι η Ελβετία ή το Βέλγιο ή ακόμη και οι Εβραίοι οι οποίοι είχαν την λεγόμενη εθνική ενότητα δίχως να έχουν κράτος, αλλά αντίθετα ήταν σκορπισμένοι σε όλο τον κόσμο μιλώντας διαφορετικές γλώσσες.

Η **θρησκεία** φυσικά και δεν αποτελεί προϋπόθεση έθνους. Πολλά έθνη μοιράζονται κοινές θρησκείες και ένα έθνος έχει πολλές θρησκείες, όπως για παράδειγμα οι ΗΠΑ και η Γερμανία. Η Βαλκανική Ευρώπη όμως παρουσίασε και ορισμένες ανωμαλίες. Μετά τις πολλαπλές επαναστάσεις εναντίον των Τούρκων (και της καταπίεσης βεβαίως) χωριστήκαμε σε πολλα κράτη με την ιδια θρησκεία. Αυτό ηταν κάτι που ο εθνικισμός δεν μπορούσε να το δεχτεί. Έτσι άρχισαν να αναπτύσονται εθνικισμοί συνδυασμένοι με την θρησκεία. Πολύ όμορφο γέννημα αυτού αποτελεί η ελληνοορθοδοξία. Οι θρησκείες χάνουν τον οικουμενικό, πανανθρώπινο χαρακτήρα τους και πλέον γίνονται μαριονέτες των πολιτικών σχηματισμών. Πρόσφατα έπεσα από τα σύννεφα όταν άκουσα από 4ετή φοιτητή να μου λέει ότι η ελληνοορθοδοξία αποτελεί δόγμα! Φυσικά ο εθνικισμός επιτρέπει τέτοιου είδους γνωσιακά λάθη, καθώς είναι επιρεπής σε αυτά, όπως θα δούμε και λίγο πιο κάτω.

Η **κοινή γη** και πάλι δεν μπορεί να αποτελέσει μια απόδειξη ύπαρξης έθνους. Υπάρχουν λαοί που κατοικούν στην ίδια χώρα αλλά αποτελούνται από διαφορετικές εθνότητες, όπως είπαμε και πιο πάνω, καθώς και λαοί που δεν έχουν κοινή γη, αλλά είναι διασκορπισμένοι σε όλο τον κόσμο.

Τα **έθιμα**, ή αλλιώς η πολιτιστική παράδοση, είναι πράγματι ένας παράγοντας που φαίνεται πως ενώνει τον λαό, καθώς μέσα από την παράδοση αποκτούνται κοινές συνήθειες. Τα κοινά έθιμα όμως και πάλι δεν είναι αρκετά από μόνα τους. Θα εκπλαγείτε όταν μάθετε πόσα κοινά παραδοσιακά έθιμα ή συνήθειες έχουνε μεταξύ τους οι λαοί των Βαλκανίων! Κι όμως, τα κοινά έθιμα δεν μας ενώνουν, αντίθετα μας χωρίζουν καθώς αντιμαχόμαστε για την κυριότητά τους.

Ο εθνικισμός βασίζεται στα γνωσιακά λάθη και δίχως αυτά απλά δεν υπάρχει. Γι'αυτό άλλωστε η φιλοσοφία θεωρεί τον εθνικισμό την πιο φτωχήιδεολογία με πολύ λίγους φιλοσόφους υποστηρικτές και με κανέναν να μπορεί να τον υπερασπιστεί ως ιδεολογία γιατί δεν βασίζεται στην λογική.

Η **κοινή καταγωγή ή το κοινό αίμα** είναι μία από τις απόψεις που εκφράζονται σήμερα όσον αφορά τους λαούς.Κάτι τέτοιο όμως, όπως καταλαβαίνετε, δεν μπορεί να ισχύει. Εάν όλοι οι Έλληνες είχαμε κοινό αίμα, κοινά γονίδια κτλ θα ήμασταν λίγο-πολύ όμοιοι μεταξύ μας. Κι όμως οι διαφορές, πέρα από τα χρώματα τα οποία προέρχονται από το εξωτερικό περιβάλλον στο οποίο ζούμε, είναι πολύ μεγάλες. Εάν είχαμε το ίδιο αίμα, απλά δεν θα χρειαζόταν να ψάχνουμε αιμοδότη κάθε φορά που παρουσιαζόταν ανάγκη για αίμα, καθώς όλοι θα είχαμε π.χ. A+ και δεν θα υπήρχαν οι υπόλοιπες ομάδες αίματος. Οι βιολόγοι δεν δέχονται με τίποτα την βιολογική συγγένεια των ομοεθνών. Τα κοινά χαρακτηριστικά που υπάρχουν μεταξύ των ομοεθνών όμως εξηγούνται βάσει του εξωτερικού περιβάλλοντος, όπως είπαμε και πιο πάνω. Το ύψος και το βάρος καθορίζονται από τις διατροφικές συνήθειες, την ένταση του φωτός, την καθημερινότητα (άσκηση ή όχι) καθώς και από το πρότυπο που κυριαρχεί στην κάθε χώρα (δηλαδή κάπου αλλού η ιδεατή γυναίκα είνα παχουλή και κάπου αλλού αδύνατη). Οι ίδιοι παράγοντες αντανακλούν και στο χρώμα ματιών και μαλλιών τα οποία αναπαράγονται συνεχώς βάσει της συνέχισης των συνηθειών που συντείνουν σε αυτά.

Το έθνος επίσης βασίζεται στο **παρελθόν και στην ιστορική συνέχεια**. Θεωρεί ότι εάν αποδείξει ότι έχει ένδοξο και σε βάθος χρόνου παρελθόν, τότε ο λόγος του και η ύπαρξή του στο σήμερα αποκτά μεγαλύτερο κύρος, κάτι που φυσικά δεν συνδέεται λογικά καθώς δεν είναι οι σημερινοί πολίτες που έκαναν τις πράξεις του παρελθόντος, αλλά κάποιοι άλλοι με τους οποίους δεν είχαν κάποια σχέση.

Αυτό το λάθος συνδέεται επίσης και με το λάθος της **γενίκευσης** που κάνουν οι εθνικιστές. Θεωρούν ότι ένα άτομο αντιπροσωπεύει όλη την ομάδα και τείνουν να δίνουν ανθρωπόμορφα χαρακτηριστικά στην εθνική ομάδα. Για παράδειγμα θα ακούσατε πολλές φορές το "Οι Τούρκοι είναι αγροίκοι", "Οι Άγγλοι είναι ψυχροί", "Οι Σκοτσέζοι είναι τσιγούνηδες" κτλ. Δηλαδή δίνουμε ανθρώπινα χαρακτηριστικά σε μία ομάδα, πράγμα που δεν ισχύει καθώς η ομάδα δεν αποτελεί βιολογική ύπαρξη, αλλά κοινωνιολογική.

Συμπεράσματα και προβληματισμοί

Το έθνος λοιπόν δεν αποτελεί τιποτα άλλο από μία ομάδα από τις εκατοντάδες στις οποίες ανήκουμε. Όπως ανήκουμε στην ομάδα μπάσκετ, στην ομάδα των παιδιών, στην ομάδα των γονέων, στην ομάδα αναγνωστών Σαίξπηρ, στην ομάδα οπαδών του ΠΑΟ ή στην ομάδα των οδηγών, έτσι ανήκουμε στην ομάδα των ομοεθνών μας. Κανείς ποτέ δεν είπε ότι δεν υπάρχουν αυτές οι εθνικές ομάδες. Φυσικά και υπάρχουν και επηρεάζουν τη ζωή των πολιτών με πάρα πολλούς τρόπους. Απλά **η εθνική ομάδα ανήκει στην κατηγορία των φανταστικών ομάδων στις οποίες ανήκουμε,** οι οποίες είναι εκατοντάδες.

Έπειτα ένα άτομο, βάσει του εθνικισμού, είναι αδύνατον να αλλάξει εθνικότητα (με την έννοια της κρατικής οντότητας), αλλά είναι καταδικασμένο να υποστεί τα θετικά και τα αρνητικά του τόπου στον οποίο μεγάλωσε. Τα στεγανά του έθνους-κράτους (που είναι και αυτά φανταστικά) δεν επιτρέπουν τις μαζικές μετακινήσεις πληθυσμών. **Ένα άτομο κρίνεται όχι βάσει της προσωπικότητάς του, αλλά βάσει της ομάδας στην οποία, τυχαία, ανήκει!**

Πήραμε έναν πλανήτη και του βάλαμε **νοητά σύνορα**. Χωριστήκαμε σε **φανταστικές ομάδες** και η κάθε ομάδα πήρε ένα κομματάκι. Πλέον ο κόσμος μας μοιάζει ότι δεν μπορεί να λειτουργήσει δίχως το σύστημα αυτό. Και όμως μπορεί και θα μπορέσει. **Ο εθνικισμός αντιπροσωπεύει ένα είδος πολιτικής διοίκησης** το οποίο θα αλλάξει και θα ξεχαστεί ως αναχρονιστικό, όπως ξεχάστηκαν οι ολιγομελείς ομάδες, οι πόλεις - κράτη, τα βασίλεια και τα φέουδα. Είμαστε σε ένα σημείο Χ της ανθρώπινης ιστορίας το οποίο θα πρέπει να το βλέπουμε από μόνο του. Εάν στο σημειο Χ υπάρχουν οι Ψ ανάγκες και ο τρόπος λειτουργίας τις εξυπηρετεί, τότε έχει καλώς (όπως τις εξυπηρετούσε ο εθνικισμός). **Εάν οι ανάγκες αλλάξουν, τότε είναι φυσικό να αλλάξει και το σύστημα**. Γι'αυτό άλλωστε πλέον τείνουμε και προς την παγκοσμιοποίηση, η οποία είναι ενάντια στον εθνικό διαχωρισμό. Το να επιμένουμε σε αναχρονιστικά συστήματα που δεν εξυπηρετούν κανέναν δεν θα φέρει κάποιο ιδιαίτερο και μακροχρόνιο ώφελος στον άνθρωπο. Εδώ κολλάει και το "O tempora, o mores"!

Ο εθνικισμός έχει μέσα του και την έννοια του πολέμου. Οι συγκρούσεις εθνών δεν σταματούν ποτέ. Οι συγκρούσεις για εδαφική κυριαρχία είναι πιο συχνές και οι πιο αιματηρές. Δύο έθνη διεκδικούν την ίδια γη. Μόνο ένα όμως είναι ο δικαιούχος της (σύμφωνα πάντα με τον εθνικισμό). **Θα χυθεί τόσο αίμα όσο απαιτείται για την απόκτηση της γης αυτής**. Το εθνικιστικό μίσος όμως δεν σταματά εκεί. Από τη στιγμή που καποιος κερδίσει τη γη (χύνοντας αίμα φυσικά), το αντίπαλο έθνος αναπτύσσει τον λεγόμενο αλυτρωτικό εθνικισμό που είναι ο πόθος για επαναπόκτηση ή επαναδιεκδίκηση των "σκλαβωμένων" περιοχών. Και ο φαύλος κύκλος δεν σταματά ποτέ.

Όλο αυτό το αιματοκύλισμα θα σταματήσει όταν ο άνθρωπος θα δεχτεί την πραγματικότητα: ότι το εκάστοτε σύστημα είναι στο μυαλό του. Απαιτείται αγάπη, αδελφοσύνη και αλληλοκατανόηση μεταξύ των λαών, ώστε να ζήσουν σε ένα ειρηνικό περιβάλλον. **Δεχόμαστε την ομάδα, δεν δεχόμαστε την κυριαρχία**. Δεν είμαστε αγέλες ζώων, τουλάχιστον έτσι θέλω να πιστεύω. Είμαστε άνθρωποι με όμοια χαρακτηριστικά: δύο μάτια, δυο χέρια, δυο αυτά, ένα κεφάλι, μία μύτη, μία καρδιά. Δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε. Η Γη ανήκει σε όλα τα ζωντανά πλάσματα του πλανήτη και όχι στην κάθε φανταστική ομάδα ξεχωριστά.

Εάν κάποιος θέλει να διαβάσει επιστημονικές μελέτες πάνω στο φαινόμενο του εθνικισμού θα του πρότεινα τα εξής:

Βιβλία:

(20 €) Anderson - Imagined Communities: Reflections on the Origin and Spread of Nationalism

(10 €) Λέκκας - Η Εθνικιστική ιδεολογία

Online:

Dr. Barrett - The Development of National Identity in Childhood and Adolescence

Μεν μου αντιμιλάτε! Δέρνω!

ttp://blog.readcy.net Giorgos Stratis

Μα ποιον περιπαίζουμε σιόρ; Τες τελευταίες μέρες νομίζω ότι είμαι στο twilight zone. Φαινομενικά ούλλα εν τα ίδια, αλλά ξαφνικά ο κόσμος συμπεριφέρεται σαννα τζαι εμεγάλωσε στη Σουηδία τζαι έπεσε δαμαί με αλεξίπτωτο προχτές. Ο ένας εσοκαρίστηκε, ο άλλος εσυγκλονίστηκε, εν έμεινε πόντος πας τα κλατσό τους. Κάτσετε ρε κοπέλια τη μάππα χαμαί να παίξουμε τζαι εμείς λίο!

Συγνώμη δηλαδή, αλλά άρκεψα να εκνευρίζουμαι με τούτη την επίμονη προσποίηση ότι η Αστυνομία Κύπρου εν ένα διαχρονικά καλό σύνολο με επαγγελματική συμπεριφορά που ξαφνικά ανακάλυψε ότι στους κρυστάλλινους κόλπους του έσιει τζαι κάτι μεμονομένα καθάρματα που εκάμαν άχρηστους δυο φοιτητές με χειροπέδες. Η Αστυνομία Κύπρου εν διαχρονικά ένας βόθρος παρανομίας τζαι διαφθοράς.

Εξεκίνησε ως το μέσο επιβολής του παπά με έντονα παραστρατιωτικά χαρακτηριστικά. Στα χρόνια των επόμενων κυβερνήσεων (άτε να εξαιρέσουμε τον Βασιλείου που ερουσφέττωνε με ποσόστωση) ήταν το κύριο μέσο (μαζί με την Πυροσβεστική τζαι τους ημικρατικούς) εξαγοράς ψήφων. Να σας θυμίσω τα τραγελαφικά που ξέρει τζαι η τελευταία κοτζάκαρη στα βουνά της Πάφου με τες εξετάσεις για τες θέσεις;

Εκαταλήξαμε σήμερα να έχουμε τους πλέον επικίνδυνους, πρώην βασανιστές παραστρατιωτικούς στες ψηλότερες βαθμίδες τζαι τους πλέον ακατάλληλους μέσατζης, που εν εμπορούσαν πιλέ μου να γινούν έκτακτοι στη δημόσια υπηρεσία, στες θέσεις καθημερινής τριβής. Οι μεν καλύπτουν τους πουκάτω τζαι μεριμνούν για τες προαγωγές τζαι τες μίζες. Οι δε γράφουν τζαι σβήνουν πιλιεττούθκια όπως τους καπνίσει, παίζοντας μέσα μέσα τζαι ξύλο, αφού ξέρουν ότι εννα την φκάλουν καθαρή.

Άμα δέρνουν μετανάστες (που ο κύριος Δώρος εξήγησε μας ότι ευθύνουνται για την εγκληματικότητα) ή Βουλγάρες (που ο κύριος Δώρος εξήγησε μας ότι ονειρεύκουνται να γινούν πουτάνες) εν μας ενοχλεί καθόλου. Άμα δέρνουν κανένα αναρχικό που εν τον ξέρει η μάνα του εν πατά κανένας στη δίκη να δει ότι ακόμα τζαι τα πρακτικά δικαστηρίου αλλοιώνουνται που τη μιαν ακρόαση ως την άλλη.

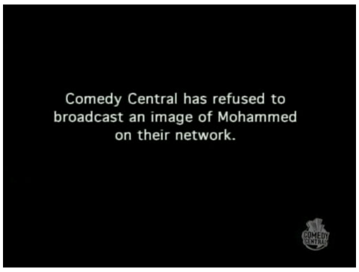
Τωρά όμως εδέραν Κυπραίο τέκνο ιατρού σε προεκλογική περίοδο, τζαι ξαφνικά ούλλα τα ΜΜΕ τζαι οι παράγοντες διαρρηγνύουν ομαδικώς τα τάνγκα τους. Σαννα τζαι εν έχουμε προηγούμενα. Υπάρχουν συγκαλύψεις τόσο σε επίπεδο ανακριτικής διαδικασίας όσο τζαι σε δικαστικό επίπεδο τζαι μάλιστα με βιντεογραφημένα τεκμήρια. Υπάρχουν δικαστικές αποφάσεις για βία τζαι βασανιστήρια. Μέχρι τζαι το ΕΔΑΔ εκαταδίκασε την Κυπριακή Δημοκρατία για υπέρμετρη βία, βασανιστήρια τζαι ελλειπείς διαδικασίες ελέγχου της αστυνομίας. Τοσα χρόνια εν ενοχληθήκαμε τζαι τωρά ανακαλύψαμε την τασιηνόπιττα.

Μπας τζαι άλλαξε η ευαισθησία μας; Μπας τζαι εγίναμεν υπέρμαχοι των ανθρώπινων δικαιωμάτων; Μπας τζαι τούτη εν η αρχή της αλλαγής προς μια κοινωνία που οι μπάτσοι σέβουνται τους πολίτες που τους πληρώνουν τζαι εν καταχράζουνται την εξουσία τους όπως οι λοχίες στα Κέντρα Εκπαιδεύσεων Νεοσυλλέκτων;

Το Southpark λογοκρίνεται

.ttp://blog.versutia.net Spasiklas

Άτε, παρετάτε μας.
... και δεν εννοώ μόνο το γνωστό μπιπ αντί της λέξης "fuck".

Το τελευταίο διπλό επεισόδιο του South Park είχε σαν θέμα την αναταραχή που δημιουργήθηκε από τα σκίτσα του Μωάμεθ. Σ' αυτό λοιπόν γίνεται ανηλεής αρνητική κριτική στη στάση «καλή η ελευθερία του λόγου αλλά καλύτερα να αυτολογοκρινόμαστε για να μη προκαλούμε τους φανατικούς μουσουλμάνους». Αν είστε κι εσείς επικριτές της παραπάνω στάσης θα λατρέψετε το συγκεκριμένο επεισόδιο. Όσοι την υποστηρίζετε, θα ντραπείτε όταν το δείτε. Οι δημιουργοί του σόου Stone και Parker εξευτελίζουν σε απίστευτο βαθμό όσους προτιμούν την (αυτο)λογοκρισία.

Το αναπάντεχο λοιπόν είναι πως προς το τέλος του επεισοδίου αντί να δούμε τον Προφήτη σε μια ανώδυνη σκηνή για ελάχιστα δευτερόλεπτα εμφανίζεται μια μαύρη οθόνη με το ακόλουθο μήνυμα:

In this shot, Mohammed hands a football helmet to Family Guy. Comedy Central has refused to broadcast an image of Mohammed on their network.

Να σημειώσω πως στο τέλος του επεισοδίου παρουσιάζονται διάφορα άτομα, μεταξύ των οποίων ο πρόεδρος Bush ο νεώτερος και ο Ιησούς Χριστός, να γεμίζουν σκατά ο ένας τον άλλον και την αμερικάνικη σημαία, σκηνή που προφανώς δεν κόπηκε.

Πρόκειται μάλλον για την πρώτη αυτοαναφορική λογοκρισία στην ιστορία. Οι υπεύθυνοι του καναλιού προέβησαν στη ίδια ενέργεια που τόσο καυστικά σατιρίζει δικιά τους εκπομπή. Το επεισόδιο πάντως δεν χάνει καθόλου από τη γοητεία του και σίγουρα θα γίνει κλασικό.

Να προσθέσω πως τα σχόλια που γίνονται για τη μουσουλμανική θρησκεία είναι επίσης πολύ καυστικά και πολύ πιο επώδυνα κατά τη γνώμη μου από ένα απλό σκίτσο του Μωάμεθ (πέφτει φοβερό γέλιο στο πρώτο μέρος με το Muslim Sensitivity Training). Και αυτό κάνει την απόφαση της λογοκρισίας ακόμα πιο γελοία. Χώρια που όπως θα δείτε στη Wikipedia, ο Μωάμεθ εμφανίζεται τελικά σε ανύποπτο σημείο.

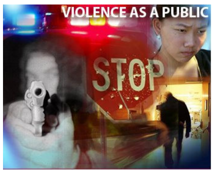
ΥΓ: Την είδηση την πρωτοδιάβασα στο reality tape. Ορίστε πώς τη μετέδωσε το Associated Press.

Η βία στα χρόνια της ευημερίας

p://calledrama.blogspot.com

Angelito

Αν θυμηθούμε την ζωή μας πριν από είκοσι χρόνια, χωρίς να προσπαθήσουμε πολύ θα βρούμε διαφορές στις λεπτομέρειες της σε σχέση με σήμερα, τις οποίες συνήθως δεν παρατηρούμε, καθώς τις έχουμε συνηθίσει στην καθημερινότητα μας. Για παράδειγμα ένας μαθητής γυμνασίου έχει το κινητό ως δεδομένο, εμείς οι τριάντα κάτι στο γυμνάσιο μόνο σε καμιά αμερικάνικη ταινία κι αν το βλέπαμε.

Το ίδιο συμβαίνει και στις γενικές παραμέτρους της καθημερινότητας. Όπως οι κοινωνικοί δείκτες. Από το μορφωτικό επίπεδο – που δεν ταυτίζεται με τους τίτλους ανωτάτων σπουδών – μέχρι το πώς τα μέλη μιας κοινωνίας εκδηλώνονται σε διάφορες περιστάσεις. Από την χαρά και την λύπη, μέχρι τον έρωτα, την διασκέδαση και το παιχνίδι. Η βία πολλαπλασιάστηκε στο επίπεδο των κοινωνικών μας σχέσεων, ασχέτως πόσο κοντά ή μακριά στην ευημερία μπορεί να είναι κάποιος. Δεν είναι μόνο οι «φτωχοδιάβολοι» που δεν έχουν τίποτα να χάσουν που θα αντιδράσουν βίαια σε μια δεδομένη δύσκολη κατάσταση, αυτοί άλλωστε έχουν ένα δίκιο ενίοτε, είναι και οι «καλοβαλμένοι» που στα δύσκολα σηκώνουν την φωνή ή το χέρι, για να μείνω στα πιο ήπια είδη «βίας».

Όσο διαβρώνεται η «συλλογική συνείδηση» της κοινωνίας μας από την αποδοχή της διαφθοράς, τόσο θα αυξάνονται οι «καθώς πρέπει» διεφθαρμένοι που θα ζητήσουν μια σφαίρα στον κρόταφο κάποιου που παρενοχλεί την βασισμένη στην παρανομία «ευημερία» τους. Ίσως και στον ίδιο τον δικό τους κρόταφο!

Οι φτωχοδιάβολοι» που είναι δέκτες της ίδιας καταναλωτικής μανίας – και όλων των υπόλοιπων προτύπων συμπεριφοράς - που εμπορεύονται τα media για όλους ανεξαρτήτως κοινωνικής θέσης, όταν ζορίζονται θα καταφύγουν στην βία. Ενάντια στην όποια εξουσία, ή στους «ευνοούμενους» της, Θυμηθείτε τα επεισόδια στο Ζεφύρι της Αττικής ή στο Παρίσι του περασμένου φθινοπώρου και στις Η.Π.Α. όπου νεαροί βιντεοσκοπούν καυγάδες αστέγων, που τους βάζουν να παλεύουν για μια δόση ναρκωτικών ή για λίγα χρήματα και τις πωλούν σε εκατομμύρια πελάτες που «διασκεδάζουν» με αυτές!

Η πορεία της κοινωνίας μας, με μικρές ή μεγαλύτερες αποκλίσεις, είναι δεδομένη. Το κοινωνικό – οικονομικό πρότυπο που «αντιγράφουμε», από την ένταξη μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κι εδώ, μπορεί να φαντάζει Ευρωπαϊκό, άρα πιο «κοινωνικό», αλλά στην ουσία του είναι Αμερικανικό, άρα πιο «ωμό».

Δεν μπορεί να υπάρξει ανταγωνισμός, χωρίς θύματα, σε μια κοινωνία με δεδομένες σχέσεις εκμετάλλευσης κάποιων από άλλους.

Η βία διογκώνεται ολοένα γιατί σαν μέσο, υπερβαίνει τις συμβάσεις που ορίζουν μια οργανωμένη κοινωνία. Και οι κοινωνίες σήμερα δεν προσφέρουν πολλές δυνατότητες υπέρβασης στους ανθρώπους…

Παγκοσμιοποίηση ή μονοχνωτισμός;

p://rodiat2.blogspot.com

Rodia

Εδώ και αρκετό καιρό ήθελα να σημειώσω δυο λόγια για την παγκοσμιοποίηση και πώς έχει υποστεί διαστροφή η έννοια της λέξης αυτής. Το θέμα του Γκαζμέντ Καπλάνι με τίτλο "Οι γκέι, το τάνγκα και η ένταξη", που αναρτήθηκε στις 15/3/2006 ημέρα Τετάρτη, ιδιαίτερα δε η τελευταία του παράγραφος

«Η «αρρώστια» των σημερινών κοινωνιών, όπου ζουν στις ίδιες πόλεις ιθαγενείς και μετανάστες από όλα τα μέρη του κόσμου, δεν είναι η πολυπολιτισμικότητα αλλά ο πλουραλισμός των μονοπολιτισμών. Που σημαίνει ότι η κάθε κουλτούρα και ο κάθε πολιτισμός περνούν δίπλα ο ένας στον άλλον, στον ίδιο δρόμο, στην ίδια πολυκατοικία, στην ίδια πόλη, χωρίς να επικοινωνούν, χωρίς να μειγνύονται... Σαν τα καράβια την νύχτα στον ωκεανό...»

με διευκολύνει να το πράξω σήμερα, αν και πολύ θα ήθελα επίσης να καταθέσω μερικές σκέψεις περί του στιγμιαίου της επικοινωνίας στο διαδίκτυο -αυτές όμως μπορούν να περιμένουν λίγο ακόμα.

Οταν λέμε (και γράφουμε και σκεφτόμαστε) τη λέξη "παγκοσμιοποίηση" ο νους μας πηγαίνει σε ένα κόσμο όμορφο κι αγγελικά πλασμένο -που έλεγε κι ο ποιητής, τον οποίο εκτιμώ λίγο.

Η κατάσταση που μας επιβάλλεται σήμερα, αυτή η εκ των άνω εκπορευόμενη παγκοσμιοποίηση, δεν είναι το ποθούμενο απο την ανθρωπότητα. Και μόνο το ότι επιβάλλεται αντί να κατακτηθεί, είναι σοβαρό μειονέκτημα και όχι για λόγους αυστηρώς εγωιστικούς, ότι δηλαδή "φάε μουσακά που σ' αρέσει" και "όχι, δεν τρώω επειδή μου το επιβάλλεις". Η ιδιαίτερη οικονομικοπολιτική κατάσταση, η οποία επιβάλλεται στους λαούς του κόσμου σήμερα, θα ήταν κάτι τι ενδιαφέρον και ευπρόσδεκτο αν αυτό τους έφερνε πιο κοντά, τους μάθαινε τη συνεργασία, την αλληλοεκτίμηση, την αλληλοπαραδοχή, την επικοινωνία και την ανταλλαγή γνώσεων και πολιτισμού γενικότερα. Η παγκοσμιοποίηση όμως, όπως τη γνωρίζουμε σήμερα, δεν πήγασε αυθόρμητα από τις καρδιές των ανθρώπων, αλλά έφτασε βίαια από τα ταμεία των επιχειρήσεων και από τα οικονομικά υπουργεία των διαφόρων κρατών, που είναι ταγμένα να εξυπηρετούν τις επιχειρήσεις αυτές.

Το δεύτερο συνθετικό του όρου, δηλαδή το "-ποίηση" εκ του ρ. "ποιώ", σημαίνει κατι που είναι φτιαχτό, όπως λέμε "ομογενοποίηση" για τις μπάλες των σκουπιδιών που οδηγούνται στα "εργοστάσια" καταστροφής τους.

Δεν έχει ληφθεί υπόψη απο τους εγκεφάλους, που συνέλαβαν τη φαεινή(!) ιδέα να συγκεντρώσουν τις ανθρώπινες μάζες κάτω από τη στιβαρή οικονομική γροθιά τους, η ιδιαιτερότητα των λαών και των ανθρώπων οι οποίοι τους αποτελούν, τα πολιτισμικά, τα θρησκευτικά, τα εθιμικά, τα ιστορικά και άλλα χαρακτηριστικά τους. Αυτά τα χαρακτηριστικά που ενώνουν ή/και διχάζουν λαούς και ανθρώπους, το αλάτι που δίνει νοστιμιά στις μεταξύ τους σχέσεις, αγνοήθηκε -πιθανότατα σκοπίμως, ώστε να εφαρμοστεί το κλασικό "διαίρει και βασίλευε". Η απομόνωση των εξουσιαζόμενων βολεύει πάντα τους δυνάστες, όπως και η έλλειψη παιδείας. Η Διαίρεση και η Βλακεία είναι τα δυο πόδια της Εξουσίας.

Απομένει λοιπόν τώρα στους λαούς και στους ανθρώπους, αν θέλουν να εναντιωθούν στο απατηλό στοίχημα της ευμάρειας που υπόσχονται οι ανέκαθεν εξουσιαστές, να αναλάβουν δράση με απλά μέσα: Με την επικοινωνία, τη συνεργασία, την αλληλοαποδοχή και την αλληλοϋποστήριξη.

Σκέψεις περί υιοθεσιών κτλ κτλ κτλ

ttp://rodiat2.blogspot.com
Rodia

Η Costantina άνοιξε ένα νέο blog με τίτλο YIOTHESIES όπου αιτείται την αλλαγή του Νόμου περί υιοθεσιών. Την απλοποίησή του δηλαδή, ώστε να είναι πιο εύκολες και συντομότερες οι διαδικασίες υιοθεσίας ενός παντέρημου παιδιού.

Το ζήτημα με είχε απασχολήσει πριν από πολλά χρόνια, όταν μια θεία της μάνας μου, πολύ ευκατάστατη επιστήμων, έφτασε σε διαδικασίες παράξενες ώστε να καταφέρει να υιοθετήσει ένα παιδάκι. Οχι μέσω των ιδρυμάτων, επειδή εκείνα δίνουν για υιοθεσια παιδιά μόνο σε ζευγάρια και εκείνη (η θεία) ήταν ανύπαντρη.

Κάποτε, όταν η μικρή μου κόρη ήταν 3 μηνών, είχε συμβεί ένα περιστατικό που με είχε συγκλονίσει. Είχε βρεθεί ένα μωράκι 15 ημερών έκθετο και κακοποιημενο άγρια στο δρόμο. Το συζητήσαμε με το σύντροφό μου και θελήσαμε να το βοηθήσουμε να μεγαλώσει, να το κάνουμε δικό μας παιδί. Σκοντάψαμε στο Νόμο. Επειδή είχαμε ήδη δυο παιδιά για να γίνουμε "θετοί γονείς" και επειδή είχαμε αρκετό εισόδημα για να χριστούμε "ανάδοχη οικογένεια".

Εκτοτε, συχνά σκέφτομαι τα παιδιά που μεγαλώνουν σε ιδρύματα. Κάπου κάπου, όταν επισκέπτομαι το ΠΙΚΠΑ και αυτά τα μουτράκια με υποδέχονται ως "μαμά" τρελλαίνομαι από θλίψη για το τι τα περιμένει σαν μεγαλώσουν και βγούν στην κοινωνία "μας". Γιατί η κοινωνια δεν είναι γι αυτά, δεν είναι ΚΑΙ δική τους, μια και τα αποστρέφεται.

Εφτασα λοιπόν στη σκέψη της αποτροπής του να υπάρχουν έκθετα παιδιά, της ΠΡΟΛΗΨΗΣ δηλαδή του "φαινομένου" αυτού. Πώς; Με το να υποστηρίζονται οι γονείς, να στηρίζεται η οικογένεια με κάθε τρόπο ώστε να
ΜΗ ΦΤΑΝΕΙ στο σημείο να δίνει (με όποιο τρόπο) τα παιδιά της.

Το κράτος (που ΕΜΕΙΣ το αποτελούμε) χρειάζεται την οικογένεια (ακόμα, μέχρι να φτάσει να ξεφουρνίζει παιδιά με το σύστημα κλωνισμού) για να αποκτά νέους πολίτες. ΟΦΕΙΛΕΙ λοιπόν να στηρίζει επαρκώς αυτό το θεσμό.

Παρακολουθώντας εκπομπές (λεγόμενες) trash TV, αν και περισσότερο τείνουν προς trace TV, μια και ιχνηλατούν πτυχές που εμείς οι "καθωσπρέπει" αδυνατούμε να φανταστούμε καν ότι υπάρχουν, είχα την ευκαιρία να δω ένα ζευγάρι γονέων που απεγνωσμένα ζητούσε να τους επιστραφούν τα 5 (πέντε) παιδιά τους πίσω απο τα ιδρύματα όπου τα είχε στείλει κοινωνική λειτουργός κρίνοντας ανεπαρκή τα μεσα που τους παρείχαν οι γονείς τους, δηλαδή ένα χώρο διαβίωσης για ΟΛΗ την οικογένεια σε κοντέϊνερ εμβαδού 30 τ.μ. μετά από το σεισμό. Αντί να βοηθήσει το κράτος (ΕΜΕΙΣ δλδ, επιμενω) να καλυτερέψουν οι συνθήκες διαβίωσης, να συνδράμει το ζευγάρι των ενηλίκων ώστε να έχει εργασία και συνεπώς αρκετό εισόδημα ώστε να διατρέφει "σωστά" τα παιδιά του, έσπευσε να πάρει τα παιδιά και να τα στείλει στις "σωστες" συνθήκες διαβίωσης των ιδρυμάτων.

Εκτός από αυτό το περιστατικό, παρακολούθησα και μια διαφορετική ιστορία, όπου ένα παιδάκι δεν γινόταν δεκτό από ιδρύματα που δήλωναν πληρότητα (ενώ είχαν θέσεις) επειδή ήταν άτακτο και με "παραβατική" συμπεριφορά. Τα ιδρύματα λοιπόν επιθυμούν παιδιά ρομποτάκια, ήσυχα και παραδομένα, υποταγμένα ανθρωπάκια.

Τελικά, πιστεύω ότι όχι μόνο ο Νόμος για τις υιοθεσίες θελει συμμάζεμα, αλλά ότι ΟΛΗ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ των "φαινομένων" ΠΑΙΔΙ και ΦΤΩΧΕΙΑ χρειάζεται νεες βάσεις. Για να μην αποτελούν φαινόμενα πλέον και να πέσουν στο χώρο της ανυπαρξίας.

Αυτά -για την ώρα.

Σιγά καλέ κορίτσια!

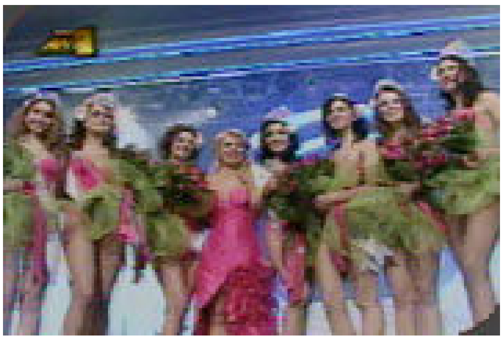
BlueBloy
http://homepages.pathfinder.gr/BlueBloy/weblog.html

Πως κάνουν έτσι αυτές οι φιναλίστ στα καλλιστεία? Βγαίνει η άλλη Σταρ Ελλάς και μετα βίας κρατάει τα δάκρυα της.... Της βάζουν το στέμμα, να σου το δάκρυ κορόμιλο, σιγά καλή μου, πως κάνεις έτσι.... Σταρ Ελλάς βγήκες, λες και θα ξυπνήσεις αύριο και θα σου χουν λυθεί όλα τα προβλήματα.... Αμμμ που να ξερες τι έχεις να τραβήξεις από δω και περα.....

Για τον τίτλο ρε γαμώτο
Θα μου πεις, εμ, με ενα ονειρο πανε εκει τα κοριτσια, να βγουνε σταρ, μις, και δεν συμμαζευεται..... Δηλαδή, το κοριτσάκι σαν τα κρύα τα νερά που είναι 19 χρονών, είμαστε ίδια ηλικία, μεγαλώσαμε στο ίδιο πανω κάτω πολιτισμικό περιβάλλον, ακούγοντας ίδιες μουσικές, βλέποντας τις ίδιες ταινίες στο σινεμά, τρώγοντας τα ίδια τηλεοπτικά και πάσης φύσεως προιόντα, (παγκοσμιοποίηση γαρ), αυτό το κοριτσάκι έχει όνειρο ζωής να πάει να διακριθεί στα καλλιστεία???

"Όταν μεγαλώσω θέλω να γίνω Σταρ Ελλας!!"
Το κορίτσι αυτό έχει ονειρο να την βαθμολογήσουν ποιοι??? Η Ελεωνόρα Μελέτη??? Ποια? Η Ελεωνόρα Μελέτη, που δεν έχω κάτι προσωπικό με την κοπέλα αλλά ποια είναι και είναι και κριτής στα καλλιστεία τρομάρα της?? Η να τη βαθμολογήσει ποια? η η γκομενα (συγγνώμη σύζυγος) του Μινωα? (καλο πουτανάκι και του λόγου της, τον τύλιξε τον καναλάρχη).....
Δηλαδή λίγη αξιοπρέπεια δεν υπάρχει ρε γαμώτο?

...Aksioprepia, what is this???
Και καλά ποιος τη χέζει την αξιοπρέπεια, τι νομίζουν όμως ότι θα κερδίσουν από αυτήν την ιστορια...??......"Κοπελιές η θέση της παρουσιάστριας του Καιρού είναι καπαρωμένη από την παλαίμαχη Σταρ Ελλάς 95' Ελένη Παπαιωάννου και δε λέει να μεινει κενή μέχρι λόγων ανωτέρας βίας της τελευταίας... Λοιπόν, η Αναπληρωματική ας πάρει το Super Game, κάθε μέρα στις 4.... Η Μις θα πάρει τη στήλη για υφάσματα στον Πρωινό Καφέ (να γιατί χρειάζεται το Ελεωνοράκι)... Η Σταρ η καλύτερη, αφού περάσει από Τατιάνες, Λαμπίρες, δελτία, εκπομπές, διαφημίσεις, το κρεβάτι μου, και τον διαγωνισμό Μις Κόσμος (και πάρει τον πούλο φυσικά)θα ασχοληθεί με το τραγούδι, θα αναλωθεί στο Fame Story 6, και θα φύγει όπως ήρθε (και από την πίσω πόρτα).....
Εγώ άραγε αν πήγαινα στα καλλιστεία τι θα έβγαινα??? Θα μου πεις σε τι καλλιστεία θα πήγαινες..........

Για τον Κώστα Τσαλικίδη

http://apallou.blogspot.com

alas

http://www.whycostas.com/index_gr.php
Σ' ΑΥΤΉ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

ΓΙ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΝΟΙΑΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ! ΓΙΑΤΙ ΖΩΗ ΧΩΡΙΣ ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ!

Αγαπητοί φίλοι

Σας στέλνω την ηλεκτρονική σελίδα που δημιούργησε η οικογένεια του Κώστα Τσαλικίδη η οποία αναζητά απάντηση στο ερώτημα που προκύπτει σχετικά με τον θάνατο του Κώστα. http://www.whycostas.com/index_gr.php

Έχοντας αγαπήσει αυτόν τον πολύτιμο άνθρωπο και γνωρίζοντας την προσωπική του ζωή, από τόσο κοντά όσο ο καθένας από εσάς μπορεί να γνωρίζει την προσωπική ζωή των αδελφών του και των 3 καλύτερων φίλων του, εγγυώμαι την ηθική ακεραιότητα του βίου του και γνωρίζω οτι ο θάνατος του δεν μπορεί να προήλθε για κανέναν άλλο λόγο πλέον του περιβάλλοντος εργασίας του.

Στην ιστοσελίδα της οικογενείας, συγκεντρώνονται οι νεότερες αποκαλύψεις που γνωστοποιήθηκαν σε όλους μας, από το πόρισμα της ΑΔΑΕ και στοιχειοθετούν εύλογα ερωτήματα σχετικά με το ρόλο της Vodafone, η οποία εξ' αρχής επιδίωκε τον αποσυσχετισμό του χαμού του Κώστα από την υπόθεση των υποκλοπών.

Σας καλώ να διαβάσετε τις θέσεις της οικογένειας Τσαλικίδη και να ψηφίσετε δηλώνοντας τη θέλησή σας να διαλευκανθεί πλήρως το σκέλος της υπόθεσης υποκλοπών που σχετίζεται με τον θάνατο ενός εξαιρετικού αδελφού μας.

Τέλος, θα ήταν επιθυμητή η προώθηση της παραπάνω ιστοσελίδας σε γνωστούς και φίλους οι οποίοι μπορούν να βοηθήσουν στην διάδοση των απόψεων της οικογένειας του Κ Τσαλικίδη.

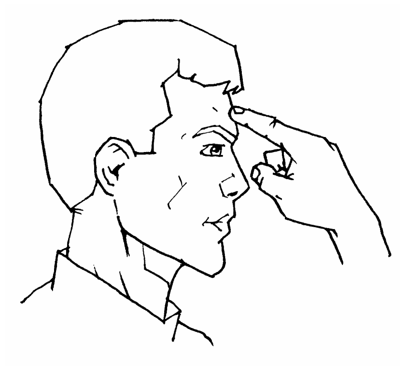
Γιώργος Γουλιέλμος
Ηλεκτρολόγος-Μηχανικός

ΔΙΑΔΩΣΤΕ ΤΗΝ...

Όταν ζούμε στην κριτική

p://rodiat2.blogspot.com

Rodia

Οταν «κρίνουμε, συγκρίνουμε, προτιμούμε, απορρίπτουμε», ζούμε στην «κριτική». Οταν ζούμε στην κριτική, ζούμε στο σκοτάδι. Ζούμε στο εσωτερικό σκοτάδι. Ενώ έχουμε την ψευδαίσθηση ότι βλέπουμε πιο καθαρά, πιο αντικειμενικά, στην πραγματικότητα έχουμε τυφλωθεί.
Οποιος ζει στην κριτική, δεν έχει εμπιστοσύνη πρώτα στον εαυτό του κι ύστερα στους άλλους. Οποιος δεν έχει εμπιστοσύνη, δεν έχει γνώση, ουσιαστική γνώση. Οποιος δεν έχει γνώση, δεν έχει πίστη. Οποιος δεν έχει πίστη, ζει σε καθημερινή αγωνία. Αυτός ο άνθρωπος είναι απελπισμένος.
Οποιος καρπός έχει ρίζα του την κριτική, είναι δηλητηριαμένος.
Πρέπει να τον αρνηθούμε. Οταν σας αγαπώ εσάς, γιατί έχω κρίνει, συγκρίνει, προτιμήσει κι απορίψει κάποιον ή κάποιους άλλους, δεν σας αγαπώ. Είναι ακριβώς το ίδιο με το να σας έχω απορρίψει εσάς, γιατί αγαπώ κάποιον ή κάποιους άλλους

(...)

Μα όλ' αυτά τα δηλητηριασμένα φρούτα που ανήκουν περισότερο στο δικό μας δυτικό πολιτισμό, όσο κι αν μείνουν πίσω μας, ξανάρχονται σαν «επιδημίες». Κάθε φορά που θα ζήσουμε μια αλλαγή, κάθε φορά που θα γίνει μια αλλαγή δίπλα μας, γύρω μας, νιώθουμε απειλημένοι κι η κριτική αναβλύζει απο τις ιστορικές μας ρίζες. Και μιλώ για τις ιστορικές ρίζες του ανθρώπου, γιατί η «απόρριψη» σαν πράξη και σαν συναίσθημα είναι αποκλειστική ανθρώπινη κατασκευή. Ανήκει στις ρίζες της ιστορίας του είδους μας και όχι στις ρίζες της φύσης του ανθρώπου.
Δεν είναι κοσμικός νόμος, αλλά ιστορική κατασκευή.

(...)

Δεν αρνιόμαστε την «κριτική» με μια «αντίθετη κριτική»

____
..μερικές γραμμές του ανθρωπολόγου Κ. Φωτεινού.

Περί blog και άλλων δαιμονίων

http://chartopontikas.blogspot.com

Χαρτοπόντικας

Για τους λίγους που δεν το κατάλαβαν, ο τίτλος είναι από το Γκαμπριέλ Γκαρσία Μαρκές με μια ελαφρά τροποποίηση: αντί για "έρωτος" υπάρχει "blog".
Άκομψη λέξη, ωχριά στη σύγκριση, ειδικά σε τέτοια σύγκριση.

Δεν απέχει όμως σε ουσία. Γιατί το blogging έχει όλα τα χαρακτηριστικά του έρωτα:
Ξεκινάς μ' ενθουσιασμό. Στην περίπτωση του έρωτα, στον άλλο βλέπεις την ενανθρώπηση του αγγελικού. Στο blog την υλοποίηση του 'πνευματικού'.
Στο έρωτα γρήγορα έρχεται η κλινοπάλη. Στο blog η πάλη με το πληκτρολόγιο και την οθόνη.
Και στις δύο περιπτώσεις θέλεις να 'σαι αρεστός: στον άλλο ή στους άλλους αντίστοιχα.
Κι αν θελήσω να τραβήξω την αναλογία παραπέρα, όπως ο έρωτας γρήγορα σβήνει (και μετά έρχεται η αγάπη ή η συνήθεια, διαλέγετε και παίρνετε) έτσι κι η ζέση για ιστογραφίες γίνεται 'άστο-γραφίες' και τέλος αστοχίες.

Δεν είναι όμως αυτή η μοίρα όλων των πραγμάτων, η απροσκάλεστη κι αναπόφευκτη φθορά;

Μετά το blogging τι θα μείνει;
Μα ότι και μετά τον έρωτα. Οι εικόνες λαμπερών στιγμών που ο χρόνος εξιδανικεύει κι η μνήμη εξαϋλώνει.

Ως εδώ το πάρτι όμως. Γιατί σαν το σπαστικό αγνωστικιστή επιστήμονα, που φροντίζει με τη συστηματικότητά του να καταρρίπτει 'αλήθειες' που πιστέψαμε και ,κυρίως, αγαπήσαμε, έτσι και 'γω θα προσπαθήσω να πω τι βλέπω πίσω απ' αυτό το πανηγύρι, παρά την ολογοήμερη επαφή μου με το χώρο. Και σ' αυτό θα δανειστώ τη φωνή του ποιητή (χωρίς να μεταφράσω, κι ο νοών νοείτω).

THE SICK ROSE

O Rose, thou art sick
The invisible worm,
Than flies in the night,
In the howling storm,

Has found out thy bed
Of crimson joy,
And his dark secret love
Does thy life destroy.
William Blake, Songs of Experience

Κάθε επίδοξος ή φτασμένος συγγραφέας έχει στην κορυφή της ατζέντας του (θα χρησιμοποιήσω μια παλιομοδίτικη λέξη) τη δόξα.
Στο blogging η δόξα μετράται σε hits κι ανταμοίβεται με προτάσεις για εκδόσεις κι επανεκδόσεις.
Βέβαια, κάθε επίδοξος ή φτασμένος συγγραφέας, θα διαρρήξει τα ιμάτιά του σε μια τέτοια εξήγηση. Θα επινοήσει καλύτερες: ανάγκη, προσφορά, έκφραση, κάνω-το-κέφι-μου, ομορφιά, αλήθεια κτλ κτλ.

Αχ Νίτσε, Νίτσε!

Γι αυτό τρελάθηκες! Είδες πολύ βαθιά μέσα στην ανθρώπινη πρόθεση :

"Αληθινά πάντα κάτι μας τραβά- δηλαδή προς το βασίλειο των συννέφων: πάνω σ' αυτά αποθέτουμε τα πολύχρωμα τομάρια μας και τα ονομάζουμε κατόπιν θεούς κι υπερανθρώπους...
...
Αχ, πόσο βαρέθηκα όλα τα ανεπαρκή πράγματα που θέλουν με το ζόρι να είναι γεγονότα!, Αχ, πόσο βαρέθηκα τους ποιητές."

Από το Τάδε έφη Ζαρατούστρα, Για τους ποιητές

Αν πρέπει να αναρωτηθεί κάτι κανείς εδώ, είναι το που βρίσκεται το κακό: στην επιδίωξη της 'δόξας' ή στην μη παραδοχή της επιδίωξης.
Μάλλον στο δεύτερο.

Γιατί το πρώτο είναι κάτι που μας το κληροδοτεί η φύση. Όχι αυτούσιο, αλλά σαν σπόρο που φυτρώνει μέσα στις πέτρες του μυαλού κι όταν ξεμυτίζει στο φως, κανείς δεν ασχολείται με το βούρκο που ρουφάν οι ρίζες του.

Για μένα, "Its elementary, my dear Watson" κι ανοίγω το πουκάμισο για να δεχτώ τις όποιες ομοβροντίες.

As seen on DVD: Sympathy For Lady Vengeange

http://hauptpunkte.blogspot.com

Lkroy 21

Sympathy For Lady Vengeance (2005, 112')
Σκηνοθεσία: **Chan-wook Park**
Παίζουν: **Yeong-ae Lee, Min-sik Choi, Il-woo Nam**, κλπ

Γενικά:
"*Η εκδίκηση είναι ένα πιάτο που τρώγεται όχι απλά κρύο αλλά κατευθείαν από την κατάψυξη*" έλεγε ένας φίλος μας παλαιότερα και ως φράση ταιριάζει απόλυτα στην θεματολογία της τριλογίας εκδίκησης του **Chan-Wook Park**, του οποίου πιο γνωστή δημιουργία είναι το *Old Boy*. Το τελευταίο μέρος αυτής της τριλογίας για την εκδίκηση είναι το *Sympathy For Lady Vengeance*. Αν περιμένετε πάντως να δείτε το ...Old Girl(!) θα απογοητευτείτε. Αν την δείτε "ανοιχτοί", μια πολύ καλή ταινία με πολλά μυνήματα σας περιμένει...

Πλοκή:
Η **Lee Geum-Ja** (την οποια παίζει η πανέμορφη **Yeong-ae Lee**) αποφυλακίζεται μετά από 13 έτη κάθειρξης για την απαγωγή και τον φόνο ενός πεντάχρονου αγοριού. Με την βοήθεια των πρώην συγκρατουμενων της βάζει εμπρός το επι δεκατρία χρόνια ετοιμαζόμενο "σχέδιο" εκδίκησης...

Σχόλια:
Η τελευταία ταινία του **Chan-Wook Park** ξεφεύγει από το στυλ των δύο προηγούμενων ταινιών του. Ξεφεύγουμε πλέον από τα έξυπνα τρικ που αλλάζουν την πορεία της πλοκής εντυπωσιάζοντας τον θεατή ή τις σοκαριστικές σκηνές που "γυρνάνε" το στομάχι. Δεν λείπουν αυτά τα δύο χαρακτηριστικά στοιχεία αλλά σαφώς είναι δοσμένα σε πιο χαλαρή βάση και ενσωματωνονται πλήρως στο ύφος της ταινίας. Οι βίαιες σκηνές επίσης αυτή τη φορά περισσότερο εννοούνται παρά απεικονίζονται.

Η ταινία στέκεται περισσότερο στα συναισθήματα, άλλλωστε η ιστορία αυτή την φορά είναι μια απλή ιστορία εκδίκησης και λείπουν οι περιέργες "επιπλοκές" των δύο προηγούμενων. Η **Lee Geum-Ja** θα ολοκληρώσει τελικά το σχέδιο της εκδικησής της με έναν τρόπο που σε βάζει να αναλογιστείς έαν η δικαιοσύνη όντως αποδόθηκε και επήλθε η λύτρωση ή τελικά τα θύματα μετατράπηκαν σε θύτες. Κατα τα άλλα η αισθητική των πλάνων, η όμορφη χρήση της μουσικής και η απόδοση των ηθοποιών στους ρόλους τους παραμένουν στα ίδια υψηλά επίπεδα των δύο προηγούμενων ταινιών.

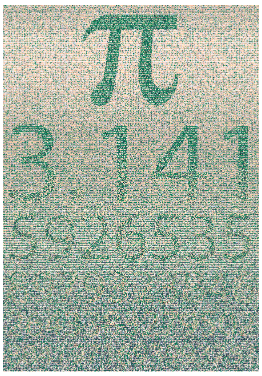
Συστήνεται ανεπιφύλακτα.

Α! Και ένα σχόλιο για το τέλος:
Οι συγκρίσεις με το *Kill Bill* που λίγο πολύ στέκεται στο ίδιο θέμα, μια όμορφη γυναίκα παίρνει την εκδικησή της, αποβαίνουν μάλλον μοιραίες για το πόνημα του πολυδιαφημισμένου "κλεφτοκοτά αλλά με στυλ" αμερικάνου. Εδώ έχουμε μια πραγματικά όμορφη ταινία γεμάτη συναίσθημα και όχι μια καλογυρισμένη συρραφή κινηματογραφικών ειδών προς χάριν εντυπωσιασμού.

3.14

http://moga.wordpress.com

Moga

Τις προάλλες μιλούσα με έναν καθηγητή μου για το π. Κοινώς, 3.14159265. Ή μάλλον pi (αγγλιστί). Η μόνη διαφορά βέβαια είναι ότι αναφερόμουν στην ταινία, και όχι τόσο στο μαθηματικό σύμβολο! Πιστεύω ότι είναι ίσως η πιο παρανοϊκή ταινία που έχω δει ποτέ. Ωστόσο, αυτό δεν αναιρεί την αξία της. Θυμάμαι στο Λύκειο είχα την αφίσα του π στο δωμάτιό μου, και μια φωτογραφία του Requiem for a Dream στην πόρτα μου.

Αυτό που μου άρεσε στο π, και γενικότερα στις ταινίες του Aronofsky,είναι η cult αίσθηση που σου αφήνει. Αισθάνεσαι βαθύ οίκτο για τους χαρακτήρες του, αλλά ταυτόχρονα είναι τόσο σχιζοφρενικά τα σενάριά του που ξεφεύγεις από οποιαδήποτε ρεαλιστική αντιμετώπιση των πραγμάτων. Το καλύτερο πάντως, εκτός από τα soundtrack (εξίσου παρανοϊκά όσο και οι ταινίες), είναι η φιλοσοφία του.

- Mathematics is the language of nature
- Everything around us can be represented and understood from numbers
- If you graph the numbers in any systems, patterns emerge.

Κάτι ανάλογο πήγε να κάνει και ο Dan Brown με το Golden Ratio (a.k.a. "Η Θεία Αναλογία") στο περιβόητο βιβλίο του, αλλά μάλλον του έλειπε η πρωτοτυπία. Η ιδέα της μαθηματικής απεικόνισης της ζωής και της παράνοιάς της πάντως είναι συναρπαστική.

Life is…

http://www.myblog.gr/MiSSLiTTleDeVil

MiSSLiTTleDeVil

Με πηρε η αδερφη μου τηλεφωνο πριν λιγο,
και μου ειπε τα νεα για εναν φιλο..
Οχι ακριβως φιλο δηλαδη..
Κατι λιγοτερο απο φιλος και κατι περισσοτερο απο γνωστος.
Καναμε παρεα καποιο διαστημα.. Βγαιναμε μαζι, καναμε αταξιες κλπ
Μετα κοψαμε, γιατι εγω σοβαρεψα ενω εκεινος οχι..

Μου ειπε λοιπον, οτι αυτος ο φιλος "εφυγε".. πριν 4 μερες.
Ηταν μπλεγμενος με ναρκωτικα, και το τελευταιο διαστημα τον ειχα μεσα..
Βγηκε πριν λιγες μερες..

Παρολο που δεν καναμε πλεον παρεα, μεχρι πριν 1 χρονο και κατι
τυχαινε να τον συναντω στον δρομο και εδειχνε ενταξει..
Μπλεγμενος μεν, αλλα ενταξει..
Αποφασισμενος να ξεμπλεξει δεν ηταν ποτε..
Ηταν "μαγκας" οπως ελεγε και θα τα καταφερνε με τον τροπο που εκεινος ηθελε..
Ε, αυτη η "μαγκια" τον πηρε μαζι του τελικα.
Εχει χαθει η αισθηση του τι σημαινει πραγματικα να εισαι "μαγκας".

Και ηταν μικρος.. Μολις 24 χρονων..
Τι εχεις προλαβει να ζησεις μεχρι τα 24 σου?

Γιατι το κανετε αυτο στον εαυτο σας?
Γιατι βασανιζεστε με τετοιο τροπο?
Γιατι δεν θελετε να ΖΗΣΕΤΕ πραγματικα?

Με πονaει που "εφυγε"..
Με πονaει περισσοτερο ομως που δεν ηταν
ο τελευταιος που εφυγε με αυτον τον τροπο..
Ποσοι ακομα?
Γιατι δεν το παιρνετε αποφαση να ΖΗΣΕΤΕ επιτελους?!

ΠιΕς: Διαβασα σε καποιο site :
"Στοχος μας η ζωη.. Και οχι η ζωη μας στοχος.."
Μονο να το πιστεψετε χρειαζεται..

Η τάξη, η ησυχία και οι super γιαγιάδες…

://homepages.pathfinder.gr/YiannisD/Mple_Tetradio.html

YiannisD

Κοίτα να δεις τί γίνεται στον κόσμο μας...!! Δεν πρόκειται ακριβώς για σημερινό νέο, αλλά για είδηση της προηγούμενης εβδομάδας, όμως σήμερα την διάβασα και σήμερα σας την μεταφέρω εδώ:

Στο εδώλιο οι γιαγιάδες στις ΗΠΑ!

*Η είδηση είναι της 21ης Απριλίου και την "ψάρεψα" από τον δικτυακό τόπο του **Flash.gr**.*
Λέει δε τα ακόλουθα:

*"Δεκαοκτώ ηλικιωμένες γυναίκες δικάζονται στις ΗΠΑ μετά τη σύλληψή τους σε διαδήλωση κατά του πολέμου στο Ιράκ. Τα 18 μέλη της οργάνωσης **Ειρηνευτική Ταξιαρχία Γιαγιάδων**, που κατηγορούνται για διατάραξη της τάξης επειδή διαδήλωναν έξω από ένα στρατολογικό γραφείο στην πλατεία Τάιμς της Νέας Υόρκης.*
*Στο πλευρό τους, κατά την έναρξη της δίκης τους, βρέθηκαν πολλοί ακτιβιστές, μεταξύ των οποίων και η Σίντι Σιχάν, πρωταγωνίστρια στον αγώνα κατά του πολέμου μετά το θάνατο του γιου της στο Ιράκ. Οι κατηγορούμενες είναι **ηλικίας από 50 έως και 91 ετών**.*
Η βοηθός εισαγγελέα, Έιμι Μίλερ, υποστήριξε από την πλευρά της ότι η υπόθεση που εκδικάζεται είναι απλή καθώς δεν αφορά τον πόλεμο αλλά τη διατάραξη της τάξης."

Τί να σχολιάσω εδώ τώρα; Σαφώς δεν θα υπάρξει σοβαρή
ποινή (ή τουλάχιστον αυτό ελπίζω, αλλά ποτέ δεν ξέρεις...)
αλλά το όλο θέμα είναι κωμικοτραγικό. Προσπαθώ δε να θυμηθώ, τότε στις διαδηλώσεις στις ΗΠΑ, αν είχαν κάνει φασαρίες οι ...super-γιαγιάδες! Δεν θυμάμαι όμως...
Αλήθεια, αυτήν την αμερικάνικη ήπειρο (που είναι "νέα") αλλά και την άλλη την ευρωπαία, την "γηραιά" πότε θα τις
φέρουμε στο εδώλιο για Διατάραξη της Τάξης της Υφηλίου;
Ε; Πότε;;

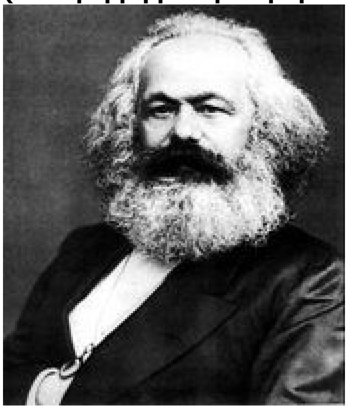

Ή περιέργια σκοτώνει μόνο τους βλάκες και τους κακούς

http://padrazo.blogspot.com

Pedrazo

(Με αφορμή μια ερώτηση του φίλου i.p.potis)

Θυμάμαι μικρός που προσπαθούσα να κρυφακούσω τι λέγανε οι μεγάλοι τα βράδυα όταν έκλειναν το ραδιόφωνο . Χούντα βλέπεις , μιλάγανε ψιθυριστά και όσο μπορούσαν κρυφά από εμένα και από τα ντουβάρια που καταυτούς είχαν αυτιά. Εγώ έπιανα διάφορα κάνοντας τον αδιάφορο ανα και μερικές φορές συνελάμβαναν το βλέμμα μου , μου χαμογελούσαν συνωμοτικά χωρίς να ξέρω γιατί και συνέχιζαν πιο χαμηλόφωνα . Σε λίγο βέβαια ξεχνιόντουσαν αι ανέβαζαν τους τόνους. Πίστευα ότι είναι πολύ σημαντικά αυτά που λένε για να τα συζητάνε με τόσο πάθος και μυστικότητα οι άνθρωποι που αγαπάω αλλά γιατί όταν έλειπε ο πατέρας μου;

Κάποτε λοιπόν άκουσα να μιλάνε για κάποιον Μαρξ και κάποιο Κεφάλαιο. Εγώ ήμουν 13 στα 14 τότε. (1973 ήταν, χειμώνας) . Την άλλη μέρα έτυχε να σχολάσουμε νωρίς και πήγα στη βιβλιοθήκη του Πειραιά -κάτω από το δημοτικό ήταν τότε. Μας είχαν πεί από το σχολείο να πηγαίνουμε όμως εμένα μου άρεσε γιατί ένιωθα λίγο σπουδαίος μέσα στη σιωπή του αναγνωστήριου αλλά και όταν έβγαινα έξω στον αέρα. Ενιωθα ότι άλλαζε μέχρι και ο τρόπος που περπατούσα ή εγώ ήθελα να τον κάνω πιο σπουδαίο.

Πάω λοιπόν ο καλός σου και στέκομαι μπροστά στον ψηλό πάγκο του υπεύθυνου -κύριο Τεράστιο τον έλεγα από μέσα μου έτσι καθώς ανέτελλε πίσω από τους τόμους των βιβλίων και την χαρτούρα-. Εγώ μια σταλιά τότε , όπως στη φωτογραφία έσκυβε για να μου μιλήσει.Ναι αλήθεια μικρούλης αρκετά. Γράφω στο χαρτάκι της αίτησης "Μαρξ. Το Κεφάλαιο". Το δίνω στον υπάλληλο και του λέω " Το θέλω να το πάρω σπίτι". Το παίρνει ο Υπάλληλος , το διαβάζει , με κοιτάει, "Ξέρεις τι είναι αυτό αγοράκι μου; Θα το καταλάβεις;" με ρωτάει. "Θα δώ" του απαντάω. "Δε μπορώ να στο δώσω σπίτι" μου λέει σιγανά "κάτσε εδώ να το διαβάσεις". Και μου το δίνει . Διάβαζα μια ώρα, κρατούσα σημειώσεις, ξεφύλλιζα μήπως και βρώ κάτι που να ταιριάζει με τα υπόλοιπα που έλεγαν οι μεγάλοι. Τίποτα. Ελεγε πράγματα βέβαια που δεν τα είχα ακούσει ούτε τα είχα σκεφτεί αλλά γιατί η αυτή μυστικότητα ρε παιδί μου;Και να μη μου το δίνουν σπίτι. Αφού την Αγια γραφή μου την είχαν δώσει. -Ναι δεν την είχαμε σπίτι-. Τέλος πάντων εμένα λογικός άνθρωπος μου φαιν'οτανε ο κύριος Μαρξ αν και λίγο βαρετός και ακαταλαβίστικος. Πείνασα στο τέλος , έφυγα.

Πάω σπίτι , βρίσκω τον παππού μου να μιλάει με την μαμά μου. Ευτυχώς ο πατέρας μου δεν είχε γυρίσει. Βέρος δεξιός. Πολυκομματική οικογένεια με δεξιά μειοψηφία.Η απλή αναλογική πήγαινε περίπατο. Ολο τον κράζανε. Εγώ με τους άλλους ήμουνα αλλά τον λυπόμουνα κιόλας.

Τους λέω λοιπόν "Τον έχετε διαβάσει τον Μαρξ; " με λίγο ειρωνική τσαντίλα -τι χαζά μυστικά , ο άνθρωπος για μισθούς και εργάτες έλεγε -είχα έτοιμο και το τετράδιο με τις σημειώσεις. "Οχι" μου λένε "γιατι τον έχεις διαβάσει εσύ;" "Ναι" τους απαντάω. "Σήμερα στη βιβλιοθήκη του Πειραιά". Κόκκαλο αυτοί "μη το πείς στο πατέρα σου και μη τοπείς σε κανέναν" Μόνο αυτό είπαν . Από τότε με αφηναν να ακούω κανονικά τις συζητήσεις τους. Για να μου φεύγει η περιέργεια είπαν." Αλλά εγώ ξαναπήγα. Και μετά από μέρες πήγα σπίτι με το Ζ του Βασιλικού παραμάσχαλα. "Καλά παιδί μου δε μπορούσες να το βάλεις στη τσάνατ σου;" ."Οχι τους λέω το διάβαζα στο λεωφορείο". Τότε όμως τους λυπηθηκα . Κόντευαν να σκάσουν. Ηταν και ο πατέρας μου μπροστά και κουνούσε το κεφάλι.

Αυτή είναι η πηγή της γνώσης . Η περιέργεια. Ολοι έχουν . Και τα σημερινά παιδιά έχουν. Εξαρτάται όμως η δική τους περιέργεια από την εμβέλεια και την ποιότητα της δικής μας αλλά και από τον τρόπο φανερό - κρυφό δεν έχει σημασία που την καλιεργούμε. Τα παιδιά δεν μαθαίνουν μόνο από αυτά που τους λέμε αλλά και αυτά που τους κρύβουμε ή προσπαθούμε να τους κρύψουμε. Μιλάτε σιγά για σημαντικά πράγματα που θέλετε να μάθουν και αφήστε τα να κρυφακούνε. Να είσαστε έτοιμοι όμως την άλλη μέρα να συζητήσετε μαζί τους.

Γκάλοπ – Σουηδικά μοντελάκια: 1-0

http://ecclessias.blogspot.com

Roidis

Μόλις 22, 4 κατοίκοι στους 1000 στην Ελλάδα, αγοράζουν καθημερινά εφημερίδα.
Στην ενημέρωση από το διαδίκτυο, είμαστε από τους τελευταίους, τελευταίοι και...
στην Τηλεόραση διεκδικούμε με αξιώσεις το πρωτάθλημα τηλεθέασης στην Ευρώπη.
Το ποσοστό αυτών που αγοράζουν τακτικά βιβλίο δεν θέλω να το συζητήσω γιατί κοκκινίζω από ντροπή.
Παρ' όλα αυτά, στο πρόσφατο γκάλοπ της GPO για το ποιο κόμμα θα ψηφίζατε κλπ.κλπ.
μία από της ερωτήσεις, λένε ήταν και το:

«Ποια η γνώμη σας για το Σουηδικό μοντέλο»
…και ακούστε τι είπαμε οι Αθεόφοβοι!!!:
«Το 61,7% δηλώνει ότι διαφωνεί και το 31,9% ότι συμφωνεί με το «σουηδικό μοντέλο». Μόνο το 6,45% δήλωσε ότι δεν το γνωρίζει»
έχουμε δηλαδή μόνο το **6,45% (!!!)** που **ΔΕΝ** γνωρίζει...

Δηλαδή **το ά λ λ ο 93,55% «γνωρίζει»** και έχει μελετήσει το θέμα.(πότε ρεεεε!....)

να γελάσω, να κλάψω, η να απαντήσω «γνωρίζω;».

Babels: τα γλωσσικά δικαιώματα από τη σκοπιά των κοινωνικών κινημάτων

Από τις 4 ως 7 Μαΐου θα διεξαχθεί στην Αθήνα το 4ο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ. Τα Ευρωπαϊκά Κοινωνικά Φόρουμ αποτελούν μια διαδικασία του αντιπαγκοσμιοποιητικού κινήματος στην Ευρώπη που ξεκίνησε το Νοέμβρη του 2002 με τη διοργάνωση του πρώτου φόρουμ στη Φλωρεντία. Τα φόρουμ αποτελούν μια προσπάθεια για συνάντηση, συζήτηση, συντονισμό και κινητοποίηση κοινωνικών κινημάτων, πολιτικών οργανώσεων, συνδικάτων, ΜΚΟ και ανθρώπων που χωρίς να ανήκουν σε κάποιο συγκεκριμένο χώρο έχουν τη διάθεση να αγωνιστούν ενάντια στον πόλεμο, το νεοφιλελευθερισμό και το ρατσισμό.

Το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ είναι έτσι συγχρόνως ένας χώρος συνάντησης ανθρώπων, κατ' εκτίμηση 50.000 στην Αθήνα, από όλη την Ευρώπη, που μιλούν διαφορετικές γλώσσες και που υπάρχει ανάγκη να παρακολουθήσουν και να συμμετάσχουν σε όσων το δυνατόν περισσότερες από τις 400 συζητήσεις που θα γίνουν στην Αθήνα σε μια γλώσσα που να κατανοούν και στην οποία να μπορούν να εκφράζονται όσο το δυνατό καλύτερα. Το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ συνεπάγεται λοιπόν και μια τεράστια προσπάθεια διερμηνείας και μετάφρασης.

Το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ από την αρχή της ύπαρξής του, από την πρώτη συνάντηση της Φλωρεντίας, προσπάθησε να αντιμετωπίσει το ζήτημα της πολύγλωσσης επικοινωνίας με όρους κοινωνικού κινήματος. Το αποτέλεσμα είναι το δίκτυο Babels (Μπάμπελς). Το Babels είναι ένα διεθνές δίκτυο εθελοντών διερμηνέων και μεταφραστών. Έχει σήμερα 9.500 μέλη και είναι παρόν τόσο στο Ευρωπαϊκό, από το οποίο ξεκίνησε, όσο και στο Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ. Είναι ένα οριζόντιο, μη ιεραρχημένο δίκτυο και αποτελείται κυρίως από επαγγελματίες διερμηνείς και μεταφραστές, αλλά και από μη επαγγελματίες που μιλάνε καλά μια ξένη γλώσσα και τους οποίους προσπαθεί να εκπαιδεύσει.

Το Babels θέλει 'να θεμελιώσει το δικαίωμα κάθε ανθρώπου να εκφράζεται στη γλώσσα της επιλογής του' και έτσι να μην αποκλείεται από τις διαδικασίες λόγω της περιορισμένης ή και ανύπαρκτης γνώσης αγγλικών ή γαλλικών. Είναι επίσης κάτι περισσότερο από μια υπηρεσία μετάφρασης, καθώς επιδιώκει 'να συνεισφέρει σε συζητήσεις σχετικά με το ρόλο της γλώσσας στους μηχανισμούς πολιτισμικής κυριαρχίας' αλλά και αποτελεί γενικότερα ένα 'συνομιλητή στην αντικαπιταλιστική συζήτηση'. (αποσπάσματα από το 'Χάρτη του Babels').

Το Babels δουλεύει ακόμα και για την παγίωση της ορολογίας που αφορά τα κοινωνικά κινήματα και των εμπλουτισμό των γλωσσών. Γι' αυτό το σκοπό διαμορφώνει ένα παράλληλο πολύγλωσσο λεξικό στα πλαίσια της δράσης Lexicons. Ακόμα ασχολείται με την καταγραφή και διατήρηση της μνήμης του κινήματος δημιουργώντας αρχείο των συζητήσεων στα πλαίσια

Πρόκειται για τη μόνη προσπάθεια που αντιμετωπίζει τις ανάγκες της διεθνούς επικοινωνίας από τη σκοπιά των γλωσσικών δικαιωμάτων των ανθρώπων ανεξαρτήτως της γλώσσας που μιλάνε. Στην κυριαρχία σήμερα λίγων διεθνών γλωσσών, κυρίως της αγγλικής, που μονοπωλούν τη διεθνή επικοινωνία αποκλείοντας όσους δεν τις μιλούν με επάρκεια, τα κράτη αντιτάσσουν την προσπάθεια να προωθήσουν τις δικές τους ιδιαίτερες γλώσσες με σκοπό να επεκτείνουν τη δική τους οικονομική, πολιτική και πολιτιστική επιρροή. Θέλουν η γλώσσα τους να γίνει αγγλικά στη θέση των αγγλικών. Να προωθήσουν τη δική τους ιδιαίτερη γλώσσα σε βάρος άλλων διεθνών, εθνικών ή μειονοτικών γλωσσών. Το Babels όμως, στον αντίποδα του ανταγωνισμού των γλωσσών, προωθεί τα γλωσσικά δικαιώματα όλων, το δικαίωμα κάθε ανθρώπου να εκφράζεται στη γλώσσα της επιλογής του και όχι στην προώθηση της μίας ή της άλλης γλώσσας σε βάρος των υπόλοιπων, και όχι την προώθηση μιας εθνικής ή μειονοτικής γλώσσας που αποτελεί την πολιτική των κρατών και των εθνικών κινημάτων.

Στην Αθήνα για τις ανάγκες διερμηνείας του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ θα βρεθούν 500 διερμηνείς από όλη την Ευρώπη. Η έμφαση θα δοθεί στην παροχή διερμηνείας σε γλώσσες τις Ανατολικής Ευρώπης και των Βαλκανίων, ανάμεσά τους στην τουρκική και τη μακεδονική, καθώς βέβαια και στη μετάφραση από και προς τα ελληνικά.

Πέρα από τη συμμετοχή στις διαδικασίες και της κινητοποιήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ της Αθήνας, μπορεί κανείς να βοηθήσει ειδικότερα το Babels. Αν είστε επαγγελματίας ή έμπειρος διερμηνέας ή γνωρίζετε καλά μια ξένη γλώσσα μπορείτε να βοηθήσετε στη διερμηνεία συζητήσεων ή στη μετάφραση κειμένων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ. Μπορείτε να βοηθήσετε, χωρίς να χρειάζετε να είστε διερμηνέας ή μεταφραστής στην οργανωτική δουλειά του Babels. Ιδιαίτερα υπάρχει ανάγκη για τη φιλοξενία σε σπίτια διερμηνέων, καθώς εργάζονται σκληρά κατά τη διάρκεια του φόρουμ και έχουν ανάγκη από κάποιες στοιχειώδεις ανέσεις.

Για όλα αυτά και για περισσότερες πληροφορίες, μπορείτε να επικοινωνήσετε με το δίκτυο Babels στην Ελλάδα στη διεύθυνση babels-el@babels.org και στα τηλέφωνα: 6944721750, 6974666267, 2108233375, 6978692593.

Δείτε ολόκληρο το κάλεσμα για συμμετοχή στο Babels στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ της Αθήνας.
Επισκεφτείτε τη σελίδα Babels για το Φόρουμ της Αθήνας και την κεντρική σελίδα του Babels.

Μιχάλης Καλαμαράς

Στρες: 3 λεπτά είναι αρκετά

ttp://psychognosia.blogspot.com psychognosia

Τρία μόνο λεπτά της ώρας συναισθηματικού στρες είναι αρκετά να βλάψουν την καρδιά μας! Το στρες και η κατάθλιψη, σύμφωνα με νέες ελληνικές μελέτες, μπορούν να οδηγήσουν σε έμφραγμα ακόμα και στο θάνατο.

Σημειώστε δε, ότι μετά από κάθε στρεσογόνο ερέθισμα η αύξηση της αρτηριακής πίεσης παραμένει για τουλάχιστον μία ώρα, φανταστείτε τη δυσμενή επίδραση που μπορεί να έχει το στρες όταν μας συνοδεύει καθημερινά! Επιπροσθέτως η κατάθλιψη τετραπλασιάζει τις πιθανότητες εμφράγματος μυοκαρδίου!

Τα παραπάνω συμπεράσματα μελετών της **Α' Καρδιολογικής Κλινικής του Πανεπιστημίου Αθηνών** ανακοίνωσε μεταξύ άλλων, ο καθηγητής Καρδιολογίας **Χριστόδουλος Στεφανάδης**, με αφορμή το Διεθνές Συνέδριο Καρδιαγγειακής Ιατρικής (Cardio Athena 2006) που ξεκινά αύριο και ολοκληρώνεται το Σάββατο σε κεντρικό ξενοδοχείο της Αθήνας.

«***Τα προβλήματα της ψυχικής σφαίρας έχουν άμεση σχέση με τις καρδιαγγειακές νόσους***», είπε ο καθηγητής Χριστ. Στεφανάδης. Το οξύ συναισθηματικό στρες μπορεί να οδηγήσει σε οξύ έμφραγμα μυοκαρδίου ή σε αιφνίδιο καρδιακό θάνατο. Η μελέτη της Α' Πανεπιστημιακής Κλινικής για το στρες και τις επιπτώσεις του στο καρδιαγγειακό έδειξε ότι:

Στρες διάρκειας μόνο 3 λεπτών οδηγεί σε αύξηση της αρτηριακής πίεσης κατά 8 χιλιοστά στήλης υδραργύρου, και σε αύξηση κατά 12% της σκληρίας της αορτής (του μεγάλου δηλαδή αγγείου που δέχεται το αίμα από την καρδιά) που επιβαρύνει την αιμάτωση και τη λειτουργικότητα του μυοκαρδίου.

Η αύξηση αυτή παρατηρείται για τουλάχιστον 1 ώρα μετά το στρεσογόνο ερέθισμα καταδεικνύοντας τη δυσμενή επίδραση του καθημερινού στρες στο καρδιαγγειακό σύστημα.

Η κατάθλιψη, εξήγησε ο Χριστ. Στεφανάδης, έχει συσχετιστεί με την εμφάνιση της στεφανιαίας νόσου και αυξάνει σημαντικά τον κίνδυνο για μείζονα επιπλοκή ή θάνατο στους ασθενείς αυτούς. Η μελέτη ΑΤΤΙΚΗ -μία από τις μεγαλύτερες στην Ευρώπη- που διεξήχθη σε 3.000 ασθενείς και αναζητούσε τους παράγοντες κινδύνου της στεφανιαίας νόσου έδειξε ότι:

Οι καταθλιπτικοι έχουν μέχρι και 4 φορές μεγαλύτερες πιθανότητες να πάθουν έμφραγμα μυοκαρδίου.

Ένας στους 4 ασθενείς με έμφραγμα εμφανίζει σοβαρής μορφής κατάθλιψη.

Δύο στους 3 εμφανίζουν συμπτώματα ήπιας κατάθλιψης.
Η παρουσία κατάθλιψης συνδέεται μέσω φλεγμονής και θρόμβωσης με αυξημένη επίπτωση στεφανιαίων συμβαμάτων.

Περισσότερα για το στρες και την αντιμετώπισή του διαβάστε εδώ.

Πηγές: *Α.Π.Ε. και εφημερίδα "Ελευθεροτυπία"*

Εκούσια και αβίαστη ακούσια ευθανασία;

ttp://olonos.blogspot.com Τάσος

Η ευθανασία:
συναρτάται αμέσως η εμμέσως με νομικά, φιλοσοφικά, κοινωνικά, ηθικά, ψυχολογικά και θρησκευτικά προβλήματα,
σημαινει «την ανώδυνη επίσπευση του θανάτου προσώπου, πάσχοντος από επώδυνη και ανίατη ασθένεια» (πολυτραυματίες, καρκίνος, μη αυτοεξυπηρετούμενα άτομα)
περικλείει την επιλογή της στιγμής του θανάτου με σκοπό τη λύτρωση του ασθενούς από το αίσθημα του πόνου και ενδεχόμενα τη διατήρηση της ακεραιότητας της προσωπικής του αξιοπρέπειας
αφορά το σπλαχνικό θάνατο (mercy killing) και
διακρίνεται σε εκούσια όταν ο ίδιος ο υποφέρων την επιθυμεί και σε ακούσια όταν ο πάσχων αδυνατεί να εκφράσει τη θέλησή του και άλλοι αντί αυτού (συγγενείς , ιατρός) την αποφασίζουν,
Είναι ανθρώπινο δικαίωμα ο αξιοπρεπής θάνατος όπως και η αξιοπρεπής ζωή.

Είπαν η έγραψαν:

"έργο της ιατρικής είναι η αποκατάσταση της υγείας και η καταπράυνση των πόνων, όχι μόνο όταν η καταπράυνση αυτή μπορεί να οδηγήσει στη θεραπεία αλλά και όταν μπορεί να εξασφαλίσει ένα εύκολο και γαλήνιο θάνατο"
SIR FRANCIS BACON

"Το πιο ανατριχιαστικό από τα κακά, ο θάνατος, είναι ένα τίποτα για μας, ακριβώς επειδή όταν υπάρχουμε εμείς αυτός είναι ανύπαρκτος και όταν έρχεται αυτός είμαστε ανύπαρκτοι εμείς"
Επίκουρος προς Μενοικέα

"όπως όταν πρόκειται νά ταξιδέψω, θα διαλέξω το πλοίο, η αν πρόκειται νά κατοικήσω θα διαλέξω το σπίτι μου, έτσι θα επιλέξω και τον θάνατό μου όταν πρόκειται νά φύγω από τη ζωή"
ΣΕΝΕΚΑΣ

Που επιτρέπεται:

ΟΛΛΑΝΔΙΑ: η ευθανασία επιτρέπεται έπειτα από ιατρική γνωμάτευση και μόνον εάν συντρέχουν τρεις συγκεκριμένοι λόγοι: ο ασθενής να είναι ετοιμοθάνατος, να έχει επίγνωση της κατάστασής του, να αποδέχεται ανεπιφύλακτα τη διαδικασία και η διαβίωσή του να χαρακτηρίζεται ανυπόφορη.

ΗΠΑ ΟΡΕΓΚΟΝ:σύμφωνα με το νόμο, ο ασθενής πρέπει να βρίσκεται στους τελευταίους έξι μήνες ανίατης ασθένειας, να είναι σε διανοητική κατάσταση που να του επιτρέπει να πάρει ο ίδιος την απόφαση για την ευθανασία και η διάγνωση να επιβεβαιωθεί από δύο γιατρούς.

Μνήμη

http://e-roosters.blogspot.com

Elvira Madigan

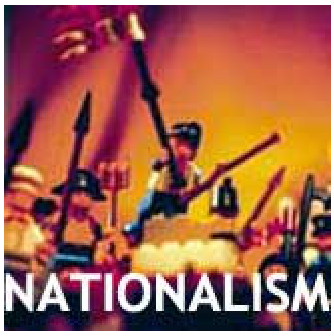
Με αφορμή το θάνατο του Μιλόσεβιτς,και την πορεία πολλών ομοιότροπων καθεστώτων προς έναν υποχρεωτικό ή όχι εκδημοκρατισμό,σκέφτομαι ένα σωρό πράγματα.Ποιοι λαοί έχουν μνήμη και ποιοι ξεχνάνε.Στη Ρουμανία δημιουργήθηκε (τώρα,κατόπιν εορτής)μια επιτροπή για την εξιχνίαση των εγκλημάτων των αυταρχιζόντων αυταρχιστών.Θυμάμαι τις εικόνες από το CNN νομίζω Χριστούγεννα,πραγματικά συγκλονιστικές.Η ψυχροπολεμική δυναμική εμφανίζεται ολοένα και πιο έντονη,ιδίως στη δουλειά μου,και νιώθω ευγνώμων που μπορώ και αφουγκράζομαι μια τέτοια εποχή.

Πρόσφατα άκουσα τον δικαστή του ανώτατου δικαστηρίου των ΗΠΑ να περιγράφει μια εμπειρία του στην Πολωνία,σε ακροατήριο μαθητών αποφοίτων λυκείου,που ήξεραν ακόμα και τις dissenting opinions κορυφαίων αμερικανικών αποφάσεων.Τον έστησαν στον τοίχο είπε ο ίδιος,με την ευστοχία των ερωτήσεών τους.Μαθητές λυκείου.Θυμάμαι τις διαπραγματεύσεις του Βαλέσα με την κυβέρνηση,σε μια από τις κασσέτες που με περηφάνια έχω στη συλλογή μου,χωρίς υπότιτλους.Τα πρόσωπα,οι εκφράσεις τους,το επίπεδο του διαλόγου ήταν συγκλονιστικό,ακόμα και στον μη γνώστη της πολωνικής γλώσσας.Εδώ λοιπόν σκεφτόμουν:οι πολωνοί φοιτητές του Κέννεντυ,τι στάση διατηρούν απέναντι στην ιστορία τους όταν ξέρουν τόσο καλά την αμερικανική συνταγματική ιστορία; Είναι ένα ερώτημα που με απασχολεί και προσωπικά. Το τι κρατάω και τι πετάω. The eternal sunshine of a spotless mind.

Τελικά μνήμη δεν έχει αυτός που με νύχια και με δόντια γραπώνει τον εθνικισμό του και μας τον ανεμίζει σα σημαία μέσα στη μούρη μας.Μνήμη έχει αυτός που ξέρει αυτά που ξέρει και ο άλλος,και μπορεί να υπερασπιστεί αυτό που είναι.Δηλαδή:οι πολωνοί μαθητές έχουν περισσότερο σεβασμό στην ιστορία τους και δίνουν περισσότερο βάρος στη μνήμη των προγόνων τους με το να γίνονται το αντικείμενο συζήτησης και θαυμασμού ταυτόχρονα στις Ηνωμένες πολιτείες.

Ο κακός εθνικισμός δεν βοήθησε ποτέ κανέναν.Ο κακός εθνικισμός ήταν πάντοτε αντιπαραγωγικός,έφερε καταστροφές,δυστυχώς δε θυμάμαι καμιά γενοκτονία που να έγινε για άλλο λόγο παρά για το ότι ένα μάτσο εθνικιστές εκμεταλλεύτηκαν την προπαγάνδα και καθάρισαν πληθυσμούς.Τελικά δεν ξέρω τι θα οφελήσει ένα μελλοντικά πετυχημένο κράτος:η μνήμη ή η λήθη.Ο φιλο-ηγεμονισμός είναι μια έννοια που ταυτίστηκε με τη λήθη,ενώ και οι δύο έννοιες είναι κατ'αρχάς λάθος στη βάση τους.Αυτός που μαθαίνει ποιός είναι απέναντι του δεν είναι φιλο-ηγεμονικός,ή φιλο-αμερικανός.Ούτε έπεται ότι ξεχνά το ποιός είναι.

Πολύ περισσότερο σεβασμό έχω πια για τους πολωνούς.Η περιγραφή του Κέννεντυ εντυπώθηκε στη μνήμη μου πολύ περισσότερο από τις συνεντεύξεις ή τα δάκρυα στην κηδεία ενός ηγέτη.Διότι στην τελική,με τους ηγέτες ισχύει το "ο βασιλεύς πέθανε,ζήτω ο βασιλεύς".Με τους λαούς δεν ισχύει το ίδιο.Ισχύει το οτι δεν μπερδεύουν την ύπαρξη μνήμης με τη γνώση του παρόντος.Αυτά τα δύο υπάρχουν παράλληλα.Και ευτυχώς,για όσους θέλουν να εξακολουθούν να εξελίσσονται.Δεν ξέχασαν οι πολωνοί τον Βαλέσα,απλά έμαθαν να συμπεριφέρονται με έναν τρόπο που πιο πολύς κόσμος θα θελήσει να μάθει περισσότερα για την πολωνική ιστορία.

91 χρόνια από την σφαγή των Αρμενίων

p://www.noitikiantistasis.com/wordpress/

Padrazo

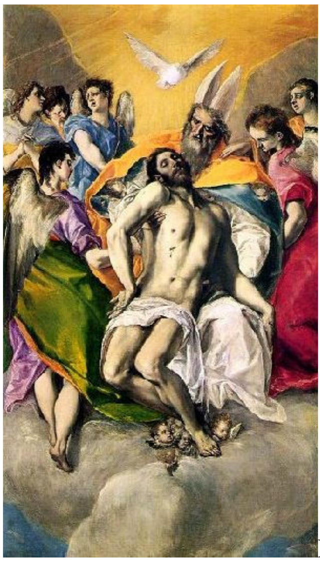
Typos: 91 χρόνια από την σφαγή των Αρμενίων - η σφαγή αυτή είναι η πρώτη οργανωμένη γενοκτονία στη σύγχρονη ιστορία. Με ιστορία περισσότερων από 3.000 ετών, οι Αρμένιοι, Ορθόδοξοι Χριστιανοί, είναι ένας λαός που έχει περάσει το περισσότερο μέρος της παρουσίας τους στον πλανήτη υπό ξένη κατοχή, περισσότερο και από τους Κύπριους. Τον 9ο αιώνα, μέχρι το 606 π.Χ. αποτελούσαν κτήμα της Νινευή, ενώ αργότερα κατακτήθηκαν διαδοχικά από τους Ασσύριους, τους Μήδες, τους Πέρσες, αλλά και το Μέγα Αλέξανδρο, τους Σελευκίδες της Συρίας, τους Ρωμαίους, τους Βυζαντινούς και τους Άραβες. Μερικοί αρμενικής καταγωγής ευγενείς κόσμησαν το θρόνο της Κωνσταντινούπολης, ενώ τον 7ο αιώνα μ.Χ. οι Αρμένιοι αντιμετώπισαν τις επιθέσεις των Αράβων και των Τούρκων. Μόλις το 1917 δημιουργήθηκε Αρμενικό κράτος.

Πρώτη χώρα που αναγνώρισε τη γενοκτονία υπήρξε η Σοβιετική Ένωση, ακολουθούμενη από την Κύπρο, το Βέλγιο και, πρόσφατα, τη Γαλλία, ανοίγοντας ένα νέο κεφάλαιο στη μελλοντική αναγνώριση του φρικτού ονείδους και από άλλα μικρά και μεγάλα κράτη της υδρογείου. Δυστυχώς, η Ελλάδα και οι Ηνωμένες Πολιτείες, αν και έχει κατατεθεί σχετικό νομοσχέδιο στα κοινοβούλιά τους, δεν έχουν ακόμη αναγνωρίσει τη γενοκτονία. Λυπηρό είναι, επίσης, το γεγονός ότι μεγάλο μέρος του ημερήσιου τύπου δεν έχει αναφέρει καν το θέμα στις σελίδες του…

- Armenian National Institute: Μεγάλη ιστοσελίδα του Αρμενικού Εθνικού Ινστιτούτου για την μελέτη, την έρευνα και την επαλήθευση της Αρμενικής Γενοκτονίας
- Wikipedia: Η Γενοκτονία των Αρμενίων - Πολλά στοιχεία, λεπτομέρειες και φωτογραφίες
- Armenocide: Ινστιτούτο - Μουσείο της Γενοκτονίας των Αρμενίων

Για ποια Ανάσταση μου μιλάς;

Μαύρος Γάτος

E

Από την Αρχή του Χρόνου, ζουν ανενόχλητοι
καλοπερνούν, και θριαμβεύουν
κυριαρχούν, και βασιλεύουν
Οι Σταυρωτές

Κι εσύ,
δίκαιη, ευγενική,
καθαρή μου ψυχή
ακόμα περιμένεις την Ανάσταση

Την Ύβρι, μού'χες πει, ακολουθεί η Νέμεσις
στα παραμύθια

«Μια φορά κι έναν καιρό, ήτανε η Ύβρις.
Ύστερα, ήρθε η Νέμεσις.
Ανάστασις.
Και ζήσανε αυτοί καλά,
κι εμείς καλύτερα».

Δίκαιη, ευγενική,
καθαρή μου ψυχή
μην περιμένεις άλλο την Ανάσταση

Ξέχασε την Ανάσταση, κάνε την Επανάσταση
ξέχνα τα παραμύθια, και ζήσε την Αλήθεια
επιτέλους

Γίνε στα λόγια λαύρο Φως, στις πράξεις γίνε
Κεραυνός

Πολέμησε το βολικό Ψέμα, βολεύει μόνο την
Δυστυχία
Πολέμησε τη Σύμβαση, είναι συμβατή μόνο με την
Συμφορά
Πολέμησε τη Θλίψη, συνθλίβει, ματαιώνει, την
Ελπίδα

Δίκαιη, ευγενική,
καθαρή μου ψυχή
μην περιμένεις άλλο την Ανάσταση

Μην τους αφήσεις, ποτέ πιά,
να Σε ξανασταυρώσουν

Μαύρος Γάτος
Κυριακή του Πάσχα 2006

Και είπε ο Χριστός…

http://blog.dontkissthefrog.net J95

…δηλαδή αν κατάλαβα καλά πρέπει να κάτσω να με σταυρώσουνε για να σωθεί η ανθρωπότητα.

Αυτό που μου διαφεύγει βέβαια -και θα ήθελα την προσοχή Σου σε αυτό το σημείο- είναι η αιτιακή σύνδεση ανάμεσα στα εξής γεγονότα:

Γεγονός 1: σταυρώνομαι
Γεγονός 2: σώζεται η ανθρωπότητα

Δηλαδή ρε μπαμπά, υπάρχει κανένας Μετασυμπαντικός Νόμος που να λέει "Αν είστε Παντοδύναμος Θεός και η ανθρωπότητά σας υπέπεσε σε Προπατορικό Αμάρτημα, ο ΜΟΝΟΣ τρόπος να ξεμπλέξουν είναι να ενανθρωπιστείτε και να σταυρωθείτε"; Και το "Παντοδύναμος" πού το βάζεις; Τόσο δύσκολο είναι να κάνεις ένα "τσακ" και να τους συγχωρέσεις το Προπατορικό Αμάρτημα; Δε χρειάζεται ΚΑΝ να είσαι παντοδύναμος για κάτι τέτοιο, στο κάτω-κάτω ΕΣΥ είσαι εκείνος που έχει φάει τέτοιο κόλλημα με το εν λόγω εδώ και 4000 χρόνια και μεταξύ μας είναι λίγο ακραία η όλη Σου αντίδραση, μιλάμε για δυο δαγκωματιές σε ένα μήλο ρε φίλε, ΕΛΕΟΣ, αμάν πια με το σαδισμ…

- CUT-CUT-CUT! EVERYBODY, TAKE 5 MINUTES OFF.

- ΥΙΕ ΜΟΥ ΔΕ ΣΟΥ ΕΧΩ ΠΕΙ ΝΑ ΜΗΝ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΖΕΙΣ;
- Ε ναι αλλά σκέφτηκα ότι το σενάριο χάνει λίγο σε αυτό το σημείο. Νομίζω πως ο ρόλος του Ιησού δεν είναι τόσο ρεαλιστικός όσο θα 'πρεπε. Τι είδους Θεάνθρωπος θα πήγαινε σαν πρόβατο στη σφαγή και μάλιστα για λόγους κουκουρούκου μανταλάκια;
- ΜΑ… ΜΑΖΙ ΤΟ ΓΡΑΨΑΜΕ!
- Ναι αλλά εξακολουθεί να μην είναι ρεαλιστικό.
- ΘΕΣ ΙΣΩΣ ΝΑ ΕΠΑΝΕΛΘΟΥΜΕ ΣΤΟ ΠΑΛΑΙΟ ΣΕΝΑΡΙΟ, ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΣΕ ΗΘΕΛΕ ΑΠΛΑ ΕΠΙΓΕΙΟ ΒΑΣΙΛΙΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ; ΔΕ ΣΟΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΛΙΓΟ ΠΙΟ ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΟ;
- Ε… όχι;
- ΩΡΑΙΑ, ΤΟΤΕ ΣΚΑΣΕ ΚΑΙ ΠΕΣ ΤΗΝ ΑΤΑΚΑ ΣΟΥ.

EVERYBODY, THE BREAK IS OVER. AAAAND AC-TION!

Πατερ μου, ει δυνατόν έστιν παρελθέτω απ' εμού το ποτήριον τούτο…

(ΠΑΡΕ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΥΦΟΣ! ΠΙΟ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ! ΠΙΟ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΛΕΜΕ!!! ΩΡΑΙΑ. ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΤΡΙΒΗ. ΠΡΟΧΩΡΑ:)

Πλην ουχ ως εγώ θέλω αλλ' ως συ.

[σημ: το παρόν ποστ είναι μάλλον αποτυχημένη σπουδή πάνω στο περίφημο How it Happened, του Isaac Asimov, ένα κείμενο με περισσότερες φιλοσοφικές προεκτάσεις από δέκα Βίβλους ΙΜΗΟ. Δεν εκφράζει τις προσωπικές απόψεις του γράφοντα πάνω στο Θείο Δράμα, οι οποίες εξάλλου είναι πολύ πιο βλάσφημες]

Ο χαμένος γιος του Χάρυ Κλυν

Από: **parianos** **http://parianos.blogspot.com**

Και μην ξανακούσω τίποτα για "ωραίο παιδί" και λοιπές σάχλες. Για να μη σου πω ότι ο Χάρυ Κλυν ήταν ΠΟΛΥ πιο ωραίος στα νιάτα του.

Από: **Chimeres** **http://blog.chimeres.gr**

Μυθιστόρημα του μήνα

Tom Maddox: The Robot and the One You Love (1988)

Μετάφραση: Δημήτρης Αρβανίτης

Με μαύρα πλοκάμια από πολυεστέρα να σφυρίζουν στο τσιμέντο, το ρομπότ-βαλές συνέχισε στην Οδό Μ κάτω από τη ζέστη του ήλιου του Ιουλίου. Το κέλυφός του ήταν φτιαγμένο από πορσελάνη στο χρώμα του γαλανού ουρανού. Όπως καθόταν στο αβγό με τα όργανα ελέγχου, ο Τζερόμ στριφογύρισε νευρικά στη θέση του, νιώθοντας σαν κάποιος να έξυνε το δέρμα του από μέσα. Το λείο πεζοδρόμιο έγινε ένα σεληνιακό τοπίο γεμάτο κρατήρες, και οι θόρυβοι του δρόμου μια παράφωνη ηλεκτρική συμφωνία. Ο εύθραυστος αμοιβαίος δεσμός του με το ρομπότ-βαλέ κατέρρεε μ' ένα ξέσπασμα νευρολογικών παρασίτων.

«Πιάνεις τίποτα ενδιαφέρον;» ρώτησε ο Τζερόμ παλεύοντας να μην χάσει τον προσανατολισμό του. Η αντίληψή του άλλαζε από το δωμάτιο στο δρόμο και ξανά στο δωμάτιο, σαν ένα μόνιτορ που δείχνει στην τύχη σκηνές από διαφορετικές κάμερες.

«Όχι», είπε το ρομπότ-βαλές, κι η φωνή του ερχόταν από τα πίσω δόντια του Τζερόμ, μέσω των αγώγιμων μεγαφώνων που πάλλονταν πίσω από τ' αυτιά του. Ο βαλές είχε διακριτικά όργανα οπτικής και ακουστικής καταγραφής του περιβάλλοντός του, ηλεκτρονικά όργανα για να συλλαμβάνει τις εκπομπές από τις κάμερες επιτήρησης και να υποκλέπτει τις επικοινωνίες της αστυνομίας, των ιδιωτικών αστυνομικών, των βιομηχανικών κατασκόπων και των μπανιστηρτζήδων.

«Πρέπει να τα παρατήσω», είπε ο Τζερόμ. «Αρχίζω να τρελαίνομαι». «Λυπάμαι που δεν είσαι καλά», είπε ο βαλές. «Θα γυρίσω».

Εκείνη τη νύχτα ο Τζερόμ έκατσε δίπλα στο χειριστήριο παρακολουθώντας τις εγγραφές της ημέρας από τον CD-ROM δίσκο. Γύρω του ελεύθερα σχήματα ανοιχτού ροζ χρώματος κυλούσαν από το ταβάνι στον τοίχο και στο πάτωμα. Αλλαζαν, και τα σκοτεινά μοβ περιγράμματα άλλαζαν μαζί τους, καθώς το διακοσμητικό πρόγραμμα πρόβαλλε τα αφηρημένα του σχήματα. Ανάμεσα στην κονσόλα προβολής και το χειριστήριο - μια σκούρα καρέκλα με μαξιλάρια και μια σφαίρα χρωμίου που σχημάτιζε το πάνω μισό της μέρος - το ρομπότ-βαλές στεκόταν ακίνητο.

«Δεν ήταν καλή μέρα σήμερα», είπε ο βαλές με μια φωνή που στα τελευταία δυο χρόνια είχε αποκτήσει τον χαρακτηριστικό τονισμό της φωνής του Τζερόμ. «Αθλια μέρα», είπε ο Τζερόμ. «Αλλά πρέπει να τα δω».

Ο Τζερόμ ήταν ένας ελεύθερος επαγγελματίας στο εμπόριο των πληροφοριών. Περιπλανιόταν ανάλαφρα στον ιστό των πληροφοριών που γεννούσε η πόλη, σταματώντας πού και πού για να ακολουθήσει' κάποια από τα εκατομμύρια νήματα. Είχε πουλήσει πληροφορίες σε υπαλλήλους του Κογκρέσου, σε μέλη διαφόρων λόμπυ, σε αστυνομικούς και νταβατζήδες. Ψάχνοντας μέσα στο χάος της πόλης, κοίταζε για κάποιον κρυμμένο θησαυρό... ψιθυριστά λόγια για κάποια συμφωνία που ναυαγεί, στοιχεία για παλιά και νέα εγκλήματα, φήμες για αρρώστιες, ερωτικές υποθέσεις, μεταστροφές πεποιθήσεων. Ακόμα κι οι μικρότερες αδιακρισίες μπορεί ν' άξιζαν κάτι σε μια πόλη όπου η πληροφορία ήταν πρακτικά ένα αυτόνομο νόμισμα. Από καπρίτσιο και μόνο, μπορούσε να παρακολουθεί ανθρώπους που είχε διαλέξει στην τύχη για μια βδομάδα, ένα μήνα ή περισσότερο - μπορούσε να δημιουργήσει φακέλους πληρέστερους από της Εθνικής Τράπεζας Δεδομένων ή του FBI. Ο Τζερόμ είχε έμμονη ιδέα με τις χαρακτηριστικές λεπτομέρειες... η προτίμηση κάποιου να τρώει χοτ ντόγκ από πλανόδιους πωλητές στη Σάμπρα καθώς θα καθόταν στον ήλιο δίπλα στο σιντριβάνι της πλατείας Ντυπόν, και μετά να πίνει μικρά φλιτζάνια τούρκικου καφέ στα τραπέζια του πεζοδρομίου κάποιου καφενείου προτού ν' ανέβει στο δωμάτιο ενός ξενοδοχείου όπου θα ξάπλωνε γυμνός μπρούμυτα και αβοήθητος, να κλαίει ικανοποιημένος - κάτω από μαυροντυμένα ποδιά και ψηλά, λεπτά τακούνια.

Σε σύγκριση με τον Τζερόμ οι ηδονοβλεψίες ήταν πρόχειροι, αδιάφοροι. Σε σύγκριση με τις ανάγκες του, οι δικές τους ήταν άμεσες και απλές. Τι προσπαθούσε να μάθει ούτε κι ο ίδιος δεν ήξερε, αλλά συνέχιζε να προσπαθεί, συλλαμβάνοντας ό,τι οι περισσότεροι άνθρωποι δεν αναζητούσαν κι έτσι δεν μπορούσαν να το δουν... Σε μια σκοτεινή πάροδο κοντά στην Οδό Ρ, ένας γέρος μ' ένα μακρύ πράσινο παλτό μαυρισμένο από τη βρώμα κατουρούσε για ώρα τα καπνισμένα τούβλα του τοίχου, κι έπειτα κατέρρευσε στη λιμνούλα που είχε σχηματίσει. Μια γάτα με λιγδιασμένο κίτρινο τρίχωμα σταμάτησε να μυρίσει τη λιμνούλα, μετά τον άντρα, κοίταξε γύρω της σαν να ήξερε πως την παρακολουθούν, και συνέχισε το δρόμο της.

Στη γωνία της Ουισκόνσιν και της Μ στέκονταν ένας άντρας και μια γυναίκα είκοσι με είκοσι πέντε ετών. Ήταν σχεδόν πανομοιότυποι - μαλλιά βαμμένα μαύρα, κίτρινα μεταξωτά μαντίλια που ανέμιζαν, μαλακές μπλε δερμάτινες μπότες. Κλεισμένοι μαζί μέσα σε μια στιγμή πόνου - προσεκτικά περιποιημένα πρόσωπα, κόκκινα, χαραγμένα από δάκρυα - δεν συναισθάνονταν το πυκνό πλήθος που έτρεχε γύρω τους. Σ' αυτό το σημείο ο βαλές έχασε το ενδιαφέρον του.

Ο Τζερόμ πάγωσε το πλάνο, έτρεξε ένα πρόγραμμα που απομόνωνε τον ήχο του ζευγαριού, θέλοντας να καταλάβει το πάθος που τους απομόνωνε και τους μεταμόρφωνε, αλλά εκείνοι στέκονταν εκεί αμίλητοι κι έτσι πέρα από την ικανότητά του να τους διερευνήσει. Στην άκρη της εικόνας διακρινόταν μια γυναίκα στη μέση του διασκελισμού της που κρατούσε μια τσάντα-καταψύκτη από λευκό, αφρώδες πλαστικό. Κοντά στην κρεμ λαβή, μαύρα ψηφία σε ασημένιο φόντο έδειχναν -1° C. Έκανε ζουμ στο πρόσωπό της.

Στο προφίλ είχε δυνατή μύτη, λίγο πεταχτά δόντια, μια υπόνοια μελλοντικού διπλοσάγονου. Τα μάτια της ήταν καφετιά, υγρά. Τα ρούχα της - μαύρη μπλούζα, καστανόχρυση ίσια φούστα με σκούρες κόκκινες κηλίδες - φαίνονταν σαν να τα είχε ρίξει επάνω της κι όχι σαν να τα είχε φορέσει. Δεν είχε τίποτα το ιδιαίτερο, αλλά... Εξέτασε την εικόνα της από τα μαλλιά με τις χλωμές ανταύγειες ως τα μαύρα παπούτσια με τα λεπτά, ψηλά τακούνια. Αν περνάς το

μεγαλύτερο μέρος της ζωής σου κοιτάζοντας κι ακούγοντας, είναι ίσως αναπόφευκτο-αυτό το ανίσχυρο, αδέξιο πράγμα-πως θα βρεις το κλειδί γι' αυτό τον κώδικα που είναι χαραγμένος τόσο βαθιά που ίσως να είναι και στα γονίδιά σου με φτωχά λόγια, να βρεις αυτήν που αγαπάς.
Μετέφερε την εικόνα του προσώπου της στη μνήμη του Τσιπ Αναζήτησης. Αυτό άρχισε να εκτελεί τις ρουτίνες του, συγκρίνοντας το πρόσωπό της με τους καταλόγους των τοπικών ξενοδοχείων, τα αστυνομικά αρχεία της περιφέρειας που ενημέρωναν την Εθνική Τράπεζα Δεδομένων, με σύνθετα αρχεία ταξιδιών που συντάσσονταν από τραίνα, λεωφορεία, αεροπλάνα. Κι εκεί, στη λίστα επιβατών μιας πτήσης της Γιουνάιτεντ που είχε έρθει πριν από τρεις μέρες από το Μαϊάμι, βρέθηκε. Αλλά ο Τζερόμ κοιμόταν όταν έγινε αυτό. Μόνον ο βαλές ήταν ξύπνιος για ν' ακούσει το κουδούνι να χτυπά, και κυματίζοντας τα μαύρα του πλοκάμια μέσα στο ροζ φως πλησίασε και είδε το πρόσωπό της να απλώνεται στην οθόνη, με το χρώμα και το σχήμα της να κυλούν σαν κάποιος να έσταζε μπογιά σ' ένα αόρατο τυπογραφικό κλισέ. 0 βαλές έβγαλε ένα μαύρο καλώδιο και συνδέθηκε με το Τσιπ Αναζήτησης, που του έδωσε όλα όσα είχε για την Κόνι Στόουν.

Πάνω στο χρυσό θόλο της Τράπεζας Ριγκς στη γωνία της Μ και της Ουισκόνσιν βρισκόταν μια επίπεδη μαύρη κάμερα που έψαχνε για έναν από τους οκτώ «Γιους του Φωτεινού Νερού» -τους απογόνους αυτών που επέζησαν στη Χιροσίμα - πού οι φήμες έλεγαν πως κατευθύνονταν προς τη βάση του Μνημείου του Ουάσιγκτον με βόμβες δυο κιλοτόνων στις τσάντες τους. Ήταν ένα πρόγραμμα αναζήτησης της CIA, και ο Τζερόμ το είχε καβαλήσει, ψάχνοντας για την Κόνι Στόουν. Δεν ήταν όμως η κάμερα της CIA, αλλά ένας «σκοπός του πεζοδρομίου» της Σέηφγουεης - ένα μπλε αλουμινένιο κουτί τυλιγμένο μ' ένα λεπτό συρμάτινο πλέγμα -που την εντόπισε να μπαίνει σ' ένα ταξί στη Λεωφόρο Ουισκόνσιν κοντά στον Καθεδρικό. Κρατούσε ακόμα την τσάντα-καταψύκτη, και από κοντά τα μάτια της φάνηκαν κατακόκκινα, κουρασμένα κι επιφυλακτικά.

Τα προγράμματα του Τζερόμ είχαν το στίγμα τους. Χτύπησαν ένα συναγερμό για να ειδοποιήσουν τον Τζερόμ πως είχε βρεθεί. Ο Τζερόμ κάθισε στην κονσόλα του και παρακολούθησε τις συντεταγμένες του ταξί να διαγράφουν ένα δρόμο κατά μήκος της Λεωφόρου Κονέκτικατ προς το κέντρο. Την είχε βρει. Τι θα έκανε τώρα;
Όταν το ταξί την κατέβασε στην Οδό Κ μπροστά στο Ξενοδοχείο της Νέας Χιλιετηρίδος, δεκαοκτώ πατώματα με τζάμια-καθρέφτες, την παρακολουθούσε μέσα από το μόνιτορ της εισόδου του ξενοδοχείου, και σκέφτηκε: Κατ' αρχάς. Κόνι Στόουν, πρέπει να μάθω ποια είσαι.

'Ως και πριν από τρία χρόνια, ήταν μια συνηθισμένη παρασκευάστρια ιατρικών εργαστηρίων. Μετά, σύμφωνα με την Εθνική Τράπεζα Δεδομένων, το επαγγελματικό της ιστορικό έγινε εμπιστευτικό κι έμεινε εμπιστευτικό. Δεν παντρεύτηκε ούτε άλλαξε μ' άλλον τρόπο το όνομά της και δεν πήρε αποζημίωση, επίδομα ανεργίας ή αναπηρίας. Το πιο περίεργο όμως ήταν πως είχε εξαφανιστεί και από τα αρχεία των πιστωτικών καρτών. Η πολιτεία της Καλιφόρνιας μπορεί να την ξέχασε, σκέφτηκε ο Τζερόμ, αλλά η Masterchip, η Visabank, η Amex; Αποκλείεται.
Έπρεπε να ψάξει σε απαγορευμένο έδαφος για να τη βρει. Μια γρήγορη επιδρομή, πολύ γρήγορη - τα αντίποινά τους ήταν άγρια -στα αρχεία της Εφορίας φανέρωσε έναν περίπλοκο διακανονισμό με μια εταιρεία που λεγόταν Αμερικανικές Βιομορφές, που όμως δεν ήταν το πραγματικό της αφεντικό. Η Εφορία το ήξερε, αλλά δεν την πείραζε. Έπαιρνε το μερίδιό της από το μισθό της.

Ο κομπιούτερ του χρηματιστηρίου έβγαλε μια σειρά μητρικές εταιρείες και παρακλάδια που κατέληγαν σε μια τράπεζα της Καραϊβικής. Και η προσφορά του καταστήματος: Ο κομπιούτερ της τράπεζας του είπε πως δούλευε για την I. G. Biochemie στη Δομινικανή Δημοκρατία. Τελικά ο Διεθνής Κατάλογος της Intel τον πληροφόρησε πως το συγκρότημα της I. G. Biochemie βρισκόταν στη βόρεια ακτή της Δομινικανής Δημοκρατίας κοντά σε μια μικρή πόλη που λεγόταν Σόσουα, ένα μέρος με παράξενη ιστορία. Το 1940 ο Ραφαέλ Τρουχίγιο, ένας σχεδόν ξεχασμένος δικτάτορας του εικοστού αιώνα, είχε προσκαλέσει τους Γερμανούς Εβραίους στη Δομινικανή Δημοκρατία και τους υποσχέθηκε άσυλο και μια δική τους πόλη, τη Σόσουα. Είχαν έρθει λίγοι Εβραίοι, αλλά με τα χρόνια ο αριθμός τους ελαττωνόταν, έτσι που στο τέλος του εικοστού αιώνα δεν είχε μείνει πια κανείς.

Λίγες δεκαετίες αργότερα εμφανίστηκε η I. G. Biochemie με μια ορδή Γερμανών, από τους οποίους ελάχιστοι μόνο ήταν Εβραίοι. Και λίγα χρόνια αργότερα, εμφανίστηκε η Κόνι Στόουν.
Το ότι παρακολουθούσε τη ζωή σαν μυστικός μέτοχος είχε δώσει μια ισχυρή ροπή στην ήδη παράξενη άποψη του Τζερόμ για τον κόσμο. Προχωρούσε σ' ένα δρόμο σηματοδοτημένο με παρανοϊκές μεταφορές και απόκρυφα σύμβολα - μερικά πραγματικά, μερικά αμφισβητούμενα και άλλα εντελώς απατηλά. Η σκοτεινή ιστορία της εργασίας της Κόνι Στόουν' συσχετίσεις με γενοκτονίες, παλιούς δικτάτορες, γερμανικά καρτέλ-βρωμούσε παγκόσμια συνωμοσία, μηχανορραφίες πολυεθνικών εταιρειών. Ο Τζερόμ πήρε φωτιά σαν λευκός φωσφόρος στον ήλιο.
«Εντόπισε το σταθμό επεξεργασίας δεδομένων της I. G. Biochemie στη Σόσουα», είπε, αρχίζοντας να δίνει εντολές στο κομπιούτερ του. «Κάλεσε και εγκατέστησε προγράμματα-τυφλοπόντικες. Συγκέντρωσε δεδομένα χρήστη, σχημάτισε τον κώδικα του λειτουργικού συστήματος. Φόρτωσε το πρόγραμμα-ιό και εκτέλεσε. Δώσε τέλος με κάθε απρόβλεπτη διακοπή, και ξανάρχισε μόνο με προφορική άδεια». Μπορεί να έπαιρνε μέρες να διαπεράσει τους κλοιούς ασφαλείας της εταιρείας, αλλά έβαζε στοίχημα πως το κομπιούτερ της I. G. Biochemie θα έπεφτε τελικά.

Η Κόνι Στόουν καθόταν κάτω από μια πράσινη, άσπρη και κόκκινη ομπρέλα. Τα μαλλιά της, μπλεγμένα σε μια κόκκινη πλαστική μπαρέτα πάνω από το αριστερό της αυτί, ανέμιζαν στο καλοκαιρινό αεράκι. Φορούσε ένα φόρεμα με τροπικά σχέδια - κόκκινα και μπλε και πράσινα λουλούδια σε λευκό φόντο - που ανέβαινε στους μηρούς της καθώς καθόταν με το πόδι της ν' ακουμπά την άσπρη τσάντα από αφρώδες πλαστικό κάτω από το τραπέζι της. Το δέρμα της ήταν χλωμό άσπρο, με αχνές φακίδες' το ύφος της ήταν ακαθόριστο.

Μέσα από τη λαμπρή αντηλιά, η φωνή του Τζερόμ: «Γεια». Το ρομπότ-βαλές στεκόταν δίπλα του. «Λέγομαι Ντέηβιντ Τζερόμ. 'Εχεις κάποιο πρόβλημα».
Ίσως σκέφτηκε να το βάλει στα πόδια - τα γόνατά της κροτάλισαν στις μεταλλικές βέργες του τραπεζιού. «Φύγε», είπε εχθρικά αλλά χωρίς να σηκωθεί ακόμη, βγάζοντας μάλλον το συμπέρασμα πως ούτε αυτός ούτε το ρομπότ του ήταν απειλή γι' αυτήν.

«Δεν ξέρω τι έχεις στην τσάντα», είπε ο Τζερόμ, «αλλά πρέπει να είναι αλλοιώσιμο, κι έτσι δεν μπορείς να συνεχίσεις για πολύ να το κουβαλάς από δω κι από κει». «Για τι πράγμα μιλάς;» «I. G. Biochemie». Είχε σκύψει πάνω

από το τραπέζι για να της ψιθυρίσει το όνομα. «Ό,τι κι αν είναι, υποθέτω πως τους το έκλεψες. Αν συνεχίσεις να τριγυρνάς, θα σε βρουν…»

Ο βαλές παρακολουθούσε. Εκείνη είχε μισοσηκωθεί τώρα από το τραπέζι, και οι μύες του προσώπου της ήταν τεντωμένοι από κάτι που θα μπορούσε να είναι είτε φόβος είτε προσβολή. Ο Τζερόμ ήταν ακόμη σκυμμένος από πάνω της, κι εκείνη τη στιγμή τα πλοκάμια του βαλέ κινήθηκαν πίσω του ανήσυχα: Εδώ συνέβαινε κάτι που δεν το καταλάβαινε.

Κάθονταν στο λίβινγκ ρουμ του Τζερόμ. Το άσπρο φως από τους τοίχους γινόταν πορφυρό στον καναπέ, τις καρέκλες και τα καθιστικά από διαφανή πολυεστέρα. Ένα κόκκινο ηχείο-μεμβράνη σε πλαίσιο από χρώμιο ήταν δίπλα σε μια σειρά διαφανών ραφιών οπτικοακουστικού εξοπλισμού σε κόκκινο πάλι χρώμα και μια ασημένια οθόνη δύο μέτρων. Πορφυρά ολογραφικά γράμματα κρέμονταν στον αέρα μπροστά σε συρόμενες γυάλινες πόρτες και ρωτούσαν ΕΙΜΑΣΤΕ ‘Η ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΝΘΡΩΠΟΙ;

«Θέλεις μερίδιο από τα χρήματα», είπε η Κόνι. «Σίγουρα, αλλά δες τι σου προσφέρω», είπε ο Τζερόμ. «Έχεις μπλέξει, έχεις ξεμείνει μ' αυτό που έχεις εδώ… ίσως κάποια βοήθεια που περίμενες, κάποιος άνθρωπος, δεν εμφανίστηκε». Εκείνη προσπάθησε να απαντήσει, αλλά την έκοψε με το χέρι του. «Δεν έχει σημασία. Εγώ μπορώ να κανονίσω να μην σε βρει η I. G. Biochemie, και μπορώ να βάλω τα χρήματα σ' όποιο μέρος του κόσμου θέλεις. Δεν θα μετανιώσεις». «Υπάρχει κάτι που πρέπει να μου πεις», είπε η Κόνι. «Μου φαίνεται πολύ ανατριχιαστικό, αλλιώς. Πώς με βρήκες;» «Σε είδα στο δρόμο… σε είδα και αναρωτήθηκα γιατί κουβαλούσες αυτό το πράγμα, ποια ήσουν… είναι δύσκολο να το εξηγήσω. Έλα εδώ, άσε με να σου δείξω». Στο διάδρομο το διακοσμητικό πρόγραμμα ήταν πιο συγκρατημένο - έβαζε απλώς μια ροζ απόχρωση στους λευκούς τοίχους κι ένα σκούρο πορφυρό πλαίσιο στις σανίδες τους. Ο Τζερόμ είπε «Ανοιξε μου», και η πόρτα άνοιξε. «Εδώ», είπε. «Εδώ σε βρήκα».

Ο Τζερόμ άφησε τις δυο μαύρες, σκληρές βαλίτσες της Κόνι στο πάτωμα του λίβινγκ-ρουμ του και είπε: «Θα τις πάω στη δεύτερη κρεβατοκάμαρα αργότερα». Η τσάντα-καταψύκτης βρισκόταν στον καναπέ. Η Κόνι πέρασε το δάχτυλό της στην ένωση της τσάντας κι άνοιξε, με τα φύλλα του λευκού αφρώδους πλαστικού να χωρίζονται σαν πέταλα κάποιου γιγάντιου λουλουδιού. Μέσα της βρισκόταν ένας μαύρος πλαστικός κύβος στο μέγεθος γροθιάς, ο αεροσυμπιεστής που έστελνε ψυχρό αέρα στα αφρώδη κύτταρα της τσάντας. Δίπλα του ήταν ένα μικρό φύλλο άσπρου αφρολέξ τυλιγμένο γύρω από κάτι μικρότερο με γκρίζα ταινία. Πάνω της με ξεθωριασμένο κόκκινο μαρκαδόρο ήταν γραμμένο ένα μοναδικό νούμερο: 6. Το πακετάκι είχε πιάσει πάχνη καθώς του το πρόσφερε. «Θέλεις να δεις;» τον ρώτησε. «Θα δω τίποτα;» ρώτησε αυτός. «Τίποτα ιδιαίτερο. Και μπορεί να το μολύνεις. Πάρε…» Έβγαλε ένα μικρό ασημένιο δίσκο από μια πτυχή του αφρολέξ. «Αυτό είναι το μόνο που χρειάζεσαι. Μετάδωσέ το αυτό, και θα ξέρουν τι είναι αυτό που πουλάς. Είναι κωδικοποιημένο φυσικά, αλλά δεν πειράζει. `Ισως όσο λιγότερα ξέρεις, τόσο το καλύτερο».

Ασημένια ευέλικτα σπιράλ τινάχτηκαν από αρθρώσεις σε γαλάζια πορσελάνη, και αστραφτερές ατσάλινες λεπίδες στις άκρες των σπιράλ έλαμψαν κάτω από τις λάμπες φθορισμού της κουζίνας, καθαρίζοντας κίτρινες πέτσες και πάχος, κόβοντας ως το κόκαλο.

«Πραγματική επίδειξη», είπε η Κόνι. Βγήκε από την κουζίνα και πήγε δίπλα, όπου ο Τζερόμ στεκόταν και κοίταζε από το παράθυρο στην Οδό R δέκα πατώματα πιο κάτω. «Πρέπει να είναι καλό και για αυτοάμυνα». Έκατσε στον πορφυροβαμμένο καναπέ.

«Σίγουρα», είπε ο Τζερόμ, «αν θέλω να βρεθώ κατηγορούμενος για βιαιοπραγία ή ανθρωποκτονία εξ αμελείας. Αν ο βαλές πειράξει κανέναν είμαι εγώ υπεύθυνος, σαν να οδηγούσα αυτοκίνητο». Οι λεπίδες συνέχιζαν να κινούνται, αλλά ο βαλές είχε προβλήματα - έναν ανεξήγητο ίλιγγο ρομποτικών οραμάτων. Ένα κομμάτι κρέας κόπηκε μαζί με το κόκαλο. Ένα νέο είδος συνείδησης αναπτυσσόταν τους τελευταίους μήνες, από το δεσμό ελέγχου μεταξύ του βαλέ και του Τζερόμ, και σκέφτηκε: «Είσαι υπεύθυνος, λες, αλλά είσαι;»

Ο ήχος του ατσαλιού στο κεραμικό, της λεπίδας πάνω στον πάγκο. «Έχεις κανένα πρόβλημα, βαλέ;» φώναξε ο Τζερόμ. «Όχι, είπε το ρομπότ. «Δεν υπάρχει πρόβλημα. Πήγαινα πολύ γρήγορα», «Να μην υπερβαίνεις τα όριά σου, φίλε», είπε ο Τζερόμ, και μετά γύρισε στην Κόνι. «Τι είπες;» «Πόσο- θα πάρει;» τον ρώτησε. «Πόσο θα πάρει ακόμα για να το τελειώσεις;» «Δύσκολο να σου πω. Μπορεί να πάρει μια βδομάδα αν έχουν πραγματικά καλούς κλοιούς ασφαλείας, κι αυτό είναι το πιο πιθανό, ειδικά τώρα. Αλλά μάλλον θα μπούμε στις επόμενες τριάντα ώρες. Δεν έχουν λόγο να ψάχνουν για υποκλοπές μέσω κομπιούτερ τώρα, μετά την…» «Την κλοπή», είπε η Κόνι. «Είμαι τεχνικός βιοεργαστηρίου ειδικευμένη στην ψυχρή ασηψία, και είμαι μια κοινή κλέφτρα». Η φωνή της άρχιζε να γίνεται στριγκή σαν πικάπ με χαλασμένο τροφοδοτικό, κι ο Τζερόμ κατάλαβε πως ήταν έτοιμη να τα πει όλα. «Πήρα το έξι τους», είπε.

Ο Τζερόμ ήταν ξαπλωμένος στα μαξιλάρια του πατώματος του εργαστηρίου. Ο βαλές ήταν στην πρίζα για να γεμίσει τις μπαταρίες του, και κάπου-κάπου τιναζόταν σαν σκυλί που ονειρεύεται. Στον τοίχο απέναντί τους μια οθόνη δύο μέτρων έτρεχε διάφορα παράθυρα. Από το παράθυρο των ειδήσεων έβγαινε η φωνή και το πρόσωπο του Λάτο Μπέρνι, της πιο δημοφιλούς ηλεκτρονικής κατασκευής. Κάτω από κόκκινα αρπακτικά μάτια κινούνταν τα χλωμά χείλη του, και η φωνή του έλεγε: «Το Χαντεριανό Μουσείο του Βασιλικού Κολεγίου Χειρουργών του Λονδίνου ανέφερε σήμερα την κλοπή του εγκεφάλου του Τσαρλς Μπάμπατζ, του πρωτοπόρου του δεκάτου ενάτου αιώνα στην πληροφορική. Ήταν ο άνθρωπος που πρώτος οραματίστηκε ένα πολύπλευρο κομπιούτερ, που το ονόμασε Αναλυτική Μηχανή».

Ο Μπαμπατζ, σκέφτηκε ο Τζερόμ, ο άνθρωπος με τα γρανάζια και τα έκκεντρα και τις τροχαλίες, ο εφευρέτης της… μηδενικής, ας την πούμε, γενεάς, της γενεάς που δεν υλοποιήθηκε ποτέ. Αν μετρήσεις τις γενεές, φτάνεις στα πέντε στην αρχή του εικοστού πρώτου αιώνα - τα συστήματα σαν το ρομπότ-βαλέ. Περπατούσε, μιλούσε, εκτελούσε ένα σωρό λειτουργίες με τεράστια επιδεξιότητα… Αλλά οι μηχανές της πέμπτης γενεάς υστερούν σε σημαντικούς τομείς - μέσα σε κάποια όρια ήταν τρομερές, αλλά ακόμη δεν μπορούσαν να περάσουν ένα τεστ Τούρινγκ.

Εδώ μια ψιλή φωνούλα ψιθύρισε μέσα του: «Ναι, αλλά ο βαλές…» Γιατί ο Τζερόμ εδώ και καιρό είχε σταματήσει να σκέφτεται τον βαλέ σαν μηχανή, παρ' όλους τους περιορισμούς του.

Όπως το έβλεπαν όμως οι περισσότεροι, ήταν απίθανο να πάρεις για νοήμον ον μια μηχανή πέμπτης γενεάς σε μια κατάσταση χωρίς αυστηρούς περιορισμούς. Έτσι, για όποιον είχε κάποιο επαγγελματικό ενδιαφέρον στο θέμα, το

μαγικό νούμερο ήταν το έξι. Καταστάσεις μετάδοσης πυκνής πληροφορίας, πολυεγκεφαλική θεωρία - οι ερευνητές δούλευαν στα όρια, εκεί όπου οι πιο ασαφείς καταστάσεις της πραγματικότητας συνδέονταν με τα σύνθετα συστήματα της φύσης, και υπήρχε μια αίσθηση πως σύντομα κάτι θ' άρχιζε να προχωρά.

Αν η Κόνι είχε δίκιο, αυτό είχε ήδη συμβεί: η I. G. Biochemie είχε πιάσει την καλή, είχε πετύχει μια οργανική τεχνητή νοημοσύνη. Και μετά πέθανε, αυτό το μικρό κομμάτι σάρκας, δηλητηριασμένο από μια σειρά μεταβολικές αρρυθμίες που η IGS ήθελε απεγνωσμένα να ερευνήσει. Και θα το είχαν κάνει, αν η Κόνι δεν είχε κλέψει τα υπολείμματα.

«Σας αφήνω τώρα, φίλοι μου», είπε ο Λάτο Μπέρνι. «Και μην ξεχνάμε τον Τσάρλι, ε; Όποιος και να είσαι, δώσε πίσω τον εγκέφαλο". Ο Λάτο Μπέρνι χαχάνισε. «Χριστέ μου», είπε ο Τζερόμ. «Όλα οφ». Τα παράθυρα της οθόνης έσβησαν και τη θέση τους πήρε το ροζ του διακοσμητικού προγράμματος. «Ντέηβιντ, είπε η Κόνι. «Τι κάνεις;» Στεκόταν στην πόρτα με το φως πίσω της, και φορούσε φαρδύ παντελόνι και μια άσπρη τσαλακωμένη βαμβακερή μπλούζα. «Έλα μέσα», της είπε. Κάθισε δίπλα του στο πάτωμα κι ακούμπησε στον τοίχο. «Σκεφτόμουν», του είπε. «Τώρα που ξέρεις τι ακριβώς συμβαίνει, ίσως να μην θέλεις ν' ανακατευτείς». Και μέσα του ο Τζερόμ είπε: Αυτό που θέλω δεν έχει σημασία πια' εσύ είσαι αυτό που χρειάζομαι. «Θα δούμε», είπε. «Αν τα πράγματα γίνουν πολύ παράξενα, θα σου πω. Προς το παρόν όμως, δεν υπάρχει πρόβλημα. Είπα πως θα το κάνω, και θα το κάνω». «Πολύ καλό εκ μέρους σου».

Έβγαλε κάτι σαν αναστεναγμό καθώς έβαλε τα χέρια του στους ώμους της. Τα γεγονότα των επόμενων ωρών ήταν αναπόφευκτα όσο και η τροχιά ενός αντικειμένου σ' ελεύθερη πτώση. Όλη αυτή την ώρα, ο βαλές έμεινε ακίνητος και φαινομενικά χωρίς να έχει επίγνωση του τι γινόταν. Αλλά ίσως καταλάβαινε... Τώρα, καθώς ο Τζερόμ ήταν σκυμμένος ανάμεσα στους μηρούς της, κι εκείνη φώναξε, κουνήθηκε ο βαλές, έβγαλε κάποιον ήχο;

Ο Τζερόμ περπατούσε στην οδό 0 κοντά στην πλατεία Ντυπόν. Μια γριά γυναίκα που πουλούσε λουλούδια από λευκά πήλινα βάζα που ήταν αραδιασμένα στο πεζοδρόμιο του φώναξε, με τη γλώσσα της ένα σκουροκόκκινο λεκέ πίσω από ξεδοντιασμένα ούλα. «Τριαντάφυλλα, τριαντάφυλλα για την κοπέλα σου, κύριος». Λες και ήξερε.
Στη μέση του επόμενου τετραγώνου, ένας ψηλός, αδύνατος άντρας μ' ένα πράσινο πλαστικό τζάκετ έπαιζε πετώντας μπάλες πλάσματος στα τσιμεντένια σκαλιά. Χρυσές ηλεκτρικές λάμψεις άστραφταν κάτω από τα αρρωστημένα κεχριμπαρένια φώτα του δρόμου. Ο Τζερόμ σταμάτησε και φώναξε: «'Ει, 2-Ασοι!" Ο άντρας του έκανε νόημα να πλησιάσει. Ο 2-Ασοι δεν φορούσε τίποτα κάτω από το τζάκετ. Τα κόκαλα του στήθους και του θώρακά του διαγράφονταν ξεκάθαρα, και αστέρια από χρώμιο χωνεμένα στη λιγοστή σάρκα του αριστερού του θώρακα έλαμπαν στο φως. Τα μάτια του ήταν λαμπερά, κι ακόμα κι όταν στεκόταν, φαινόταν εν κινήσει - το αριστερό του χέρι τιναζόταν μπρος-πίσω σε γρήγορα, ασυνείδητα τόξα. Ο 2-Ασοι έπαιρνε γενναίες ποσότητες speed.
«Φίλε μου», είπε. «Τζερόμ». Μια μικρή καστανοκόκκινη τσάντα από βελβετίνα κρεμόταν από τη μέση του, και την κούνησε μαλακά. «Καλό πράμα», είπε. «Το ελπίζω», είπε ο Τζερόμ. Ο 2-Ασοι πουλούσε άγραφα πιστωτικά τσιπ και πρόσφατους κώδικες - τα απαραίτητα συστατικά για την παρασκευή στιγμιαίου χρήματος σε οποιοδήποτε όνομα διάλεγε, ώστε να μην αφήνει ίχνη που να μπορεί να παρακολουθήσει κανείς. Ο Τζερόμ, η Κόνι κι ο βαλές μπορεί να χρειαζόταν να κινηθούν γρήγορα, και σε μια οικονομία σχεδόν καθαρής πίστωσης οποιαδήποτε σημαντική ποσότητα χρημάτων θα προσέλκυε ανεπιθύμητη προσοχή. Ο Τζερόμ ήθελε να αγοράσει ένα τριαντάφυλλο από τη γριά, αλλά είχε φύγει.

Είναι τη νύχτα που κλείνονται οι συμφωνίες, συνήθως, κι έτσι ο Τζερόμ δεν ένιωσε έκπληξη όταν άκουσε να χτυπά ο αναμεταδότης μηνυμάτων γύρω στις τρεις το πρωί. Από μια αδρανή θυρίδα στην Ευρώπη, μέσω της Δυτικής Ακτής, ερχόταν η απάντηση της I. G. Biochemie. Μετά ακούστηκε μια απρόσμενη σειρά από συλλαβές χωρίς νόημα. Ο Τζερόμ αναρωτιόταν τι θα μπορούσαν να έχουν κωδικοποιήσει και γιατί, όταν χτύπησε ο συναγερμός του συστήματος - μπιπ και στριγγλιές που συνοδεύονταν από επίμονους υπόηχους, το είδος του μηνύματος που το κεντρικό σου νευρικό σύστημα ξέρει πως δεν θέλει ποτέ να το ακούσει.

Και μετά εμφανίστηκε FATAL ERROR σ' όλες τις οθόνες, λέξεις που έσβηναν την ώρα που τις κοιτούσε, καθώς οι μηχανές καίγονταν ως τις ROM, καθώς τις «έτρωγε η νυφίτσα», όπως έλεγαν, κάτι που ο Τζερόμ δεν το είχε δει ποτέ του να συμβαίνει - δεν πίστευε πως μπορούσε στ' αλήθεια να γίνει. Το έβλεπε όμως μπροστά του: ένα ολόκληρο σύστημα να γίνεται σκουπίδια, τα τσιπ να καίγονται, οι δίσκοι CROME και οι μνήμες WORM να σβήνουν.
Το διογκωμένο μπροστινό μέρος του βαλέ εμφανίστηκε στην πόρτα με την Κόνι πίσω του. «Τι τρέχει;» είπε η Κόνι. «Τι έγινε;» «Μάζεψε τα πράγματά σου», είπε ο Τζερόμ. «Αλλά γρήγορα». Η συρόμενη πόρτα άνοιξε καθώς το ασανσέρ σταμάτησε μ' έναν αναστεναγμό στο ισόγειο, κι ο γεροδεμένος άντρας με το χλωμό πρόσωπο και το σκούρο κουστούμι που στεκόταν ακριβώς απ' έξω άνοιξε το σακάκι του κι έβγαλε ένα Κολτ Μαγκναμάτικ από μια θήκη που κρεμόταν απ' τον ώμο του. Ένας ηλεκτρικός σπινθηρισμός, κι ο άντρας κατέρρευσε. Ένα μικρό ασημένιο κεντρί ψηλά στο αριστερό του μάγουλο συνδεόταν μ' ένα σχεδόν αόρατο σύρμα μ' ένα άνοιγμα στη μύτη του βαλέ. «Ωραία δουλειά», είπε η Κόνι. «Έχει κανείς το δικαίωμα να υπερασπίζεται την ιδιοκτησία του», είπε ο Τζερόμ. Ασχετο, ψυχρό, ψέμα: ήταν το σοκ. Ο Τζερόμ ήταν ήδη χωμένος στα σκατά περισσότερο απ' όσο είχε ποτέ του ονειρευτεί. Η Κόνι είχε γονατίσει δίπλα στον άντρα, και του πήρε το όπλο. Έβαλε τη σκούρα κάνη Κέβλαρ στο στόμα του και ψιθύρισε: «Πρέπει να σε σκοτώσω». Εκείνος, παράλυτος, την κοίταξε με μίσος και πόνο. «Τι τρέχει;» ρώτησε ο Τζερόμ. Η Κόνι τον κοίταξε, και τα μάτια της είχαν κάτι το τρελό. «Όχι!» είπε ο βαλές, και η ψιθυριστή τού κραυγή υπογραμμίστηκε από το υποηχητικό ποπ της εκπυρσοκρότησης του όπλου. Κόκκινη δαντέλα πιτσίλισε το άσπρο της μανίκι. Αίμα και υγρά άρχισαν να τρέχουν στα ασπρόμαυρα πλακάκια.

«Ελάτε», είπε η Κονι. «Μην στέκεστε εκεί, ελάτε!»

Με τις σμαραγδοπράσινες μεθαμφεταμίνες τους και μια χούφτα πλαστά πιστωτικά τσιπ σε περισσότερα ονόματα απ' όσα θα μπορούσαν να θυμηθούν, ήταν έτοιμοι να το σκάσουν. Η νοικιασμένη Πόντιακ περίμενε στο λαμπρό φως του πρωινού ήλιου, οι ασημένιες πόρτες της σηκώθηκαν κι άνοιξαν, η κεραμική της μηχανή κροτάλισε καθώς έφτασε στην κανονική της θερμοκρασία. Κόκκοι σκόνης χόρευαν στο φως, και ο Τζερόμ κοίταζε τη λευκή πλαστική τσάντα που έβγαζε το απαλό της βουητό. Πίεσε το κάλυμμα του πορτ-μπαγκάζ, κι έκλεισε μ' ένα σιγανό σφύριγμα.

Κάπου στην Πενσυλβανία, όπου ο ουρανός είχε ένα μουντό γκρίζο χρώμα που φιλτράριζε το φως και ξέπλενε το χρώμα από τα χωράφια που περνούσαν έξω από το αμάξι, ο Τζερόμ είπε: «Πρέπει να το εξηγήσεις… αυτό που έκανες.» Η Κόνι είχε γείρει πίσω το κάθισμά της και ήταν σχεδόν ξαπλωμένη πάνω στον βαλέ, που έπιανε το μεγαλύτερο μέρος των πίσω καθισμάτων. Το πρόσωπό της έβλεπε το ταβάνι του αμαξιού, τα μάτια της ήταν κλειστά. "Ντέηβιντ", είπε, «έπρεπε να τον σκοτώσω. Χριστέ μου, ήξερε τα πρόσωπα μας, τι φορούσαμε… είδε και το ρομπότ, που τελικά θα μας είναι πρόβλημα, ξέρεις». «Αυτό άσ' το. Ήταν εκείνος ή εμείς, ε;» «Αυτό προσπαθώ να σου πω.»
Ο βαλές φλεγόταν από ένα εντελώς νέο σύνολο αντιλήψεων. Ξανά και ξανά, έβλεπε τον εαυτό του να ακινητοποιεί τον άντρα με το κεντρί του, να τον ρίχνει κάτω, και την Κόνι Στόουν να τον σκοτώνει ξανά και ξανά. Ποιος είναι υπεύθυνος, και τι θα μπορούσα να κάνω; ήθελε να ξέρει.

Πέρασαν το Σικάγο, όπου ο μαύρος Πύργος της Σήαρς ορθωνόταν μέσα σε μια δυσώδη πετροχημική ομίχλη, σαν το στρατηγείο της Αυτοκρατορίας του Κακού. Η Εθνική 80 (Αυτ) είχε γίνει ένα θερμό μαγνητικό τούνελ που τους ρουφούσε. Ο αυτόματος πιλότος ήταν κλειστός, και τα κόκκινα νούμερα στο καντράν τρεμόπαιζαν στα ενενήντα - οι ελπίδες τους να περάσουν απαρατήρητοι δεν είχαν ακριβώς ξεχαστεί, είχαν απλώς παραμεληθεί στο πάθος της στιγμής.
Την επόμενη μέρα είχαν περάσει τις μεσοδυτικές Πολιτείες, αλλά οι ίδιοι είχαν εξαντληθεί τελείως, καθώς τα μίλια κυλούσαν κάτω από την Πόντιακ και τα χημικά που έτρωγαν πετούσαν εκατομμύρια μικροσκοπικό βέλη πάνω-κάτω στις σπονδυλικές τους στήλες και άδειαζαν τεράστιες γυάλινες δεξαμενές οξέων στα στομάχια τους. Ο Τζερόμ σκεφτόταν πως έπρεπε κάποτε να σταματήσουν. Έτσι, στο Γουαϊόμινγκ, σε μια πανάθλια μικρή πόλη που ήταν η μισή μια λουρίδα φαστφουντάδικα με φώτα νέον και η άλλη μισή ένα σεληνιακό τοπίο, κάτω από έναν καθαρό ουρανό που έσβηνε γρήγορα στο λυκόφως, βγήκαν από το δρόμο και σταμάτησαν στο Ωτοτέλ 80.
Ο βαλές ακολούθησε τον Τζερόμ και την Κόνι στο δωμάτιο του μοτέλ, όπου πήραν από ένα ντεμερόλ ο καθένας και κοιμήθηκαν δέκα ώρες στη σειρά, βγαίνοντας από την ομίχλη της αμφεταμίνης και μπαίνοντας σ' έναν ύπνο σκοτεινό σαν το θάνατο. Ο βαλές στεκόταν μέσα στο δικό του σκοτάδι, κατειλημμένος από τη μνήμη αυτού του μοναδικού γεγονότος, δουλεύοντας μέσα του αυτό που στον ανθρώπινο κόσμο θα ονομαζόταν το τραύμα, ο πόνος της εμπειρίας.
Το επόμενο απόγευμα τα σύννεφα που κρέμονταν στα γειτονικό βουνά έριξαν μια παγερή ψιχάλα καθώς έπεφταν στο Σωλτ Λέηκ Σίτυ. Μισή ώρα αργότερα ο Τζερόμ είχε γυρίσει στο χειροκίνητο έλεγχο και οδηγούσε την Πόντιακ κατά μήκος της ξέχειλης Σωλτ Λέηκ, όπου αναχώματα από χώμα και πέτρες είχαν κόψει το δρομο σε δυο αργοκίνητες λουρίδες βρεμένες από το νερό που διέρρεε από τη λίμνη. Γερανοί-ρομπότ-γιγαντιαία έντομα με μάτια-κάμερες - δούλευαν στην κορυφή των αναχωμάτων ενώ εργάτες με σημαιάκια ντυμένοι με πλαστικές κίτρινες φόρμες έκαναν σινιάλα στην μποτιλιαρισμένη κυκλοφορία. Πιο κάτω, προς τη δύση, ο δρόμος ήταν μια ευθεία γραμμή που διέσχιζε τις πλημμυρισμένες αλυκές, όπου ο γκρίζος ουρανός και τα σύννεφα και τα καφετιά βουνά αντικατοπτρίζονταν σ' ένα γιγαντιαίο υδάτινο καθρέφτη, δυο μορφές ύπαρξης που διασταυρώνονταν χωρίς ορατή ένωση, το πλεόνασμα της φύσης να ρέει ελεύθερα σε μια απρόσμενη ομορφιά.

Ο Τζερόμ μάσησε μια πράσινη κάψουλα, πνίγηκε λίγο καθώς την κατάπινε, και μετά έβηξε και έφτυσε στο χέρι του. «Νομίζω πως ξέρω τι θα κάνουμε», είπε κι έγλειψε τα κομμάτια της πικρής αμφεταμίνης από την παλάμη του. «Ο βαλές μπορεί να στείλει σ' αυτούς τους μαλάκες ένα τηλεφωνικό μήνυμα: Κοροιδέψτε μας πάλι, και θ' αφήσουμε το σάπιο κουφάρι του έξι σας στο δρόμο να το φάνε τα τσακάλια. Πληρώστε τώρα, λοιπόν. Γρήγορα και με ασφάλεια κωδικοποιήστε, σκουπίστε, τελειώσατε» Έκανα ένα άσχημο λάθος την τελευταία φορά' τους την έπεσα σαν να είχαν κάποια συνηθισμένη ρουτίνα ασφαλείας' αλλά ξέχασα τι είχαν να προστατέψουν».
«Κι εγώ ξέχασα πόσο γρήγοροι είναι», είπε η Κόνι. «Και πόσο πρόστυχοι» «Ναι. Τέλος πάντων, νομίζω πως απομακρυνθήκαμε αρκετά».

Ο Τζερόμ είχε πάντα συνειρμούς αποκαλυπτικής φύσεως με τη Νεβάδα. Του έρχονταν στο μυαλό λέξεις όπως πεδίο δοκιμών, υπόγεια έκρηξη και νεκρά πρόβατα. Αλλά εκεί κατέληξαν τελικά, σε μια μικρή πόλη δίπλα στα σύνορα που ψηνόταν στον απογευματινό ήλιο, με ταμπέλες που υπόσχονταν στους επενδυτές φτηνή είσοδο στο «Κοντινό Λας Βέγκας». Τα πάντα ήταν θολό και δυσδιάκριτα. .
Το δωμάτιό τους είχε ατσάλινα έπιπλα και μπλε ματ τοίχους. Η ρεσεψιόν των Κυματιστών Αμμολόφων ήταν σε ψευδο-λουξ στυλ του τέλους του εικοστού αιώνα: λευκό κεραμικό και κόκκινο Νώγκαχαϊντ, χρώμιο, πολύχρωμα λέιζερ που έτρεχαν αδιάφορα τα προγράμματά τους. Ο Τζερόμ ήταν ξαπλωμένος στο κρεβάτι κι ένιωθε παράξενα. Παλιά μπλουζ που μισοθυμόταν… τραγούδια για όπλα και μαχαίρια και γυναίκες - Κρατά στο χέρι της ένα τριανταοχτάρι σπέσιαλ, και σε παρακαλώ, κορίτσι μου, μη σπας- σκέφτηκε πως κάποιο απ' αυτά θα ταίριαζε κάπως. Η Κόνι βγήκε από το μπάνιο τυλιγμένη σε μια ροζ πετσέτα, με κρυστάλλινες χάντρες νερού από το ντους στο δέρμα της -
Αυτή που αγαπώ -

Κι άνοιξε ένα μαύρο συρτάρι κι έβγαλε ένα σκούρο μπλε μετάξινο νυχτικό κι άφησε στην άκρη την πετσέτα -
έβαλε ένα πιστόλι στο στόμα ενός άντρα -
Πέρασε το νυχτικό πάνω από το κεφάλι της -
και τράβηξε τη σκανδάλη
Όταν το ζεστό, νοτερό της σώμα πιέστηκε πάνω του έσβησε άπειρες αμφιβολίες
(κάποιο ειδικό μπλουζ).
Ο βαλές έβγαλε από μέσα του ένα μπλε πλαστικό καλώδιο μ' ένα ασημένιο βύσμα στην άκρη. Το ελατήριό του το κράτησε τεντωμένο καθώς ο βαλές το τίναξε και το κόλλησε στη βάση του τηλεφώνου. «Θέλεις να το μεταδώσω τώρα;» είπε. «Βέβαια», είπε ο Τζερόμ. Και τη στιγμή που έπεφταν οι ρελέδες, καθώς άρχιζαν να συνδέονται κυκλώματα από τη Νεβάδα ως τη Δομινικανή Δημοκρατία, ήξερε τι έπρεπε να πει, τώρα, και σε ποιον.
Λίγα δευτερόλεπτα αργότερα, ο Τζερόμ είπε: «Αυτό ήταν. Τελείωσε. Ας πιούμε κάτι». Και στον βαλέ: «Πρέπει να φορτιστείς πάλι». «Θα το κάνω», είπε το ρομπότ. Είχε κι άλλα πράγματα να συλλογιστεί: μετά την πρόσφατη εμπειρία-αμετάκλητης αλλαγής - αμετάκλητης εκλογής - σκεφτόταν τι θα μπορούσε να συμβεί μετά. Γρήγοροι και πρόστυχοι, είχε πει.

Η Κόνι κι ο Τζερόμ έτρωγαν το πρωινό του ξενοδοχείου την επομένη, όταν άνοιξε η πόρτα και δυο άντρες με στολές του ξενοδοχείου - καστανοκόκκινες φόρμες με χρυσά σιρίτια - μπήκαν μέσα. Ο ψηλός κρατούσε ένα μικρό

μαύρο αυτόματο πιστόλι σαν το Κολτ που είχε στην τσάντα της η Κόνι. Ο κοντός πήγε στην ντουλάπα και πάτησε το κουμπί, και ο καθρέφτης έκανε στο πλάι. Έβαλε το χέρι του στο ασπροφωτισμένο εσωτερικό της και έβγαλε την τσάντα-καταψύκτη πίσω από τις στοιβαγμένες μαύρες βαλίτσες. Ακούμπησε την τσάντα στο διπλό κρεβάτι, την άνοιξε κι έβγαλε έξω το πακετάκι. Το ξετύλιξε και μ' ένα μικρό νυστέρι έκοψε μια φέτα από το κομμάτι ροζ σάρκας που ήταν μέσα του και την έβαλε σ' ένα μικρό μαύρο σωλήνα.

Η Κόνι κοίταξε τον βαλέ, που ήταν συνδεδεμένος με την πρίζα του τοίχου. «Λυπάμαι», είπε ο Τζερόμ, αλλά εκείνη τον αγνόησε, κοίταζε μανιασμένα γύρω σαν να έψαχνε κάτι που δεν ήταν εκεί.

Ο κοντός κούνησε το κεφάλι του καταφατικά και άρχισε να κλείνει την τσάντα-καταψύκτη. Ο ψηλός έριξε έναν πυροβολισμό που χτύπησε την Κόνι στη μέση του μετώπου της. Το σοκ την τίναξε στον τοίχο, και ο άντρας την πλησίασε, όπως ήταν πεσμένη με χέρια και πόδια ορθάνοιχτα, και πυροβόλησε άλλη μια φορά στην εσωτερική καμπύλη του αριστερού της στήθους, στην καρδιά.

«Πήγαινε σπίτι», είπε του Τζερόμ με την επίπεδη φωνή του παίκτη του πόκερ που ζητά δυο χαρτιά ακόμη. «Θα περάσει κάποιος να φροντίσει τα πράγματα - τη γυναίκα, το αμάξι. Μην πεις τίποτα σε κανέναν, και μη μας ενοχλήσεις ξανά. Κατάλαβες;»

Με το αίμα της πάνω του και τη μυρωδιά του θανάτου της στα ρουθούνια του, ο Τζερόμ κατάλαβε. Οι δυο άντρες δεν περίμεναν να τους απαντήσει. Έφυγαν.

Το σκάφος για το Ρήνο απογειώθηκε κάθετα από μια τσιμεντένια πίστα γεμάτη ρωγμές στην άκρη της ασήμαντης πόλης. Μέσα στο παλιό τζετ με τα πτυσσόμενα πτερύγια η φθαρμένη πράσινη ταπετσαρία ανέδιδε μια μυρωδιά ιδρώτα. Πάνω από τα βουνά το αεροπλάνο ταλαντευόταν και τιναζόταν στον άγριο άνεμο που διαπερνούσε την κεραυνόπληκτη θλίψη και τις ενοχές του Τζερόμ και τον έκανε να χλομιάζει από ναυτία.

Στο Ρήνο το αεροδρόμιο ήταν φωτεινό μπλε τσιμέντο, κόκκινο ατσάλι κι ένα δάσος από καθρέφτες, και ο Τζερόμ και ο βαλές ήταν ασήμαντοι μπροστά στις χιλιάδες που γύριζαν στα ανατολικά, οι περισσότεροι έχοντας ξοδέψει λογικά ποσά, μερικοί με ιστορίες για μεγάλα κέρδη στα καζίνα, και μερικοί ακόμα μ' αυτόν το στομαχόπονο που έρχεται με τις μεγάλες χασούρες, αυτές που δεν μπορείς να τις αντέξεις.

«Είστε σίγουρη πως το διαμέρισμα των αποσκευών διατηρεί σταθερή ατμοσφαιρική πίεση;» είπε ο Τζερόμ στη γυναίκα που καθόταν πίσω από το γκισέ της Γιουνάιτεντ. Είχε ήδη παραδώσει τον βαλέ, αλλά ανησυχούσε. «Ε, Τζάκυ», είπε η γυναίκα. «Ο κύριος μεταφέρει ένα ρομπότ. Θέλεις να του μιλήσεις; Εγώ έχω δουλειά». Ήταν λίγο πάνω από τα είκοσι, με λαμπερά, σέξι μάτια, και ήταν φανερό πως δεν έδινε δεκάρα. «Γαμήσου», είπε ο Τζερόμ και γύρισε κι έφυγε. «Ο επόμενος», είπε η γυναίκα.

Στην πτήση για την Ουάσιγκτον η καμπίνα ήταν σκοτεινή, κι ο Τζερόμ καθόταν χωρίς να κοιμάται και συλλογιζόταν πως ήταν αναγκασμένος να ομολογήσει πως ήξερε ελάχιστα για την Κόνι Στόουν. Αναρωτιόταν ποια να ήταν, κι άλλα ακόμη… αναρωτιόταν για τους δυο τους… ποιες πιθανότητες υπήρχαν να κρατήσει το πάθος τους και μετά το θερμοπυρηνικό ξέσπασμα της στιγμής; Στο Νταλς έβρεχε και είχε ομίχλη και το πλήθος που έβγαινε από τις δυο αφίξεις διασκορπιζόταν γρήγορα.

Ο βαλές κύλησε σε μια ράμπα που οδηγούσε στο πίσω μέρος του αυτοκινήτου του αεροδρομίου' ο Τζερόμ κάθισε ανάμεσα στους πέντ'-έξι άλλους σκυθρωπούς επιβάτες. Καθώς το αυτοκίνητο διέσχιζε το πάρκινγκ του Νταλς, κανείς δεν μιλούσε, και τον Τζερόμ δεν τον πείραζε καθόλου. Του ήταν αδύνατον να φανταστεί τον εαυτό του να προσπαθεί να μιλήσει με οποιονδήποτε για οτιδήποτε.

Αργά το απόγευμα της επόμενης μέρας, ο Τζερόμ καθόταν στη μικροσκοπική βεράντα έξω από την κρεβατοκάμαρά του. Από τις ανοιχτές τζαμόπορτες άκουγε το σιγανό θρόισμα του βαλέ που κινιόταν στο δωμάτιο.

Ο Τζερόμ είχε χάσει τις ηδονοβλεπτικές του διαθέσεις, η ενέργειά του είχε εξαντληθεί. Σκέφτηκε πως ίσως να είχε χάσει μαζί και την περιέργειά του, αν και αναρωτιόταν για ένα πράγμα.

«Βαλέ», φώναξε, και το ρομπότ βγήκε στη βεράντα. «Πώς νομίζεις πως μας βρήκε η I. G. Biochemie;» ρώτησε. Ανέπνευσε τους καμένους υδρογονάνθρακες που ανέβλυζαν από το δρόμο, δέκα πατώματα πιο κάτω. Ο βαλές έμεινε σιωπηλός. «Πίστευα πως ήμουν αρκετά καλός σ' αυτό το παιχνίδι», συνέχισε ο Τζερόμ, «αλλά με έκαψαν, μας έπιασαν». «Όχι», είπε ο βαλές. «Δεν φταις εσύ». «Φυσικά και φταίω». «Όχι. Εγώ τους είπα».

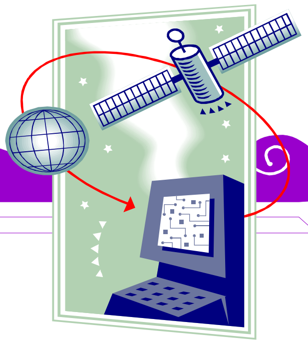
Ο Τζερόμ τινάχτηκε από την καρέκλα του κι έπιασε τον βαλέ από τη βάση του πορσελάνινου κελύφους του. Φυσικά εσύ τους είπες, σκέφτηκε, και εκείνη τη στιγμή ήταν περισσότερο αναγνώριση ενός γεγονότος που ήδη ήξερε παρά αποκάλυψη. Μούγκρισε καθώς έγειρε το σώμα του βαλέ στο πλάι έτσι που ακουμπούσε στα ασπροβαμμένα κάγκελα της βεράντας. Τα πλοκάμια του βαλέ έτρεμαν σαν αναστατωμένα μαύρα σκουλήκια.

«Για να σου σώσω τη ζωή», είπε ο βαλές. «Έκανα μια συμφωνία μαζί τους. Δεν θα σε ξεχνούσαν ποτέ, θα σε σκότωναν. Γιατί ανησυχείς γι' αυτή τη γυναίκα; Ήταν μια κλέφτρα, μια δολοφόνος». «Σκατόπραμα».

Κάτω από το βάρος του βαλέ και το σπρώξιμο του Τζερόμ, το κάγκελο υποχώρησε κι ο βαλές έπεσε, μέσα στο λαμπρό φως του ήλιου. Σπάζοντας ένα άγαλμα από μαύρο σφυρήλατο σίδερο, βούτηξε στο νερό και το σώμα του συντρίφτηκε στον πάτο του σιντριβανιού που ήταν φτιαγμένος από τσιμέντο και αμμόλιθο.

Πάνω από τα σχόλια των ανθρώπων που άρχισαν να μαζεύονται γύρω από το σιντριβάνι, ακούστηκε από ψηλά το ουρλιαχτό του Τζερόμ

Επισκεφτείτε…

Free Software Magazine

http://www.freesoftwaremagazine.com/

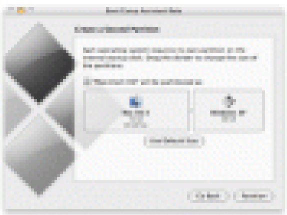
Από: stelabouras
www.wiggler.gr

Το Free Software Magazine είναι ένα (όπως φανερώνει και ο τίτλος) δωρεάν ηλεκτρονικό περιοδικό που διατίθεται με την μορφή e-books [pdf] και είναι (σύμφωνα με το site) το μοναδικό στο είδος του που έχει ως σκοπό την προώθηση της ιδέας του Free Software (που μπορεί να επεκταθεί και στην έννοια του Ανοιχτού Λογισμικού) μεσα απο τις σελίδες του, παρουσιάζοντας κάθε φορά open source / free software αλλά και free software books

Free AudioBooks!

http://podiobooks.com
http://www.dragonpage.com
http://www.podcastalley.com

Από: stelabouras
www.wiggler.gr

Ψάχνοντας κανείς στο Internet μπορεί να βρεί αρκετά sites που είναι αφιερωμένα στην υπηρεσία της διάθεσης (free) audiobooks μέσω podcast ή streaming…Αν έχετε χρόνο, θέλετε να εξασκήσετε τα αγγλικά σας ή απλά σας αρέσει να σας διηγούνται ιστορίες ενώ εσείς ασχολείστε με οτιδήποτε άλλο, τσεκάρετε τα παρακάτω sites!
Σημείωση : Αν ξέρετε κάποιο καλό site με audiobooks μοιραστείτε το μαζί μας! Θα ήταν καλό η λίστα αυτή να μεγαλώνει με τον καιρό.

Δωρεάν προβολή ελληνικών σειρών!

Από: jim_hellas

http://www.greek-movies.com

Νομίζω πως οι περισσότεροι από εμάς παρακολουθούν, έστω και αραιά, κάποια σειρά στην ελληνική τηλεόραση. Πολλοί από εμάς, ανάμεσά τους και εγώ, έχουμε χάσει αρκετά επεισόδια από το αγαπημένο μας σήριαλ με αποτέλεσμα να μην μπορούμε να δούμε τη συνέχεια της ιστορίας και με μόνη λύση να περιμένουμε τις επαναλήψεις! Άλλοι πάλι, ξεχνούν να γράψουν τη σειρά στο βίντεο για να τη δουν μόλις μπορέσουν. Τέρμα όλα αυτά. Το μόνο που χρειάζεστε είναι μια σύνδεση στο ίντερνετ. Πηγαίνετε στο greek-movies και δείτε Online πολλές ελληνικές σειρές. Βασικά το site προσφέρει τις καλύτερες κωμικές σειρές που έχουν περάσει ποτέ από την ελληνική τηλεόραση! **Δείτε σχεδόν όλα τα επεισόδια από τους Απαράδεκτους, τους Δύο Ξένους, τις Σαββατογεννημένες, το Πενήντα – Πενήντα, και το Παρα Πέντε!** Όπως πολύ σωστά αναφέρει το ίδιο το site αυτή η υπηρεσία δεν εναντιώνεται στα πνευματικά δικαιώματα καθώς δεν επιτρέπει την αντιγραφή, αλλά μόνο την προβολή, υπηρεσία που δεν την προσφέρουν τα ελληνικά κανάλια! Εξάλλου οι ίδιες οι σειρές δεν κυκλοφορούν σε DVD...

CONTACT US / INFOS

E-mail επικοινωνίας:	jim_hellas@pathfinder.gr
Ιστοσελίδα περιοδικού	http://freehost.stuff.gr/jim_hellas/blogr.html
Υπεύθυνοι περιοδικού	Jim_hellas @ http://freehost.stuff.gr/jim_hellas Case @ http://www.neuromancer.gr
Ελεύθεροι Συντάκτες Τεύχους	LiAnne, CyrusGeo

Πληροφορίες / Copyright policy / Απαγορεύσεις

Το BloGR είναι ένα **δωρεαν** online περιοδικό μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. **Απαγορεύεται η πώλησή** του με οποιονδήποτε τρόπο **και η οποιαδήποτε οικονομική εκμετάλλευση** του περιοδικού και του περιεχομένου του.

Υπεύθυνοι για το περιεχόμενο των κειμένων είναι **μόνο** οι αρθρογράφοι τους και **όχι** το Blo**GR**. Οι απόψεις που εκφράζονται στα άρθρα είναι **αποκλειστικά** των αρθρογράφων και δεν ταυτίζονται απαραίτητα με τις απόψεις του Blo**GR**.

Για **όλα** τα κείμενα που χρησιμοποιήθηκαν από ξένες on-line πηγές (blogs κυρίως) ζητήθηκε η άδεια των ιδιοκτητών των ιστοσελίδων αυτών ώστε να δημοσιευθούν και ως αρθρογράφοι ονομάζονται οι ιδιοκτήτες των ιστοσελίδων αυτών. Αν εντοπίσετε κείμενο το οποίο είναι κλεμμένο από άλλη πηγή, δίχως να έχει γίνει σχετική ενημέρωση από τον ιδιοκτήτη της ιστοσελίδας σας παρακαλούμε να μας ενημερώσετε είτε για αποκατάσταση του ονόματος του πραγματικού αρθρογράφου του κειμένου, είτε για διαγραφή του κειμένου, αν ο πραγματικός αρθρογράφος το επιθυμεί.

Οι εικόνες που τυχόν συνοδεύουν τα άρθρα είτε είναι οι ίδιες που χρησιμοποιήθηκαν στα πρωτότυπα άρθρα αν, όπου και όπως αυτές δημοσιεύθηκαν, είτε βρέθηκαν στο internet από όπου και χρησιμοποιήθηκαν. Γίνονται προσπάθειες να μην χρησιμοποιούνται εικόνες που είναι copyrighted, αλλά παρόλα αυτά αν εντοπίσετε κάποια εικόνα που είναι copyrighted, σας παρακαλούμε να επικοινωνήσετε μαζί μας για να αντικατασταθεί **άμεσα**.

Απαγορεύεται αυστηρά η αντιγραφή των κειμένων που παρουσιάζονται στο e-magazine αυτό, χωρίς την άδεια των ατόμων που παρουσιάζονται ως αρθρογράφοι για το κάθε κείμενο. Το Blo**GR** δεν ευθύνεται για τυχόν κλοπή των κειμένων που παρουσιάζονται εδώ καθώς μοναδικός σκοπός του είναι η συγκέντρωση και η μαζική δημοσιοποίηση των κειμένων και όχι η παραπέρα προώθησή τους για οποιαδήποτε άλλη ενέργεια.

Επιτρέπεται η εκτύπωσή του Blo**GR** αν και εφόσον η εκτυπωμένη έκδοση χρησιμοποιηθεί ως έχει, χωρίς **οποιαδήποτε** αλλαγή στο περιεχόμενο των κειμένων, **για ατομική ή/και μη κερδοσκοπική χρήση.**